

Національна академія наук України
Державна установа «Інститут регіональних досліджень
імені М. І. Долішнього НАН України»

Цілі сталого розвитку для України:
регіональний вимір

Львів – 2018

Цілі сталого розвитку для України: регіональний вимір: аналітична доповідь. ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долішнього НАН України». – Львів, 2018. – 90 с. (Серія «Проблеми регіонального розвитку»).

Представлено результати моніторингу та аналітичну базу для дослідження потенціалу регіонів України щодо досягнення Цілей Сталого Розвитку. Адже регіони України характеризуються суттєвою диференціацією показників соціально-економічного розвитку, екологічної ситуації та захисту навколишнього середовища. В основу дослідження покладено Національну доповідь «Цілі Сталого Розвитку: Україна», де наведено результати адаптації 17 глобальних Цілей з урахуванням специфіки національного розвитку, 86 завдань національного розвитку та 172 показники для їх моніторингу, а також бенчмаркінгові орієнтири для досягнення до 2030 року. В цьому контексті здійснено моніторинг регіонів України за період 2011-2016 рр., що може стати підґрунтям для виявлення проблемних аспектів, вироблення напрямків корегування політики та механізмів досягнення Цілей Сталого Розвитку на регіональному рівні.

Публікація стане у нагоді урядовцям, працівникам міністерств і відомств, керівникам та фахівцям центральних і місцевих органів виконавчої влади, спеціалістам агентств ООН, представникам дипломатичного корпусу та міжнародних організацій, науковцям, діячам громадських організацій, усім, кого цікавлять питання стратегічного планування сталого розвитку регіонів України.

ISBN 978-966-02-4252-4 (серія)

Рекомендовано до друку Вченою радою ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долішнього НАН України» (Протокол №4 від 16.04.2018 р.)

© ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долішнього НАН України», 2018

ЗМІСТ

ВСТУП	4
ЦІЛЬ 1. ПОДОЛАННЯ БІДНОСТІ.....	6
ЦІЛЬ 2. ПОДОЛАННЯГОЛОДУ, РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА	10
ЦІЛЬ 3. МІЦНЕ ЗДОРОВ'Я І БЛАГОПОЛУЧЧЯ	21
ЦІЛЬ 4. ЯКІСТЬ ОСВІТИ	27
ЦІЛЬ 5. ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ	33
ЦІЛЬ 6. ЧИСТА ВОДА ТА НАЛЕЖНІ САНІТАРНІ УМОВИ.....	36
ЦІЛЬ 7. ДОСТУПНА ТА ЧИСТА ЕНЕРГІЯ	40
ЦІЛЬ 8. ГІДНА ПРАЦЯ ТА ЕКОНОМІЧНЕ ЗРОСТАННЯ	44
ЦІЛЬ 9. ПРОМИСЛОВІСТЬ, ІННОВАЦІЇ ТА ІНФРАСТРУКТУРА.....	53
ЦІЛЬ 10. СКОРОЧЕННЯ НЕРІВНОСТІ.....	59
ЦІЛЬ 11. СТАЛИЙ РОЗВИТОК МІСТ І ГРОМАД	64
ЦІЛЬ 12. ВІДПОВІДАЛЬНЕ СПОЖИВАННЯ ТА ВИРОБНИЦТВО.....	73
ЦІЛЬ 14. ЗБЕРЕЖЕННЯ МОРСЬКИХ РЕСУРСІВ.....	76
ЦІЛЬ 15. ЗАХИСТ ТА ВІДНОВЛЕННЯ ЕКОСИСТЕМ СУШІ	79
ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ.....	86

Вступ

25 вересня 2015 року 193 держави-члени Організації Об'єднаних Націй на Саміті зі сталого розвитку в Нью-Йорку einstайно прийняли нову глобальну програму сталого розвитку, що містить 17 Цілей Сталого Розвитку, яких світ має досягнути до 2030 року. Запропоновані цілі мають широку сферу охоплення, оскільки в їхніх рамках передбачено розгляд взаємопов'язаних елементів сталого розвитку: економічного росту, соціальної інтеграції та захисту навколишнього середовища. 1 січня 2016 року розпочався відлік часу – світ має 15 років, аби досягнути 17 амбітних Цілей Сталого Розвитку.

15 вересня 2017 року Уряд України представив в межах Національної доповіді «Цілі Сталого Розвитку: Україна» власне бачення орієнтирів досягнення Україною Цілей Сталого Розвитку. У доповіді наведено результати адаптації 17 глобальних Цілей з урахуванням специфіки національного розвитку, 86 завдань національного розвитку та 172 показники для їх моніторингу, а також бенчмаркінгові орієнтири для досягнення до 2030 року. Це слід розглядати як основу для подальшого планування розвитку України та моніторингу стану досягнення Цілей Сталого Розвитку.

Представлена система цілей і показників моніторингу лягла в основу дослідження потенціалу регіонів України щодо досягнення визначених орієнтирів Цілей Сталого Розвитку. Адже регіони України характеризуються суттєвою диференціацією показників соціально-економічного розвитку, екологічної ситуації та захисту навколишнього середовища. В цьому контексті здійснено моніторинг регіонів України за період 2011-2016 рр., що може стати підґрунтям для виявлення проблемних аспектів, вироблення напрямків корегування політики та механізмів досягнення Цілей Сталого Розвитку на регіональному рівні. В ході проведення моніторингу не бралися до уваги Цілі 13, 16 та 17 як такі, що мають виключно макроекономічну сутність, а також низка показників за іншими Цілями, інформація для розрахунку яких на регіональному рівні відсутня. Водночас деякі показники моніторингу були певним чином модифіковані (з максимальним збереженням їх сутнісного навантаження) з огляду на особливості інформаційної бази на регіональному рівні.

Публікація стане у нагоді урядовцям, працівникам міністерств і відомств, керівникам та фахівцям центральних і місцевих органів виконавчої влади, спеціалістам агентств ООН, представникам дипломатичного корпусу та міжнародних організацій, науковцям, діячам громадських організацій, усім, кого цікавлять питання стратегічного планування сталого розвитку регіонів України.

Доповідь підготовлено авторським колективом під науковим керівництвом д.е.н., проф. Сторонянської І.З.

Авторський колектив:

Беновська Л. Я., к.е.н., с.н.с. (Ціль 4), Борщевський В. В., д.е.н., доц. (Ціль 2), Дуб А. Р., к.е.н., доц. (Ціль 3), Жук П. В., к.е.н., с.н.с. (Ціль 6, Ціль 7), Іщук С. О., д.е.н., проф. (Ціль 9), Колодійчук І. А., к.е.н., с.н.с. (Ціль 12, Ціль 14, Ціль 15), Луцків О. М., к.е.н., с.н.с. (Ціль 8), Мельник М. І., д.е.н., проф. (Ціль 11), Пастернак О. І., к.е.н., н.с. (Ціль 10), Притула Х. Р., д.е.н., с.н.с. (Ціль 10), Созанський Л. Й., к.е.н., с.н.с. (Ціль 9), Сторонянська І. З., д.е.н., проф. (Ціль 4), Теслюк Р. Т., к.геогр.н., с.н.с. (Ціль 1, Ціль

5), Ткаченко О. О., здоб. (Ціль 11), Шульц С. Л., д.е.н., проф. (Ціль 8), Щеглюк С. Д., к.е.н., с.н.с. (Ціль 11).

Ціль 1. Подолання бідності

Завдання	Індикатори
1.1. Скоротити в 4 рази рівень бідності, зокрема шляхом ліквідації її крайніх форм	1.1.1. Частка населення, чиї середньодушові еквівалентні загальні доходи є нижчими за фактичний (розрахунковий) прожитковий мінімум, %
1.2. Збільшити охоплення бідного населення адресними програмами соціальної підтримки	1.2.1. Частка осіб, охоплених соціальною підтримкою, в загальній чисельності виявлених громадян, які перебувають у складних життєвих обставинах, %
1.3. Підвищити життєстійкість соціально вразливих верств населення	1.3.1. Співвідношення рівнів бідності домогосподарств з дітьми та домогосподарств без дітей, рази 1.3.2. Частка витрат на харчування в сукупних витратах домогосподарств, %

Подолання бідності було і залишається однією з головних цілей розвитку тисячоліття. Впродовж останніх років відбувається зниження реальних доходів населення, що суттєво поглибило рівень бідності в Україні та її регіонах. Головним її показником є частка населення, чиї доходи є нижчими за прожитковий мінімум. Однак в умовах інфляції, зростання вартості житлово-комунальних послуг, у 2014-2015 рр. розмір офіційно затвердженого прожиткового мінімуму змінювався у незначних межах, тому для адекватного вимірювання бідності замість цього показника Міністерством соціальної політики України запропоновано інший індикатор – фактичний (розрахунковий) прожитковий мінімум (ФПМ), обчислений з урахуванням фактичних цін ринку.

Скоротити в 4 рази рівень бідності, зокрема шляхом ліквідації її крайніх форм. За даними щорічних статистичних обстежень домогосподарств України частка населення, чиї середньодушові еквівалентні загальні доходи є нижчими за фактичний прожитковий мінімум, у 2015 та 2016 рр. була на рівні 51,9% та 51,1% відповідно. Найвищою вона була у Рівненській (68,0% у 2015р. і 64,8% та 2016 рр. відповідно), Житомирській (60,2 і 63,0% відповідно), Хмельницькій (63,5 і 58,0%), Херсонській (65,1 і 55,9%), Волинській (58,9 і 57,0%) областях – як правило, це області зі значною чисельністю сільського населення та низькою щільністю населення. При цьому у 2016 році порівняно з попереднім роком в окремих областях цей показник суттєво зменшився: у Миколаївській з 64,0% до 47,1%, Львівській з 60,2% до 47,3%, Чернівецькій з 53,6% до 43,3%.

Однак на тлі загального зменшення частки населення з доходами, нижчими за ФПМ, цей показник істотно зріс у високоурбанізованих Харківській (з 47,3% до 58,9%) та Запорізькій (з 44,0% до 55,1%) областях; посиленням відтоку працездатного населення до столиці можна пояснити зростання цього індикатора бідності у

Київській (з 38,1% до 56,7%) та сусідніх з нею Черкаській (з 52,2% до 63,3%) та Чернігівській (з 37,0% до 46,9%) областях.

Стабільно низькою є частка населення з доходами, нижчими за ФПМ, у Вінницькій (48,6% у 2015 р. та 38,6% у 2016 р.), Закарпатській (49,0 і 47,1% відповідно), Івано-Франківській (43,9 і 40,4%), Одеській (46,9 і 39,7%) та Києві (39,8 і 37,9%).

Збільшити охоплення бідного населення адресними програмами соціальної підтримки. Одним із засобів зниження бідності населення є надання потребуючим громадянам соціальної підтримки у формі грошової та натуральної допомоги. Загалом в Україні у 2016 році територіальними центрами соціального обслуговування було виявлено 598 650 громадян, які перебувають у складних життєвих обставинах і потребували такої підтримки. *Частка осіб, охоплених соціальною підтримкою, в загальній чисельності виявлених громадян, які перебувають у складних життєвих обставинах*, загалом по країні у 2016 році склала 17%. Це менше, ніж у 2011 році (17,5%, 824,2 тис. осіб), але більша, ніж у 2015 році (15%, 645,7 тис.).

В міжрегіональному розрізі грошовою допомогою у 2016 році найповніше охоплені були громадяни, що перебувають у складних життєвих обставинах, в Одеській (75,3%) Чернівецькій (61,5%), Івано-Франківській (33,7%) і Київській областях (20,7%). Найменш забезпеченим грошовою допомогою було населення відповідної категорії у Чернігівській (0,8%), Харківській (2,4%), Полтавській (2,7%), Волинській (3,0%) Запорізькій (3,4%) областях.

Рівень охоплення натуральною допомогою по країні є значно вищим – 70,0% у 2016 р. (74,3% у 2011 р., 66,0% у 2015 р.). Тут варто врахувати, що допомога одній особі впродовж року може надаватися кілька разів. Найвищий рівень охоплення громадян, що перебувають у складних життєвих обставинах, був у Києві (внаслідок багаторазовості надання допомог рівень охоплення склав 107,9%), Харківській (96,6%), Чернівецькій (95,9%), Кіровоградській (93,8%), Дніпропетровській (89,4%) областях.

Підвищити життєстійкість соціально вразливих верств населення. Важливим завданням є запобігання бідності соціально вразливих груп населення, зокрема, сімей з дітьми. У 2016 р. Рівень бідності домогосподарств з дітьми (за загальними доходами) в Україні складав 58,7%. Зауважимо, що відразу в 6 областях бідними є більше 2/3 усіх домогосподарств з дітьми – у Черкаській області 75,3% таких домогосподарств, Рівненській – 71,7%, Дніпропетровській – 71,1%, Житомирській – 70,6%, Харківській – 69,5% та Хмельницькій – 68,9%. Найменшою (менше половини) частка бідних домогосподарств з дітьми є у Вінницькій (40,1%), Чернівецькій (42,4%), Одеській (43,2%), Івано-Франківській (43,6%), Закарпатській (49,1%), Тернопільській (49,8%) областях, більшість з яких мають високу частку сільського населення, та в Києві (47,8%).

Індикатором оцінки рівня бідності є показник «співвідношення рівнів бідності домогосподарств з дітьми та домогосподарств без дітей» (за рівнем доходів). Загалом в Україні домогосподарства, у яких є діти, бідніші від бездітних домогосподарств у 1,19 разу. Найвищі розриви між рівнями бідності цих категорій домогосподарств у 2016 р. мали місце у Дніпропетровській області (1,59), Києві

(1,48), Полтавській (1,37), Луганській, Хмельницькій та Львівській (по 1,36) областях. Водночас у 3 західних областях показники бідності цих категорій домогосподарств ідентичні, співвідношення рівнів бідності у Тернопільській області – 0,93, Чернівецькій – 0,96, Волинській – 1,00, що пов'язано зі специфікою господарювання у сільськогосподарських регіонах, де діти шкільного віку можуть бути задіяні у домашньому господарстві.

Кризові явища в економіці відобразились на структурі споживання населення, про що свідчить зростання *частки витрат на харчування в сукупних витратах домогосподарств*. Зокрема, у 2015 р. цей показник склав 53,1%. У 2016 р. намітились незначні позитивні зміни цього критерію бідності, хоча частка його значення на рівні 49,8% свідчить про те, що половині домогосподарств не вистачає ресурсів для задоволення інших людських потреб.

В окремих областях цей показник був стабільно вищий середнього по країні як до кризи (2011 р.), так і у 2015-2016 рр. Це Рівненська (витрати на харчування у 2016 р. склали 59,0% сукупних витрат), Донецька (55,9%), Одеська (55,1%), Волинська (54,3%), Черкаська (52,8%), Львівська (52,7%) області. Поряд з цим у кількох областях (Запорізькій, Сумській, Чернівецькій та Києві) частка витрат на харчування залишалася стабільно нижчою 50%. Цікавим є те, що у низці областей (Вінницька, Волинська, Закарпатська, Сумська, Чернігівська, Івано-Франківська і Чернівецька) частка витрат на харчування у 2015-2016 роках є меншими або несуттєво більшими, ніж у 2011 р. – це свідчить про слабкий вплив кризових явищ на сукупні витрати домогосподарств, які отримують інші види доходів, здебільшого від різних видів неформальної зайнятості.

	Завдання 1.1. Скоротити в 4 рази рівень бідності, зокрема шляхом ліквідації її крайніх форм				Завдання 1.2. Збільшити охоплення бідного населення адресними програмами соціальної підтримки								Завдання 1.3. Підвищити життєстійкість соціально вразливих верств населення					
	1.1.1. Частка населення, чиї середньодушові еквівалентні загальні доходи є нижчими за фактичний (розрахунковий) прожитковий мінімум, %				1.2.1. Частка осіб, охоплених соціальною підтримкою, в загальній чисельності виявлених громадян, які перебувають у складних життєвих обставинах, %								1.3.1. Співвідношення рівнів бідності домогосподарств з дітьми та домогосподарств без дітей, рази (за загальними доходами)		1.3.2. Частка витрат на харчування в сукупних витратах			
	2011	2015	2016	відхилення від середньоукраїнського значення, 2016	грошовою допомогою			відхилення від середньоукраїнського значення, 2016	натуральною допомогою			відхилення від середньоукраїнського значення, 2016	2016 р.	відхилення від середньоукраїнського значення, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньоукраїнського значення, 2016
Україна	7,8	51,9	51,1	-	17,5	15,0	17,0	-	74,3	66,0	70,0	-	1,19	-	51,3	53,1	49,8	-
Вінницька	9,2	48,6	38,6	-12,5	2,9	3,3	5,0	-12,0	45,0	38,2	56,2	-13,8	1,06	-0,13	54,6	52,8	48,7	-1,1
Волинська	10,7	58,9	57,0	5,9	8,0	6,7	3,0	-14,0	84,3	91,4	65,1	-4,9	1,00	-0,19	59,2	57,2	54,3	5,6
Дніпропетровська	6,6	51,6	53,9	2,8	12,2	6,0	14,9	-2,1	76,3	84,6	89,4	19,4	1,59	0,40	49,7	51,8	48,2	-6,1
Донецька ¹	5,4	59,6	54,7	3,6	10,7	7,7	8,1	-8,9	88,6	78,2	80,4	10,4	1,23	0,03	52,7	60,1	55,9	7,7
Житомирська	11,4	60,2	63,0	11,9	6,5	3,6	3,7	-13,3	78,2	72,4	79,3	9,3	1,21	0,02	52,7	54,2	49,0	-6,9
Закарпатська	11,3	49,0	47,1	-4,0	9,7	16,9	17,4	0,4	52,1	41,5	44,8	-25,2	1,10	-0,09	51,9	49,0	51,3	2,3
Запорізька	4,9	44,0	55,1	4,0	8,7	3,1	3,4	-13,6	78,9	61,1	68,9	-1,1	1,20	0,01	45,8	46,5	44,7	-6,6
Івано-Франківська	9,1	43,9	40,4	-10,7	25,5	34,1	33,7	16,7	75,6	79,0	67,0	-3,0	1,16	-0,03	50,5	50,9	46,9	2,2
Київська	3,2	38,1	56,7	5,6	18,9	19,4	20,6	3,6	80,6	84,1	77,8	7,8	1,29	0,10	50,3	53,4	54,0	7,1
Кіровоградська	8,1	56,2	53,1	2,0	7,9	9,6	10,6	-6,4	86,6	91,8	93,8	23,8	1,33	0,14	49,7	53,2	48,1	-5,9
Луганська ¹	5,8	55,9	57,8	6,7	13,9	11,2	18,4	1,4	64,3	49,7	68,6	-1,4	1,36	0,17	50,9	48,0	44,8	-3,3
Львівська	12,0	60,2	47,3	-3,8	17,7	19,7	15,8	-1,2	67,7	54,4	53,8	-16,2	1,36	0,17	56,9	57,2	52,7	7,9
Миколаївська	5,6	64,0	47,1	-4,0	26,8	15,0	17,3	0,3	75,4	71,1	81,7	11,7	1,25	0,06	47	52,8	48,2	-4,5
Одеська	10,1	46,9	39,7	-11,4	46,3	73,7	75,3	58,3	88,9	76,9	71,6	1,6	1,15	-0,04	58,9	57,5	55,1	6,9
Полтавська	5,1	52,7	51,2	0,1	5,0	1,7	2,7	-14,3	63,3	81,6	87,8	17,8	1,37	0,18	52,3	50,0	49,5	-5,6
Рівненська	11,9	68,0	64,8	13,7	7,4	15,0	15,1	-1,9	78,3	70,7	74,1	4,1	1,23	0,04	60,9	58,4	59,0	9,5
Сумська	6,2	51,8	53,9	2,8	9,0	9,2	12,1	-4,9	89,0	86,5	85,0	15,0	1,09	-0,10	49,4	48,5	45,2	-13,8
Тернопільська	11,8	58,5	51,8	0,7	21,8	7,4	13,1	-3,9	40,7	30,7	33,3	-36,7	0,93	-0,26	56	55,6	49,0	3,8
Харківська	4,9	47,3	58,9	7,8	0,5	0,0	2,4	-14,6	94,5	95,0	96,6	26,6	1,30	0,11	50,2	50,0	48,4	-0,6
Херсонська	9,8	65,1	55,9	4,8	11,1	5,2	5,7	-11,3	68,0	69,7	70,0	0,0	1,21	0,02	56,6	58,2	53,4	5,0
Хмельницька	18,4	63,5	58,0	6,9	10,6	4,0	4,0	-13,0	69,9	35,9	48,6	-21,4	1,36	0,17	50,6	57,8	52,4	-1,0
Черкаська	6,0	52,2	60,3	9,2	13,2	19,2	18,2	1,2	77,9	66,2	60,8	-9,2	1,44	0,25	53,8	56,6	52,8	0,4
Чернівецька	9,5	53,6	43,3	-7,8	44,2	45,3	61,5	44,5	152,7	94,7	95,9	25,9	0,96	-0,23	48,6	49,1	48,4	-4,4
Чернігівська	9,8	37,0	46,9	-4,2	1,2	2,2	0,8	-16,2	67,8	59,6	60,2	-9,8	1,31	0,12	54,9	52,6	50,2	1,8
м. Київ	2,6	39,8	37,9	-13,2	5,4	7,3	8,2	-8,8	84,9	92,9	107,9	37,9	1,48	0,29	40,7	51,2	45,0	-5,2

Ціль 2. Подолання голоду, розвиток сільського господарства

Завдання	Індикатори
2.1. Забезпечити доступність збалансованого харчування на рівні науково обґрунтованих норм для всіх верств населення	2.1.1. Споживання м'яса в розрахунку на одну особу, кг/рік
	2.1.2. Споживання молока в розрахунку на одну особу, кг/рік
	2.1.3. Споживання фруктів у розрахунку на одну особу, кг/рік
2.2. Підвищити вдвічі продуктивність сільського господарства, насамперед за рахунок використання інноваційних технологій	2.2.1. Продуктивність праці в сільському господарстві на одного зайнятого
	2.2.2. Індекс сільськогосподарської продукції а) за видами діяльності сільського господарства (рослинництво, тваринництво); б) за категоріями виробників (підприємства, у т.ч. фермерські господарства; домогосподарства)
2.3. Забезпечити створення стійких систем виробництва продуктів харчування, що сприяють збереженню екосистем і поступово покращують якість земель та ґрунтів, насамперед за рахунок використання інноваційних технологій	2.3.1. Індекс виробництва харчових продуктів, % (за видами економічної діяльності з виробництва харчових продуктів)
	2.3.2. Частка продукції харчової промисловості та переробки сільськогосподарської сировини в експорті груп 1-24 УКТЗЕД, % (за окремими групами Українського класифікатора товарів (01-24 УКТЗЕД))
	2.3.3. Частка сільськогосподарських угідь під органічним виробництвом у загальній площі сільськогосподарських угідь (за розміром (площею угідь) господарств)
2.4. Знизити волатильність цін на продукти харчування	2.4.1. Індекс споживчих цін на продукти харчування (середньорічний) за основними групами продуктів, %

Забезпечення доступності збалансованого харчування на рівні науково обґрунтованих норм для всіх верств населення. Аналізуючи рівень споживання основних харчових продуктів харчування у розрізі регіонів України, звертає на себе увагу відсутність скільки-небудь серйозних змін протягом 2011-2016 років, як у межах держави загалом, так і в регіональному вимірі.

Зокрема, за цей час в Україні в розрахунку на одну особу споживання м'яса та м'ясопродуктів зросло на 0,4%, молока та молокопродуктів – на 2,2%, а споживання фруктів скоротилося на 5,5%. Найбільш відчутним зростання обсягів споживання м'яса та м'ясопродуктів у розрахунку на одну особу за аналізований період було в

Херсонській (13,4%), Хмельницькій (12,4%), Кіровоградській (9,9%), Дніпропетровській (9,4%), та Львівській (7,5%) областях. Водночас, у Донецькій та Луганській областях за цим показником відзначається значне падіння (на рівні 9-10%). Зниження обсягів споживання м'яса та м'ясопродуктів у 2016 р. порівняно з 2011 р. мало також місце у Харківській (5,5%), Черкаській (4,9%), Полтавській (3,2%), Київській (1,9%) і Запорізькій (1,7%) областях.

У 2016 р. серед регіонів України найвищі показники за обсягами споживання м'яса та м'ясопродуктів у розрахунку на одну особу займали Київська та Дніпропетровська області (121,6% і 120,4% від середньоукраїнського показника відповідно). Натомість у Луганській, Івано-Франківській і Чернівецькій областях спостерігались найменші обсяги споживання м'яса та м'ясопродуктів у розрахунку на одну особу в Україні (відповідно 77,0%; 82,9% і 86,2% від середнього показника в державі). Разом із цим Івано-Франківська та Чернівецька області у 2016 р. були лідерами за обсягами споживання молока та молокопродуктів у розрахунку на одну особу, маючи відповідні показники на рівні 134,3% та 119,8% від середнього значення в державі. Трійку лідерів за цим показником замикала Тернопільщина (117,3% від середньоукраїнського значення).

Протягом 2011-2016 років, найбільший приріст в обсягах споживання молока та молокопродуктів у розрахунку на одну особу спостерігався у Дніпропетровській (19,9%), Херсонській (15,5%), Львівській (12,1%), Київській (10,9%) і Харківській (10,2%) областях. Найбільше падіння обсягів споживання молока та молокопродуктів за цей час відзначалося у Луганській (21,1%) і Рівненській (14,9%) областях. У Волинській області за цей же час мало місце падіння обсягів споживання молока та молокопродуктів на 12,8%, у Сумській – на 7,5%, в Донецькій на – 7,3%, а в Хмельницькій – на 7,0%.

Донецька область є також лідером за зменшенням обсягів споживання фруктів у розрахунку на одну особу за період з 2011 р. до 2016р. Вказане падіння тут становило 40,0%. В Одеській області, яка займає друге місце падіння було удвічі нижчим – 17,5%. На третьому місці Луганська область з показником зменшення обсягів споживання фруктів у розрахунку на одну особу на 9,4%. Натомість найбільше зростання обсягів споживання фруктів мало місце в Івано-Франківській – 20,6%, Житомирській – 11,2%, Чернівецькій – 10,7%, Хмельницькій – 10,3% і Тернопільській – 9,7% областях.

В цілому в Україні протягом 2016 р. найбільше споживали фруктів у розрахунку на одну особу у Київській, Чернівецькій і Дніпропетровській областях (147,1%, 120,9 і 118,9% від середньоукраїнського показника відповідно). Водночас, найменшим таке споживання виявилось у Луганській, Сумській і Донецькій областях (69,6%, 73,0% та 75,9% від середньоукраїнського показника відповідно).

Підвищення вдвічі продуктивності сільського господарства, насамперед за рахунок використання інноваційних технологій. Продуктивність праці на сільськогосподарських підприємствах України, включаючи фермерські господарства, протягом 2011-2016 років відзначалась тенденцією до зростання (в цілому в Україні на 66,6%). Найбільш відчутним вказане зростання було у Волинській (2,39), Закарпатській (2,99), Житомирській (2,07), Львівській (2,01), Одеській (2,03) і Рівненській областях, у кожній з яких цей показник зріс більш, ніж удвічі. Лідерами за

обсягами нарощування продуктивності праці виявились Закарпатська (2,99 рази), Волинська (2,39 рази) та Рівненська (2,25 рази) області.

У 2016 р. найвищу продуктивність праці у сільськогосподарських підприємствах демонстрували Львівська, Тернопільська та Вінницька області (137,5%, 125,7% та 122,8% від середнього показника в Україні відповідно). Водночас, найнижчою була продуктивність праці у сільськогосподарських підприємствах Закарпатської та Чернівецької областей (49,9% і 64,6% від середнього показника в Україні).

Продуктивність праці у сільськогосподарських підприємствах за регіонами фактично не корелюється з індексом сільськогосподарської продукції сільськогосподарських підприємств. Так, стабільно позитивним і відносно високим у 2011, 2015 і 2016 роках він був у Закарпатській (141,9%, 115,0% і 113,7%), Полтавській (144,6%, 110,1% і 106,4%), Миколаївській (117,1%, 100,3% і 113,0%), Дніпропетровській (119,9%, 108,2% і 100,4%) і Чернігівській (142,3%, 100,0% і 111,5%) областях. У 2016 р. найвищі індекси сільськогосподарської продукції у сільськогосподарських підприємствах мали Луганська, Житомирська та Вінницька області (134,3%, 127,1% і 126,1% відповідно). Натомість аутсайдерами за цим показником виявилися Чернівецька (96,8%), Дніпропетровська (100,4%) і Херсонська (100,6%) області. Слід однак зазначити, що у Дніпропетровській та Херсонській областях зниження вказаного індексу спостерігалось на тлі доволі високих показників попереднього року.

У господарствах населення індекси сільськогосподарської продукції у 2011, 2015 і 2016 роках були стабільно позитивними у Дніпропетровській, Івано-Франківській, Кіровоградській, Миколаївській і Харківській областях.

При цьому, в усіх категоріях господарств значно стабільнішим є зростання індексів сільськогосподарської продукції у рослинництві, аніж у тваринництві. Так, якщо індекси виробництва тваринницької продукції у 2011, 2015 і 2016 роках були постійно зростаючими лише у Вінницькій області (а в Запорізькій, Луганській і Львівській областях у зазначені роки спостерігалось постійне падіння цих індексів), то за індексом виробництва рослинницької продукції жоден з регіонів України не мав падіння протягом трьох зазначених років, а у Дніпропетровській, Миколаївській, Полтавській, Херсонській і Черкаській областях спостерігалось їх постійно позитивне значення протягом усього досліджуваного періоду.

Забезпечення створення стійких систем виробництва продуктів харчування, що сприяють збереженню екосистем і поступово покращують якість земель та ґрунтів, насамперед за рахунок використання інноваційних технологій. Оцінюючи динаміку індексу виробництва харчових продуктів протягом 2011-2016 років у розрізі регіонів України, звертає на себе увагу наявність певної кореляції з індексами сільськогосподарської продукції. Так, стабільно позитивне значення цього показника спостерігається у Дніпропетровській та Рівненській областях. Близькими до них є Вінницька, Полтавська і Чернігівська області. Водночас, стабільно негативні (менше 100%) індекси виробництва харчових продуктів протягом досліджуваного періоду спостерігаються в Івано-Франківській, Луганській, Сумській і Херсонській областях.

За часткою продукції харчової промисловості та переробки сільськогосподарської сировини в експорті груп 1-24 УКТЗЕД провідне місце займають Вінницька, Київська, Кіровоградська, Миколаївська, Одеська, Херсонська, Хмельницька і Черкаська області. Натомість, Дніпропетровська, Донецька, Закарпатська, Запорізька, Луганська, Львівська, Полтавська, Рівненська і Чернівецька області за цим показником відзначаються певним відставанням, що свідчить про відносно невелику питому вагу експорту харчових продуктів у товарній структурі їх зовнішньоекономічної діяльності.

У 2016 р. частка харчових продуктів була найвищою в експорті Одеської, Кіровоградської та Вінницької областей (76,8%, 76,5% та 72,5% відповідно), а найгіршими за цим показником виявились Донецька (3,0%), Луганська (3,6%) і Закарпатська (6,0%) області.

Знизити волатильність цін на продукти харчування. Цінова ситуація на ринку харчових продуктів України та її регіонів протягом досліджуваного періоду значною мірою визначалася стрімким знеціненням національної грошової одиниці протягом 2014-2015роів. У зв'язку із цим, індекси споживчих цін на продукти харчування, як на загальнодержавному, так і на регіональному рівні, суттєво зросли у 2015 році, відзначаючись помірним зростанням у 2011 і 2016 роках.

Зокрема, найбільш стрімке зростання цін у 2015 році спостерігалось у Донецькій, Закарпатській і Херсонській областях (144,0%, 143,8% і 143,7% відповідно), а найменшим воно виявилось у Вінницькій (133,1%), Київській (136,6%), Житомирській (137,4%) і Хмельницькій (137,6%) областях. Водночас, у 2016 році найбільший індекс споживчих цін на продукти харчування спостерігався у Херсонській (106,7%) і Сумській (105,2%) областях, а найменшим він був у Донецькій (100,1%), Дніпропетровській (101,2%) і Київській (101,4%) областях.

В розрізі окремих груп харчових продуктів звертає на себе увагу найбільш стрімке зростання цін на гречані крупи та олію, а також у 2015 році на цукор. Серед регіонів лідерами за зростанням цін на окремі групи харчових продуктів протягом 2015-2016 років стали: на хліб і хлібопродукти – Дніпропетровська, Миколаївська, Тернопільська, Харківська, Черкаська і Закарпатська області; на борошно – Вінницька, Дніпропетровська, Львівська і Черкаська області; на гречані крупи – Дніпропетровська, Івано-Франківська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Одеська, Харківська, Черкаська і Чернівецька області; на цукор – Одеська, Полтавська, Харківська, Хмельницька і Черкаська області; на яловичину – Волинська, Закарпатська, Київська, Херсонська і Чернігівська області; на свинину – Волинська, Донецька, Закарпатська і Запорізька області; на м'ясо птиці – Вінницька, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Кіровоградська, Миколаївська, Сумська, Тернопільська, Херсонська, Чернівецька і Чернігівська області; на молоко – Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Івано-Франківська, Кіровоградська, Миколаївська, Сумська, Тернопільська, Херсонська, Черкаська, Чернівецька області; на масло – Вінницька, Кіровоградська, Одеська, Сумська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька області; на олію – Київська, Львівська, Херсонська і Чернівецька області.

	Завдання 2.1. Забезпечити доступність збалансованого харчування на рівні науково обґрунтованих норм для всіх верств населення											
	2.1.1. Споживання м'яса та м'ясопродуктів у розрахунку на одну особу , кг/рік				2.1.2. Споживання молока та молокопродуктів у розрахунку на одну особу , кг/рік				2.1.3. Споживання фруктів (плодів, ягід і винограду) в розрахунку на одну особу , кг/рік			
	2011	2015	2016	частка від середньо-українського значення, 2016, %	2011	2015	2016	частка від середньо-українського значення, 2016, %	2011	2015	2016	частка від середньо-українського значення, 2016, %
Україна	51,2	50,9	51,4	100,0	204,9	209,9	209,5	100,0	52,6	50,9	49,7	100,0
Вінницька	49,7	51,3	52,6	102,3	210,7	214	205,0	97,9	54,6	54,3	54,6	109,9
Волинська	50,3	50,3	50,4	98,1	240,9	221,3	210,0	100,2	42,7	43,9	40,4	81,3
Дніпропетровська	56,6	58,8	61,9	120,4	170,6	194,7	204,6	97,7	62,4	57,1	59,1	118,9
Донецька ¹	60,2	53,3	54,3	105,6	182,7	171,2	169,3	80,8	59,8	40,9	37,7	75,9
Житомирська	45,8	48,7	48,9	95,1	233,1	230,8	218,8	104,4	41,9	47,2	46,6	93,8
Закарпатська	47,0	45,7	47,6	92,6	242,4	223	229,1	109,4	45,9	48,9	50,0	100,6
Запорізька	51,9	51,6	51,0	99,2	178	186,4	181,9	86,8	46,4	46,5	46,1	92,8
Івано-Франківська	40,2	41,7	42,6	82,9	260,1	259,3	281,4	134,3	38,3	44,2	46,2	93,0
Київська	63,7	63,3	62,5	121,6	199,9	222,8	221,7	105,8	74,4	72,1	73,1	147,1
Кіровоградська	48,3	53,2	53,1	103,0	192,7	207,8	202,8	96,8	42,9	45,4	41,9	84,3
Луганська ¹	43,4	37,5	39,6	77,0	175,2	144,8	138,2	66,0	38,2	36,7	34,6	69,6
Львівська	45,4	47,0	48,8	94,9	207,6	235,5	232,7	111,1	45,9	48,4	46,2	93,0
Миколаївська	46,2	44,2	46,6	90,7	212,2	206,8	212,6	101,5	49,1	51,1	47,6	95,8
Одеська	44,4	48,0	47,2	91,8	180	194,5	188,0	89,7	66,7	60,2	55,0	110,7
Полтавська	52,4	49,6	50,7	98,6	222,5	223,6	217,9	104,0	52,3	52,6	48,0	96,6
Рівненська	47,9	46,1	48,3	94,0	239	213,1	203,5	97,1	42,4	40,6	38,0	76,5
Сумська	44,7	48,6	47,3	92,0	210,7	203,5	194,8	93,0	40,1	38,6	36,3	73,0
Тернопільська	45,2	47,9	46,6	90,7	234,6	235,1	245,7	117,3	38,3	41,7	42,0	84,5
Харківська	54,2	52,8	51,2	99,6	217,7	228,3	239,9	114,5	50,4	52,2	52,1	104,8
Херсонська	46,4	50,9	52,6	102,3	184,6	195,6	213,3	101,8	51,6	47,2	44,9	90,3
Хмельницька	43,5	48,6	48,9	95,1	242,1	233	225,1	107,4	50,5	55,6	55,7	112,1
Черкаська	53,1	53,0	50,5	98,2	218,1	226,9	221,1	105,5	49,2	48,9	47,8	96,2
Чернівецька	41,7	41,2	44,3	86,2	243,9	243,9	251,0	119,8	54,3	58,4	60,1	120,9
Чернігівська	44,2	45,8	46,3	90,1	241,5	239,2	226,7	108,2	44,1	43,2	38,9	78,3

	Завдання 2.2. Підвищити вдвічі продуктивність сільського господарства, насамперед за рахунок використання інноваційних технологій											
	2.2.1. Продуктивність праці в сільськогосподарських підприємствах, грн на одного зайнятого				2.2.2. Індекс сільськогосподарської продукції, %							
	2011	2015	2016	частка від середньоукраїнського значення, 2016, %	За видами діяльності сільського господарства, усі категорії господарств							
					Рослинництво				Тваринництво			
					2011	2015	2016	відхилення від середньоукраїнського значення, 2016, %	2011	2015	2016	відхилення від середньоукраїнського значення, 2016, %
Україна	-	-	-	100,0	130,7	94,8	109,9	-	101,3	96,3	98,0	-
Вінницька	-	-	-	122,8	127,3	82,6	126,1	16,2	100,6	113,1	101,6	3,6
Волинська	121934,8	242453,5	291165,6	105,8	117,8	96,1	103,5	-6,4	100,9	94,5	99,9	1,9
Дніпропетровська	185237,5	211876,5	263471,8	95,7	122,9	110,4	100,4	-9,5	106,3	97,6	99,9	1,9
Донецька ¹	132571,0	179658,9	242913,1	88,2	127,2	60,8	114,4	4,5	108,1	73,9	97,3	-0,7
Житомирська	146101,6	204420,0	302947,3	110,0	124,0	86,8	123,9	14,0	99,9	100,8	103,1	5,1
Закарпатська	45901,5	103424,4	137315,0	49,9	111,1	95,4	101,8	-8,1	100,5	94,7	91,5	-6,5
Запорізька	138145,9	172018,2	215651,8	78,3	120,6	113,4	99,5	-10,4	97,9	96,0	95,7	-2,3
Івано-Франківська	206569,0	321268,8	234953,8	85,3	125,6	93,8	109,4	-0,5	105,1	97,1	94,7	-3,3
Київська	180331,9	226899,3	250177,5	90,9	126,3	85,4	118,7	8,8	107,6	96,2	95,5	-2,5
Кіровоградська	196034,5	215629,5	259322,9	94,2	131,7	97,2	111,5	1,6	97,6	100,3	100,0	2,0
Луганська ¹	158294,0	160442,9	245361,8	89,1	141,7	84,3	129,3	19,4	98,4	60,9	83,7	-14,3
Львівська	188290,6	261777,4	378541,4	137,5	129,0	96,3	105,4	-4,5	98,0	98,3	98,1	0,1
Миколаївська	140766,1	192030,4	239860,5	87,1	115,7	105,2	111,1	1,2	101,9	90,5	97,4	-0,6
Одеська	109602,7	160225,4	222665,5	80,9	111,9	95,2	116,4	6,5	91,9	100,8	92,3	-5,7
Полтавська	173216,3	209793,1	261458,6	95,0	147,3	110,2	103,8	-6,1	103,8	98,5	101,8	3,8
Рівненська	123487,2	229790,5	277480,8	100,8	118,7	91,3	107,6	-2,3	99,3	95,6	100,0	2,0
Сумська	196904,8	298872,2	307619,4	111,7	155,6	94,6	104,4	-5,5	99,8	98,6	100,1	2,1
Тернопільська	208978,2	258114,6	345975,2	125,7	138,8	84,8	107,2	-2,7	98,2	100,7	98,3	0,3
Харківська	198138,1	249008,2	318897,3	115,8	175,1	97,2	108,8	-1,1	101,1	97,3	98,7	0,7
Херсонська	158265,7	240581,1	258573,6	93,9	128,2	110,2	106,9	-3,0	102,0	89,6	91,6	-6,4
Хмельницька	199480,0	263995,6	321288,7	116,7	122,7	84,2	115,4	5,5	100,7	95,3	91,3	-6,7
Черкаська	256781,2	277242,4	300916,5	109,3	134,3	101,3	103,6	-6,3	99,9	96,7	100,8	2,8
Чернівецька	129291,6	135404,5	177969,0	64,6	118,4	87,5	101,0	-8,9	100,9	97,6	98,3	0,3
Чернігівська	144436,2	226168,8	278180,0	101,0	147,6	99,2	105,7	-4,2	98,1	94,3	100,2	2,2

	Завдання 2.2. Підвищити вдвічі продуктивність сільського господарства, насамперед за рахунок використання інноваційних технологій															
	2.2.2. Індекс сільськогосподарської продукції %															
	За категоріями виробників															
	Сільськогосподарські підприємства				у т.ч. фермерські господарства				Господарства населення				Усі категорії господарств, всього			
	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016, %	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016, %	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016, %	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016, %
Україна	129,0	94,9	110,0	-	134,6	98,5	116,9	-	111,9	95,7	101,8	-	120,2	95,2	106,3	-
Вінницька	126,2	88,8	126,1	16,1	132,4	81,0	148,4	31,5	112,6	96,8	103,3	1,5	119,6	91,8	117,0	10,7
Волинська	117,5	98,8	108,3	-1,7	126,5	93,9	133,1	16,2	106,7	93,5	98,2	-3,6	109,6	95,4	101,9	-4,4
Дніпропетровська	119,9	108,2	100,4	-9,6	129,7	114,4	101,8	-15,1	113,4	103,7	100,1	-1,7	117,2	106,3	100,3	-6,0
Донецька ¹	121,7	72,9	115,5	5,5	133,5	87,4	121,4	4,5	117,6	57,4	99,6	-2,2	119,7	64,9	108,3	2,0
Житомирська	132,9	82,8	127,1	17,1	124,2	84,6	150,4	33,5	104,5	98,5	109,1	7,3	113,8	91,2	116,7	10,4
Закарпатська	141,9	115,0	113,7	3,7	101,4	97,0	122,5	5,6	103,9	93,7	95,4	-6,4	105,4	95,1	96,8	-9,5
Запорізька	116,2	111,3	102,8	-7,2	116,1	117,0	106,9	-10,0	111,8	107,1	94,2	-7,6	114,3	109,3	98,7	-7,6
Івано-Франківська	151,7	86,0	102,7	-7,3	152,3	90,4	117,7	0,8	103,2	100,5	101,3	-0,5	113,3	95,5	101,7	-4,6
Київська	121,9	88,4	108,2	-1,8	127,0	85,3	130,4	13,5	112,8	91,0	113,2	11,4	118,6	89,2	109,8	3,5
Кіровоградська	138,3	95,1	110,5	0,5	140,2	95,9	112,8	-4,1	105,0	102,1	107,7	5,9	124,0	97,7	109,4	3,1
Луганська ¹	137,3	73,6	134,3	24,3	164,3	86,3	133,6	16,7	112,3	83,5	101,2	-0,6	125,3	77,8	119,3	13,0
Львівська	120,7	95,0	109,0	-1,0	103,5	95,6	103,4	-13,5	111,7	98,1	99,2	-2,6	114,0	97,1	102,6	-3,7
Миколаївська	117,1	100,3	113,0	3,0	124,8	108,2	118,0	1,1	106,9	104,5	102,9	1,1	112,2	102,1	108,5	2,2
Одеська	106,4	93,5	123,1	13,1	122,1	88,5	126,1	9,2	107,2	99,4	98,8	-3,0	106,8	96,2	111,6	5,3
Полтавська	144,6	110,1	106,4	-3,6	163,2	123,2	114,0	-2,9	122,4	102,6	97,7	-4,1	135,7	107,3	103,3	-3,0
Рівненська	118,2	92,3	113,4	3,4	118,8	93,8	116,7	-0,2	108,5	93,0	101,1	-0,7	110,9	92,8	104,9	-1,4
Сумська	166,3	97,4	103,8	-6,2	168,6	106,0	108,4	-8,5	108,9	91,5	102,8	1,0	136,7	95,4	103,5	-2,8
Тернопільська	137,0	85,8	107,6	-2,4	138,7	80,6	101,8	-15,1	117,1	92,2	101,6	-0,2	125,2	88,8	104,6	-1,7
Харківська	159,0	93,2	109,3	-0,7	199,6	95,7	114,8	-2,1	137,1	102,7	103,3	1,5	148,3	97,2	106,6	0,3
Херсонська	132,9	113,3	100,6	-9,4	144,3	127,6	108,7	-8,2	113,9	97,0	107,1	5,3	122,4	105,0	103,7	-2,6
Хмельницька	126,9	84,6	106,9	-3,1	115,6	85,7	110,9	-6,0	106,2	91,8	110,2	8,4	115,5	87,3	108,2	1,9
Черкаська	119,8	98,9	103,5	-6,5	137,0	102,2	113,3	-3,6	111,6	100,8	99,3	-2,5	117,6	99,4	102,5	-3,8
Чернівецька	122,6	74,8	96,8	-13,2	109,9	73,4	101,8	-15,1	107,5	97,1	100,8	-1,0	110,8	91,1	100,0	-6,3
Чернігівська	142,3	100,0	111,5	1,5	141,2	104,5	114,4	-2,5	117,6	94,7	91,0	-10,8	129,9	98,1	104,5	-1,8

	Завдання 2.3. Забезпечити створення стійких систем виробництва продуктів харчування, що сприяють збереженню екосистем і поступово покращують якість земель та ґрунтів, насамперед за рахунок використання інноваційних технологій							
	2.3.1. Індекс виробництва харчових продуктів, %				2.3.2. Частка продукції харчової промисловості та переробки сільськогосподарської сировини в експорті груп 1-24 УКТЗЕД, %			
	2011	2015	2016	відхилення від середньоукраїнського значення, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньоукраїнського значення, 2016
Україна	99,4	89,3	104,4	-	18,8	38,2	42,0	-
Вінницька	100,6	98,6	112,9	8,5	65,6	78,4	72,5	30,5
Волинська	101,5	96,1	89,2	-15,2	17,8	23,0	20,9	-21,1
Дніпропетровська	107,4	106,8	103,2	-1,2	2,9	6,2	7,9	-34,1
Донецька ¹	103,7	41,2	89,0	-15,4	4,1	2,4	3,0	-39,0
Житомирська	105,2	98,5	96,1	-8,3	14,2	24,0	22,3	-19,7
Закарпатська	99,5	83,6	104,4	0,0	3,9	5,7	6,0	-36,0
Запорізька	100,7	94,8	101,4	-3,0	5,6	13,0	14,7	-27,3
Івано-Франківська	98,5	58,1	66,8	-37,6	4,9	21,2	42,4	0,4
Київська	99,9	93,7	101,3	-3,1	50,0	66,3	67,6	25,6
Кіровоградська	114,1	65,2	125,5	21,1	56,0	74,6	76,5	34,5
Луганська ¹	91,8	63,5	85,6	-18,8	0,8	3,3	3,8	-38,2
Львівська	108,0	93,3	106,5	2,1	16,9	26,7	28,3	-13,7
Миколаївська	98,5	90,4	122,4	18,0	44,9	59,8	64,7	22,7
Одеська	78,7	100,1	112,7	8,3	35,8	60,1	76,8	34,8
Полтавська	101,3	96,7	100,3	-4,1	10,0	22,4	26,6	-15,4
Рівненська	102,9	113,4	106,0	1,6	8,1	17,0	23,6	-18,4
Сумська	93,8	76,8	97,8	-6,6	13,5	37,0	36,5	-5,5
Тернопільська	107,1	89,6	116,3	11,9	30,7	38,2	34,5	-7,5
Харківська	95,4	100,5	100,8	-3,6	26,0	29,6	30,1	-11,9
Херсонська	87,0	97,6	95,4	-9,0	53,0	53,7	67,2	25,2
Хмельницька	101,5	69,0	111,9	7,5	28,7	53,9	52,1	10,1
Черкаська	99,1	91,5	103,4	-1,0	39,0	51,5	50,1	8,1
Чернівецька	101,5	93,0	92,1	-12,3	8,9	29,0	26,2	-15,8
Чернігівська	97,4	104,1	118,6	14,2	31,4	56,9	43,5	1,5

	Завдання 2.4. Знизити волатильність цін на продукти харчування															
	2.4.1. Індекс споживчих цін на продукти харчування, грудень до грудня попереднього року, %				Хліб пшеничний з борошна вищого ґатунку				Хліб житній, житньо-пшеничний				Борошно			
	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016
Україна	101,7	140,1	103,2	-	-	146,7	107,0	-	-	144,0	108,2	-	-	146,3	101,9	-
Вінницька	101,8	133,1	104,4	1,2	-	140,5	110,8	3,8	-	147,8	106,2	-2,0	-	144,6	107,3	5,4
Волинська	101,3	141,4	104,5	1,3	-	151,4	107,1	0,1	-	132,1	109,8	1,6	-	132,0	107,6	5,7
Дніпропетровська	100,4	140,5	101,2	-2,0	-	155,1	110,4	3,4	-	152,8	108,5	0,3	-	153,3	103,1	1,2
Донецька ¹	103,0	144,0	100,1	-3,1	-	135,8	102,8	-4,2	-	143,8	103,1	-5,1	-	149,2	98,1	-3,8
Житомирська	101,4	137,4	103,5	0,3	-	146,8	108,7	1,7	-	140,8	108,2	0,0	-	139,6	101,3	-0,6
Закарпатська	99,8	143,8	103,9	0,7	-	162,6	105,9	-1,1	-	159,3	104,0	-4,2	-	152,6	103,1	1,2
Запорізька	102,1	138,5	101,7	-1,5	-	152,0	111,4	4,4	-	137,3	110,7	2,5	-	145,9	100,2	-1,7
Івано-Франківська	97,4	141,2	103,5	0,3	-	142,6	106,8	-0,2	-	140,9	109,7	1,5	-	145,7	103,9	2,0
Київська	100,8	136,6	101,4	-1,8	-	135,3	104,2	-2,8	-	133,9	104,3	-3,9	-	142,3	100,4	-1,5
Кіровоградська	100,0	139,3	102,3	-0,9	-	148,4	103,5	-3,5	-	145,7	107,2	-1,0	-	141,0	103,5	1,6
Луганська ¹	102,4	138,8	103,2	0,0	-	152,9	104,4	-2,6	-	137,0	107,7	-0,5	-	135,2	99,1	-2,8
Львівська	102,0	140,6	104,0	0,8	-	137,8	109,3	2,3	-	147,0	107,8	-0,4	-	153,6	101,2	-0,7
Миколаївська	102,3	140,9	103,7	0,5	-	160,7	110,6	3,6	-	148,8	108,7	0,5	-	144,4	103,7	1,8
Одеська	102,5	141,8	103,8	0,6	-	136,8	112,9	5,9	-	133,8	114,5	6,3	-	149,4	100,0	-1,9
Полтавська	100,1	140,5	104,4	1,2	-	152,2	105,8	-1,2	-	148,8	106,9	-1,3	-	147,2	103,6	1,7
Рівненська	101,9	141,8	104,0	0,8	-	160,3	102,5	-4,5	-	149,8	114,3	6,1	-	148,3	95,7	-6,2
Сумська	100,8	139,6	105,2	2,0	-	145,7	110,5	3,5	-	148,7	109,3	1,1	-	132,1	102,4	0,5
Тернопільська	101,3	138,9	103,0	-0,2	-	160,3	107,4	0,4	-	149,3	104,1	-4,1	-	148,6	107,8	5,9
Харківська	100,0	137,9	103,4	0,2	-	159,8	108,6	1,6	-	146,3	109,5	1,3	-	140,6	103,1	1,2
Херсонська	102,3	143,7	106,7	3,5	-	145,7	108,5	1,5	-	141,5	110,8	2,6	-	140,7	101,2	-0,7
Хмельницька	101,4	137,6	103,5	0,3	-	154,6	103,7	-3,3	-	158,3	101,1	-7,1	-	145,8	102,2	0,3
Черкаська	100,5	139,3	103,2	0,0	-	156,9	105,2	-1,8	-	150,8	106,8	-1,4	-	150,9	104,7	2,8
Чернівецька	98,9	139,3	103,3	0,1	-	149,2	104,0	-3,0	-	151,0	108,4	0,2	-	141,2	100,8	-1,1
Чернігівська	100,9	141,8	104,1	0,9	-	146,8	109,7	2,7	-	145,8	108,0	-0,2	-	146,7	102,6	0,7

	Завдання 2.4. Знизити волатильність цін на продукти харчування															
	Крупи гречані				Цукор				Яловичина				Свинина			
	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016
Україна	–	159,1	115,2	-	–	169,8	98,8	-	–	123,4	102,1	-	–	120,5	102,5	-
Вінницька	–	150,0	117,8	2,6	–	161,0	96,7	-2,1	–	109,7	101,4	-0,7	–	113,3	102,2	-0,3
Волинська	–	148,1	120,0	4,8	–	169,3	100,1	1,3	–	119,8	113,7	11,6	–	122,3	102,2	-0,3
Дніпропетровська	–	164,4	112,0	-3,2	–	170,9	97,2	-1,6	–	124,1	98,8	-3,3	–	120,2	101,9	-0,6
Донецька ¹	–	138,9	121,6	6,4	–	162,1	103,1	4,3	–	135,3	97,8	-4,3	–	139,4	94,1	-8,4
Житомирська	–	155,1	109,5	-5,7	–	175,5	96,1	-2,7	–	121,2	97,7	-4,4	–	115,7	101,5	-1,0
Закарпатська	–	148,0	117,0	1,8	–	163,5	100,0	1,2	–	133,0	107,4	5,3	–	130,4	101,8	-0,7
Запорізька	–	148,6	116,7	1,5	–	172,7	99,9	1,1	–	124,4	101,2	-0,9	–	125,4	103,6	1,1
Івано-Франківська	–	168,5	110,3	-4,9	–	161,6	97,5	-1,3	–	117,7	103,4	1,3	–	118,2	103,2	0,7
Київська	–	158,9	114,2	-1,0	–	170,1	98,3	-0,5	–	130,6	100,4	-1,7	–	111,7	101,0	-1,5
Кіровоградська	–	161,9	113,1	-2,1	–	170,9	96,3	-2,5	–	118,2	104,1	2,0	–	118,6	100,9	-1,6
Луганська ¹	–	161,0	117,5	2,3	–	163,0	98,9	0,1	–	127,2	99,6	-2,5	–	121,8	99,9	-2,6
Львівська	–	163,7	114,2	-1,0	–	171,1	98,6	-0,2	–	121,1	102,4	0,3	–	113,1	109,3	6,8
Миколаївська	–	151,7	115,0	-0,2	–	168,3	100,1	1,3	–	120,2	101,6	-0,5	–	123,2	100,5	-2,0
Одеська	–	178,9	117,2	2,0	–	170,9	99,4	0,6	–	122,4	103,9	1,8	–	118,9	103,6	1,1
Полтавська	–	153,7	111,0	-4,2	–	175,6	99,6	0,8	–	114,3	99,7	-2,4	–	116,1	105,6	3,1
Рівненська	–	155,9	105,9	-9,3	–	167,5	93,6	-5,2	–	119,8	105,9	3,8	–	115,1	105,5	3,0
Сумська	–	150,2	113,4	-1,8	–	167,0	99,0	0,2	–	124,0	102,5	0,4	–	119,3	105,9	3,4
Тернопільська	–	151,4	107,2	-8,0	–	152,5	93,7	-5,1	–	111,2	105,7	3,6	–	119,3	98,1	-4,4
Харківська	–	168,9	119,1	3,9	–	178,0	100,7	1,9	–	120,0	102,5	0,8	–	121,2	100,6	-1,9
Херсонська	–	149,0	118,7	3,5	–	175,8	95,3	-3,5	–	126,0	103,7	1,6	–	117,6	106,8	4,3
Хмельницька	–	157,3	112,1	-3,1	–	176,0	98,0	-0,8	–	116,3	101,9	-0,2	–	119,2	102,3	-0,2
Черкаська	–	167,0	115,4	0,2	–	179,1	98,0	-0,8	–	119,7	106,2	4,1	–	118,3	101,6	-0,9
Чернівецька	–	163,1	112,0	-3,2	–	160,0	95,3	-3,5	–	116,4	97,0	-5,1	–	122,7	101,2	-1,3
Чернігівська	–	151,6	109,6	-5,6	–	177,0	94,9	-3,9	–	125,2	107,9	5,8	–	114,0	107,5	5,0

	Завдання 2.4. Знизити волатильність цін на продукти харчування															
	М'ясо птиці				Молоко				Масло вершкове				Олія соняшникова			
	2011	2015	2016	відхилення від середньо- українсь- кого значення, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньо- українсь- кого значення, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньо- українсь- кого значення, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньо- українсь- кого значення, 2016
Україна	–	122,3	107,4	-	–	127,4	123,3	-	–	129,2	129,6	-	–	159,4	109,4	-
Вінницька	–	120,4	113,2	5,8	–	123,1	119,9	-3,4	–	125,2	137,2	7,6	–	156,1	112,8	3,4
Волинська	–	121,5	108,5	1,1	–	123,4	120,4	-2,9	–	123,6	132,1	2,5	–	166,3	105,0	-4,4
Дніпропетровська	–	123,0	104,1	-3,3	–	127,6	125,0	1,7	–	127,1	126,1	-3,5	–	161,6	110,1	0,7
Донецька ¹	–	128,1	104,5	-2,9	–	117,3	130,4	7,1	–	133,2	112,9	-16,7	–	165,5	102,9	-6,5
Житомирська	–	121,4	109,5	2,1	–	125,5	120,6	-2,7	–	127,5	132,8	3,2	–	160,1	114,9	5,5
Закарпатська	–	123,7	108,7	1,3	–	127,9	121,0	-2,3	–	121,5	121,3	-8,3	–	154,5	106,7	-2,7
Запорізька	–	121,2	108,7	1,3	–	122,6	118,7	-4,6	–	127,5	131,7	2,1	–	156,8	110,9	1,5
Івано-Франківська	–	117,4	109,8	2,4	–	132,3	123,1	-0,2	–	122,9	126,1	-3,5	–	161,6	109,1	-0,3
Київська	–	121,3	105,4	-2,0	–	125,5	117,2	-6,1	–	129,1	131,2	1,6	–	161,3	107,9	-1,5
Кіровоградська	–	126,5	106,5	-0,9	–	129,8	121,3	-2,0	–	129,7	135,5	5,9	–	157,4	111,5	2,1
Луганська ¹	–	121,8	107,4	0,0	–	119,2	122,3	-1,0	–	124,1	128,8	-0,8	–	130,0	106,7	-2,7
Львівська	–	116,4	112,0	4,6	–	128,1	115,1	-8,2	–	128,4	133,4	3,8	–	166,5	109,9	0,5
Миколаївська	–	124,8	106,1	-1,3	–	131,2	130,6	7,3	–	128,7	135,7	6,1	–	157,3	109,3	-0,1
Одеська	–	120,2	107,1	-0,3	–	131,7	120,7	-2,6	–	134,5	130,4	0,8	–	161,5	108,8	-0,6
Полтавська	–	123,4	110,5	3,1	–	125,9	123,0	-0,3	–	131,2	127,5	-2,1	–	162,8	107,3	-2,1
Рівненська	–	120,6	108,4	1,0	–	126,3	126,8	3,5	–	122,8	131,9	2,3	–	159,7	107,8	-1,6
Сумська	–	125,7	105,4	-2,0	–	130,0	124,6	1,3	–	138,1	129,0	-0,6	–	159,8	108,6	-0,8
Тернопільська	–	123,6	107,4	0,0	–	130,6	124,5	1,2	–	126,3	137,1	7,5	–	160,1	111,7	2,3
Харківська	–	121,8	107,7	0,3	–	125,8	119,5	-3,8	–	129,4	129,8	0,2	–	153,8	112,2	2,8
Херсонська	–	122,3	109,9	2,5	–	136,5	125,9	2,6	–	133,0	136,2	6,6	–	164,0	111,5	2,1
Хмельницька	–	121,9	106,7	-0,7	–	127,0	119,9	-3,4	–	129,9	136,2	6,6	–	159,3	110,4	1,0
Черкаська	–	119,9	105,5	-1,9	–	130,2	124,8	1,5	–	131,0	132,5	2,9	–	162,1	108,0	-1,4
Чернівецька	–	120,9	110,5	3,1	–	130,2	126,2	2,9	–	125,4	126,9	-2,7	–	165,6	112,2	2,8
Чернігівська	–	125,4	107,0	-0,4	–	127,9	125,5	2,2	–	130,6	132,2	2,6	–	157,2	112,5	3,1

Ціль 3. Міцне здоров'я і благополуччя

Завдання	Індикатори
3.3. Зупинити епідемію ВІЛ/СНІДу та туберкульозу, у тому числі за рахунок використання інноваційних практик та засобів лікування	3.3.1. Кількість хворих з уперше в житті встановленим діагнозом ВІЛ, на 100000 населення 3.3.2. Кількість хворих з уперше в житті встановленим діагнозом активного туберкульозу, на 100000 населення
3.4. Знизити передчасну смертність від неінфекційних захворювань	3.4.1. Кількість смертей чоловіків від цереброваскулярних хвороб, на 100000 чоловіків 3.4.2. Кількість смертей жінок від цереброваскулярних хвороб, на 100000 жінок 3.4.3. Кількість смертей чоловіків від злоякісних новоутворень, на 100000 чоловіків 3.4.4. Кількість смертей жінок від злоякісних новоутворень, на 100000 жінок
3.5. Підвищити тривалість життя населення, в тому числі за рахунок впровадження інноваційних підходів до діагностики захворювань	3.5.1. Середня очікувана тривалість життя чоловіків при досягненні 15 років, років 3.5.2. Середня очікувана тривалість життя жінок при досягненні 15 років, років
3.6. Знизити рівень отримання тяжких травм і смертності внаслідок ДТП, у тому числі за рахунок використання інноваційних практик реанімування, лікування та реабілітації постраждалих унаслідок ДТП	3.6.1. Кількість смертей унаслідок транспортних нещасних випадків, на 100000 населення
3.8. Знизити поширеність тютюнокуріння серед населення з використанням інноваційних засобів інформування про негативні наслідки тютюнокуріння	3.8.1. Частка осіб у віці 12 років і старшому, які курять, у загальній кількості населення у віці 12 років і старшому

Позитивна загальноукраїнська тенденція до зменшення інфекційних та неінфекційних захворювань, підвищення тривалості життя, зменшення смертності в результаті неприродних причин (дорожньо-транспортних пригод, тютюнокуріння) супроводжується неоднорідною динамікою в розрізі регіонів. В силу цього, покращення стану здоров'я та благополуччя населення в регіонах залишається актуальним питанням сьогодення.

Запобігання поширенню туберкульозу в Україні є одним із основних завдань державної політики у сфері охорони здоров'я. Але, незважаючи на те, що середньоукраїнський коефіцієнт кількості хворих, яким уперше в житті встановлено діагноз активного туберкульозу (на 100 тис. населення), демонструє позитивну динаміку (зменшився з 67,3 осіб у 2011 році до 54,8 осіб у 2016 році), у регіональному розрізі ситуація залишається складною (у 12 з 25-ти регіонів він перевищує середнє значення по Україні). При цьому в шести регіонах (Дніпропетровській, Закарпатській, Київській, Одеській, Полтавській, Хмельницькій областях) упродовж 2011-2016 років значення коефіцієнта не лише перевищувало середньоукраїнське, але й продемонструвало тенденцію до зростання. А у восьми регіонах (Дніпропетровській, Житомирській, Запорізькій, Кіровоградській, Львівській, Миколаївській, Херсонській, Чернігівській областях) зафіксовано спадну тенденцію, проте коефіцієнт кількості хворих, яким уперше в житті встановлено діагноз активного туберкульозу (на 100000 населення), у 2016 році перевищував середній по Україні.

Групою підвищеного ризику поширення туберкульозної інфекції залишаються представники соціально незахищених верств населення (безробітні працездатного віку, особи, які повернулись з місць позбавлення волі, особи без постійного місця проживання)¹.

Рівень **поширення ВІЛ/СНІДу** в Україні оцінюється як високий. За даними ООН, в 2016 році Україні було зафіксовано 17 тис. нових ВІЛ-інфікованих, у той час, як у Франції – 6 тис., Іспанії – 3,9 тис., Італії – 3,6 тис., Білорусі – 1,8 тис., Молдові – 1,6 тис., Грузії – 1,1 тис., Казахстані – 2,9 тис., Голландії, Чехії, Литві – менше 0,5 тис.²

У 2016 році в Україні зафіксовано 40,2 особи, яким з уперше в житті встановлено діагноз ВІЛ, на 100 тис. населення. В дев'яти регіонах країни (Дніпропетровській, Миколаївській, Одеській, Київській, Кіровоградській, Херсонській, Черкаській, Чернігівській областях та м. Києві) у 2016 році показник поширення ВІЛ перевищував середній по Україні, при чому в перших трьох – більш ніж у два рази. Окрім того, навіть в регіонах, де коефіцієнт кількості хворих з уперше в житті встановленим діагнозом ВІЛ у 2016 році був нижчим, ніж середньоукраїнський, мало місце його зростання у порівнянні з 2011 роком. А у порівнянні з 2015 роком зафіксовано його зростання у 14-ти регіонах країни.

В Україні функціонує 37 центрів профілактики та боротьби зі СНІДом, які забезпечують виконання завдань Загальнодержавної цільової соціальної програми протидії епідемії ВІЛ-інфекції/СНІДу на 2014-2018 роки, скерованої на зменшення поширення епідемії³.

Вплив глобалізації, урбанізації, зниження фізичної активності, вживання тютюну, алкоголю і фастфуду спричиняють до **поширення епідемії неінфекційних**

¹ Щорічна доповідь про стан здоров'я населення, санітарно-епідемічну ситуацію та результати діяльності системи охорони здоров'я України. 2015 рік / за ред. Шафранського В. В.; МОЗ України, ДУ «УІСД МОЗ України». – Київ, 2016. – 452 с.

² UNAIDS DATA 2017 [Електронний ресурс] / United Nations Programme on HIV/AIDS (UNAIDS). – Режим доступу: http://www.unaids.org/sites/default/files/media_asset/20170720_Data_book_2017_en.pdf

³ Щорічна доповідь про стан здоров'я населення, санітарно-епідемічну ситуацію та результати діяльності системи охорони здоров'я України. 2015 рік / за ред. Шафранського В. В.; МОЗ України, ДУ «УІСД МОЗ України». – Київ, 2016. – 452 с.

захворювань в Україні. Серед найбільших поширених були захворювання системи кровообігу (гіпертонічна хвороба, ішемічна хвороба серця, цереброваскулярні хвороби) та онкологічні патології⁴.

Кількість летальних випадків внаслідок злоякісних новоутворень в Україні у 2016 році, як серед чоловіків, так і серед жінок, зросла на 1% порівняно з попереднім роком. А регіональному зрізі спостерігалось перевищення середньоукраїнського показника кількості смертей від злоякісних новоутворень, на 100 тис. населення, в 10 регіонах країни.

Зупинити поширення неінфекційних захворювань можливо за умови сприяння реалізації в регіонах трьох компонентів національних програм: епіднагляду, профілактики і надання медичної допомоги.

Застосування інноваційних підходів до діагностики захворювань та їх профілактики дозволить підвищити **тривалість життя населення** (особливо осіб працездатного віку) та скоротити **розрив в очікуваній тривалості життя між жінками та чоловіками** (серед осіб, які досягли 15 років середня очікувана тривалість життя жінок майже на 5 років більша ніж чоловіків). В 13-ти регіонах країни середня очікувана тривалість життя чоловіків при досягненні 15 років є нижчою ніж в середньому по Україні (серед жінок подібна ситуація мала місце лише в 10-ти регіонах).

Травматизм і смертність внаслідок дорожньо-транспортних пригод – це те, що можна попередити та уникнути. В Україні показник кількості смертей унаслідок транспортних нещасних випадків у 2016 році зменшився на 1,6% порівняно з попереднім роком і становив 12,4 особи на 100 тис. населення. Проте у 9-ти регіонах його значення перевищувало середнє по Україні, а в 10-ти – демонструвало тенденцію до зростання.

Тютюнокуріння є однією з проблем поширення неінфекційних захворювань. В Україні частка осіб у віці 12 років і старшому, які курять, охоплює майже п'яту частину загальної кількості населення у віці 12 років і старшому. А в 10-ти регіонах країни цей показник перевищує середньоукраїнський. Найбільша частка курців у 2016 році зафіксована в Дніпропетровській області (кожна четверта особа у віці 12 років і старшому).

Підвищення акцизів на тютюнові вироби, зменшення привабливості куріння, особливо серед молоді, контроль за реалізацією тютюнових виробів неповнолітнім сприятимуть зменшенню захворюваності та передчасної смертності від хвороб, збудником яких є тютюнокуріння.

⁴ Там же.

	Завдання 3.3. Зупинити епідемію ВІЛ/СНІДу та туберкульозу, у тому числі за рахунок використання інноваційних практик та засобів лікування							
	3.3.1. Кількість хворих з уперше в житті встановленим діагнозом ВІЛ, на 100000 населення				3.3.2. Кількість хворих з уперше в житті встановленим діагнозом активного туберкульозу, на 100000 населення			
	2011	2015	2016	відношення значення регіону до середнього по Україні, 2016	2011	2015	2016	відношення значення регіону до середнього по Україні, 2016
Україна	46,6	37,2	40,2	-	67,3	56,0	54,8	-
Вінницька	23,4	18,9	18,9	0,5	54,9	47,4	48,4	0,9
Волинська	27,0	26,7	24,4	0,6	51,9	62,8	59,7	1,1
Дніпропетровська	103,7	88,3	95,2	2,4	95,6	78,7	65,0	1,2
Донецька ¹	90,7	-	-	-	73,3	-	-	-
Житомирська	35,9	36,9	36,6	0,9	72,1	66,3	62,7	1,1
Закарпатська	5,1	5,7	8,4	0,2	57,1	59,6	60,9	1,1
Запорізька	29,3	32,6	41,3	1,0	66,0	61,7	61,1	1,1
Івано-Франківська	10,3	13,0	12,0	0,3	65,7	61,2	52,1	1,0
Київська	48,5	56,4	62,2	1,5	56,3	69,2	74,1	1,4
Кіровоградська	35,8	53,5	45,1	1,1	79,5	77,0	67,3	1,2
Луганська ¹	31,4	-	-	-	80,3	-	-	-
Львівська	19,5	18,0	19,5	0,5	64,6	59,9	61,9	1,1
Миколаївська	95,9	74,4	89,4	2,2	89,5	69,2	67,4	1,2
Одеська	87,5	100,1	90,8	2,3	87,8	102,7	109,1	2,0
Полтавська	31,5	31,3	28,4	0,7	55,4	54,9	56,1	1,0
Рівненська	21,4	21,5	21,8	0,5	62,5	54,8	52,6	1,0
Сумська	17,6	20,1	18,6	0,5	57,4	55,8	55,6	1,0
Тернопільська	13,9	10,9	12,4	0,3	54,2	38,4	44,8	0,8
Харківська	20,8	19,5	22,9	0,6	54,6	43,6	43,2	0,8
Херсонська	66,0	49,0	55,1	1,4	98,7	82,3	75,6	1,4
Хмельницька	21,1	15,0	15,5	0,4	52,6	55,9	53,6	1,0
Черкаська	38,7	43,6	46,2	1,1	57,4	57,6	53,0	1,0
Чернівецька	11,8	10,8	10,7	0,3	48,8	40,1	30,1	0,5
Чернігівська	44,3	47,8	44,8	1,1	66,6	65,0	63,6	1,2
м.Київ	46,1	46,3	56,1	1,4	38,8	46,0	46,5	0,8

	Завдання 3.4. Знизити передчасну смертність від неінфекційних захворювань															
	3.4.1. Кількість смертей чоловіків від цереброваскулярних хвороб, на 100000 чоловіків				3.4.2. Кількість смертей жінок від цереброваскулярних хвороб, на 100000 жінок				3.4.3. Кількість смертей чоловіків від злоякісних новоутворень, на 100000 чоловіків				3.4.4. Кількість смертей жінок від злоякісних новоутворень, на 100000 жінок			
	2011	2015	2016	відношення значення регіону до середнього по Україні, 2016	2011	2015	2016	відношення значення регіону до середнього по Україні, 2016	2011	2015	2016	відношення значення регіону до середнього по Україні, 2016	2011	2015	2016	відношення значення регіону до середнього по Україні, 2016
Україна	-	166,3	164,4		-	200,3	197,1		-	240,2	241,6		-	162,6	163,7	-
Вінницька	-	73,3	67,6	0,4	-	63,5	65,1	0,3	-	250,0	244,1	1,0	-	146,0	157,5	1,0
Волинська	-	176,6	173,3	1,1	-	232,1	230,9	1,2	-	194,4	181,2	0,8	-	112,9	122,7	0,7
Дніпропетровська	-	111,4	111,0	0,7	-	113,5	101,0	0,5	-	265,9	270,4	1,1	-	188,1	195,9	1,2
Донецька ¹	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Житомирська	-	126,1	112,8	0,7	-	128,8	121,7	0,6	-	238,7	244,2	1,0	-	146,8	146,4	0,9
Закарпатська	-	175,7	179,0	1,1	-	232,1	229,3	1,2	-	185,2	202,5	0,8	-	108,4	112,9	0,7
Запорізька	-	234,4	246,5	1,5	-	284,4	298,9	1,5	-	304,6	309,6	1,3	-	219,5	216,8	1,3
Івано-Франківська	-	79,3	75,9	0,5	-	68,2	70,3	0,4	-	197,8	205,9	0,9	-	133,2	129,0	0,8
Київська	-	116,8	111,0	0,7	-	116,9	112,0	0,6	-	269,3	275,5	1,1	-	171,6	184,2	1,1
Кіровоградська	-	129,4	126,2	0,8	-	137,1	125,5	0,6	-	276,7	263,5	1,1	-	166,3	175,3	1,1
Луганська ¹	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Львівська	-	105,2	106,0	0,6	-	105,8	102,2	0,5	-	205,7	218,9	0,9	-	136,3	145,1	0,9
Миколаївська	-	122,0	113,7	0,7	-	119,0	123,1	0,6	-	224,6	214,1	0,9	-	153,0	141,1	0,9
Одеська	-	280,5	274,4	1,7	-	388,5	394,9	2,0	-	228,0	234,1	1,0	-	167,8	175,2	1,1
Полтавська	-	255,3	263,5	1,6	-	330,0	326,8	1,7	-	297,1	272,7	1,1	-	193,4	193,1	1,2
Рівненська	-	159,1	152,0	0,9	-	191,7	194,7	1,0	-	186,0	204,8	0,8	-	127,6	125,9	0,8
Сумська	-	404,3	419,4	2,6	-	607,5	594,0	3,0	-	282,5	277,7	1,1	-	183,3	183,2	1,1
Тернопільська	-	99,4	100,4	0,6	-	135,8	123,0	0,6	-	234,1	223,7	0,9	-	131,9	137,7	0,8
Харківська	-	181,0	173,4	1,1	-	227,7	210,2	1,1	-	258,7	256,8	1,1	-	197,4	186,0	1,1
Херсонська	-	359,3	330,6	2,0	-	415,6	424,3	2,2	-	248,5	241,5	1,0	-	149,1	152,3	0,9
Хмельницька	-	179,9	168,9	1,0	-	217,6	195,1	1,0	-	242,6	254,2	1,1	-	154,7	148,3	0,9
Черкаська	-	233,9	244,5	1,5	-	286,1	306,9	1,6	-	238,8	254,6	1,1	-	154,8	153,5	0,9
Чернівецька	-	61,7	62,0	0,4	-	54,9	60,0	0,3	-	215,6	221,3	0,9	-	156,1	147,8	0,9
Чернігівська	-	170,5	167,5	1,0	-	189,6	191,2	1,0	-	260,1	257,2	1,1	-	153,4	146,8	0,9
м.Київ	-	113,0	117,7	0,7	-	124,5	120,5	0,6	-	208,1	202,6	0,8	-	170,7	165,1	1,0

	Завдання 3.5. Підвищити тривалість життя населення, в тому числі за рахунок впровадження інноваційних підходів до діагностики захворювань								Завдання 3.6. Знизити рівень отримання тяжких травм і смертності внаслідок ДТП, у тому числі за рахунок використання інноваційних практик реанімування, лікування та реабілітації постраждалих унаслідок ДТП				3.8. Знизити поширеність тютюнокуріння серед населення з використанням інноваційних засобів інформування про негативні наслідки тютюнокуріння			
	3.5.1. Середня очікувана тривалість життя чоловіків при досягненні 15 років, років				3.5.2. Середня очікувана тривалість життя жінок при досягненні 15 років, років				3.5.1. Кількість смертей унаслідок транспортних нещасних випадків, на 100000 населення				3.8.1. Частка осіб у віці 12 років і старшому, які курять, у загальній кількості населення у віці 12 років і старшому			
	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016
Україна	-	52,2	57,4	-	-	62,0	62,2	-	-	12,6	12,4	-	22,3	18,4	19,3	-
Вінницька	-	52,7	58,2	0,7	-	62,7	62,9	0,7	-	12,6	13,5	1,1	17,5	13,3	16,2	-3,1
Волинська	-	51,4	57,5	0,1	-	63,1	62,8	0,7	-	16,1	16,4	1,3	20,7	16,2	16,5	-2,8
Дніпропетровська	-	50,5	56,0	-1,5	-	60,8	60,8	-1,4	-	12,2	10,9	0,9	26,2	21,3	25,0	5,7
Донецька ¹	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	27,9	22,4	20,6	1,3
Житомирська	-	49,7	55,9	-1,5	-	61,3	61,4	-0,8	-	16,7	19,9	1,6	18,0	16,9	15,8	-3,5
Закарпатська	-	52,8	57,0	-0,4	-	60,6	60,9	-1,3	-	11,9	13,8	1,1	21,5	17,8	18,5	-0,8
Запорізька	-	51,7	56,9	-0,5	-	61,8	62,1	0,0	-	12,3	11,7	0,9	25,7	24,1	21,1	1,8
Івано-Франківська	-	54,0	59,4	2,0	-	63,7	63,9	1,8	-	10,1	10,4	0,8	16,5	16,0	15,7	-3,6
Київська	-	50,3	55,8	-1,6	-	61,1	61,0	-1,2	-	21,7	19,8	1,6	14,9	13,6	14,7	-4,6
Кіровоградська	-	51,0	56,3	-1,2	-	61,4	61,0	-1,2	-	12,6	9,2	0,7	22,9	19,9	22,3	3,0
Луганська ¹	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22,3	16,0	15,8	-3,5
Львівська	-	54,3	59,2	1,8	-	63,9	63,8	1,7	-	12,5	13,5	1,1	19,6	15,7	20,0	0,7
Миколаївська	-	51,1	56,5	-0,9	-	60,9	61,4	-0,8	-	10,8	11,4	0,9	27,9	20,6	21,9	2,6
Одеська	-	51,8	56,7	-0,7	-	60,5	61,0	-1,2	-	11,5	14,0	1,1	23,1	18,2	22,3	3,0
Полтавська	-	51,8	57,0	-0,4	-	61,8	61,7	-0,5	-	14,3	12,8	1,0	28,1	22,2	18,4	-0,9
Рівненська	-	52,0	57,5	0,1	-	62,5	63,0	0,8	-	17,0	18,8	1,5	17,8	16,1	15,1	-4,2
Сумська	-	51,8	57,4	-0,1	-	62,2	62,2	0,0	-	10,7	8,9	0,7	17,2	15,1	19,1	-0,2
Тернопільська	-	54,2	59,3	1,8	-	63,9	63,8	1,7	-	10,2	8,6	0,7	16,7	13,3	18,7	-0,6
Харківська	-	52,4	57,2	-0,2	-	61,5	61,7	-0,5	-	10,5	9,8	0,8	25,2	17,5	19,3	0,0
Херсонська	-	50,6	56,1	-1,3	-	61,1	61,1	-1,1	-	11,8	10,4	0,8	25,5	19,9	21,0	1,7
Хмельницька	-	52,4	58,0	0,5	-	62,7	63,1	0,9	-	12,7	11,7	0,9	15,0	17,5	12,0	-7,3
Черкаська	-	52,8	57,9	0,5	-	62,6	62,5	0,4	-	13,7	10,5	0,8	24,1	20,7	19,3	0,0
Чернівецька	-	54,3	59,2	1,8	-	63,2	63,4	1,2	-	11,9	10,9	0,9	19,6	16,8	20,3	1,0
Чернігівська	-	50,3	56,5	-0,9	-	62,0	62,4	0,3	-	14,2	14,9	1,2	18,6	19,0	19,3	0,0
м.Київ	-	55,6	59,8	2,4	-	63,5	63,8	1,6	-	8,5	8,2	0,7	23,5	20,4	19,9	0,6

Ціль 4. Якість освіти

Завдання	Індикатори
4.1. Забезпечити доступністю якісного дошкільного розвитку для всіх дітей	4.1.1. Чистий показник охоплення дошкільними навчальними закладами дітей віком 5 років, %
4.2. Збільшити поширеність серед населення знань, навичок, необхідних для отримання гідної роботи та підприємницької діяльності	4.2.1. Частка учнів слухачів ПТУ серед населення 14-70 років
	4.2.2. Частка населення(домогосподарств), що має доступ до послуг інтернет вдома, %
4.3. Ліквідувати гендерну нерівність серед шкільних вчителів	4.3.1. Частка чоловіків серед шкільних вчителів, %
4.4. Створити у школах сучасні умови навчання, включаючи інклюзивне, на основі інноваційних підходів	4.4.1. Частка сільських ЗНЗ, що мають доступ до інтернету, %
	4.4.2. Частка сільських ЗНЗ, що мають комп'ютерні програмні засоби навчання, %
	4.4.3. Частка денних загальноосвітніх навчальних закладів в яких організовано інклюзивне навчання

Якість освіти – одне з найважливіших завдань розвитку освітньої галузі та її реформування. Однак проблема розвитку галузі полягає у тому, що нарощування обсягів освітньої підготовки впродовж останніх років супроводжувалось зниженням якості освітніх послуг. Поруч з традиційними освітніми проблемами (незадовільна матеріально-технічна база, низька наповнюваність класів та висока вартість для бюджету навчання у сільській місцевості, низький рівень охоплення дітей дошкільною освітою) потребують розв'язання нові проблеми, зумовлені комерціалізацією освіти, її інклюзивністю, використанням комп'ютерних програмних засобів навчання. Реформування освітньої галузі пов'язане з впровадження нових стандартів освіти та дотримання принципу відповідності освіти сучасним потребам розвитку суспільства.

Забезпечення доступності якісної дошкільної освіти для всіх дітей. Внаслідок демографічної кризи 90-х років відбувалось масове закриття дошкільних навчальних закладів. В результаті ситуація, яка склалась, характеризується переповненням державних дошкільних закладів та низькою доступністю приватних дошкільних закладів через високу вартість послуг. Ключовим завданням сфери дошкільної освіти є забезпечення доступності якісної дошкільної освіти для всіх дітей.

В Україні лише близько 70 % дітей віком до 5 років охоплені дошкільними навчальними закладами і цей показник практично не змінювався за період 2011-2016 рр. У 2016 році п'ять областей мали від'ємне відхилення від значення по Україні за рівнем охоплення дітей дошкільного віку навчальними закладами:

Львівська (-2,5%), Івано-Франківська (-14,5%), Волинська (-0,3%), Одеська (-6,5%), Херсонська (-0,9%).

У міських поселеннях охоплення дітей дошкільними закладами є вищим, ніж у сільських – відповідно 77,5% і 56,8% у 2016 році (у 2011 році цей показник становив 79,3% та 52,1%). Лише одна область – Житомирська впродовж усього аналізованого періоду мала 100% охоплення дітей дошкільними закладами. З усіх регіонів лише Вінницька область змогла значно підвищити забезпеченість дітей дошкільними закладами: якщо у 2011 році охоплення дітей дошкільного віку у містах навчальними закладами становило 79,9%, то вже починаючи з 2015 року усі 100% дітей дошкільного віку були охоплені дошкільним навчанням.

Найгіршою ситуація з охоплення дітей дошкільними закладами є у сільській місцевості, зокрема у шести промислово розвинутих областях у 2016 році цей показник був нижчим 50% – Дніпропетровській, Запорізькій, Львівській, Івано-Франківській, Харківській, Одеській. У 2011 році ситуація була ще гіршою, таких областей було одинадцять – Вінницька, Дніпропетровська, Донецька, Запорізька, Івано-Франківська, Луганська, Львівська, Одеська, Полтавська, Харківська, Чернігівська.

Зростання поширеності серед населення знань, навичок, необхідних для отримання гідної роботи та підприємницької діяльності. Важливу роль у працевлаштуванні та самореалізації відіграє доступ населення до інтернет ресурсу. За останні п'ять років частка домогосподарств, що мали доступ до інтернету в Україні зросла з 22,9% до 54 %, або у 2,4 рази. У 2016 році найвищою частка забезпеченості домогосподарств доступом до інтернету була у Закарпатській – 64,5%, Запорізькій – 62,8%, Чернівецькій – 61% областях та м. Київ – 72,2%. У семи регіонах (п'ять з яких є прикордонними) цей показник у 2016 році був вищим за середнє значення по Україні.

Негативною тенденцією є зниження ролі та престижності у суспільстві професійно-технічної освіти. На жаль, галузь професійно-технічної освіти знаходиться в стані кризи, що відображається у низькому рівні фінансування, застарілій матеріально-технічній базі, невідповідності рівню знань та навичок випускників вимогам сьогодення, низької орієнтації професійно-технічної освіти на потреби регіонів. Загалом впродовж останніх років професійно-технічна освіта характеризується зменшенням кількості закладів та учнів. При цьому темпи їх зменшення є суттєво вищими, аніж темпи зменшення кількості закладів та учнів загальної середньої освіти. За останні п'ять років частка учнів ПТЗ серед населення 14-70 років знизилась з 1,99% до 1,41%. Невтішним є той факт, що саме у найбільш промислово розвинених областях, які потребують кваліфікованих робітничих кадрів, у 2016 році цей показник був нижчим за середнє значення по країні – у Дніпропетровській – 1,28%, Донецькій – 0,48%, Київській – 1,18 %, Харківській – 0,92%. Позитивні зміни розвитку професійно-технічної освіти лежать у площині переформатування мережі закладів та їх діяльності в напрямку підготовки затребуваних на ринку праці фахівців та зміни основних підходів до фінансування галузі.

Ліквідація гендерної нерівності серед шкільних вчителів. Незважаючи на розробку в країні «Стратегії впровадження гендерної рівності та недискримінації у

сфері освіти "Освіта: гендерний вимір – 2020", *частка чоловіків серед шкільних вчителів в Україні* була низькою та становила у 2016р. – 14,9% (для порівняння у 2011р. – 15,8%). У більшості високо розвинутих регіонах вона була ще нижчою, зокрема у Дніпропетровській області – 10,4% Донецькій – 10,7%, Запорізькій – 13,4%, Київській – 13,7%, Одеській – 11,4%, Харківській – 12,4%, Львівській – 14,4 %, м. Київ – 10,6 %. В цілому у 2016 році 11 регіонів мали значення цього показника нижче за середнє по Україні. Отже, українське суспільство не наблизилось до досягнення гендерної рівності. Нажаль гендерна нерівність в освітній сфері пов'язана з низькою оплатою праці в галузі на низькою престижністю професії вчителя в Україні.

Створити у школах сучасні умови навчання, включаючи інклюзивне, на основі інноваційних підходів. Якість освітніх послуг – ключове завдання усієї освітньої сфери. Нажаль, у сільській місцевості, де на кінець 2016 р. функціонувало 67,8 % від усіх освітніх закладів, якість освітніх послуг є дуже низькою, що пов'язано з існуванням розгалуженої мережі малокомплектних шкіл з застарілою матеріально-технічною базою, перевантаженням сільських учителів кількістю навчальних предметів та інше. Низька якість освіти у сільській місцевості потребує не лише оптимізації малокомплектних навчальних закладів, але і модернізації існуючих сільських шкіл, насамперед в частині їх підключення до інтернету і використання комп'ютерних програмних засобів навчання. Позитивною є тенденція значного зростання частки загальноосвітніх шкіл у сільській місцевості, що мають доступ до інтернету за період 2011-2016рр. з 45,45% до 85,7%. Лише у семи регіонах цей показник був нижчим від середнього значення по країні, а у двох областях – Харківській та Херсонській усі загально навчальні заклади сільської місцевості мали доступ до інтернету. У 2016 році в Україні близько 60% загально навчальних закладів у сільській місцевості мали комп'ютерні програмні засоби навчання. Найкращий рівень комп'ютерного забезпечення був у Дніпропетровській (80,7%), Донецькій (70,1%), Запорізькій (82,5%), Київській (77,2%), Рівненській (82,5%), Херсонській (81,5%) областях. Однак, за цим показником є доволі невтішна динаміка, адже у семи областях частка загальноосвітніх шкіл у сільській місцевості, що мають комп'ютерні програмні засоби за останні 5 років зменшилась і лише дві області мали значний приріст – Полтавська (19,0%) та Хмельницька (28,0%).

Проблемним питанням залишається залучення до освіти дітей з інвалідністю та особливими потребами: лише у 8,8% загальноосвітніх навчальних закладах України у 2016 році було організовано інклюзивне навчання, а у 10 регіонах (Волинська, Житомирська, Закарпатська, Київська, Кіровоградська, Полтавська, Рівненська, Херсонська, Черкаська, Чернігівська) цей показник був вищим, ніж середнє по країні. Невтішною ситуація є у більш економічно розвинутих регіонах, зокрема у Львівській області інклюзивне навчання освоєно лише у 3,8% навчальних закладах, Харківській – 1,0%, Одеській – 4,3%. Найбільше загальноосвітніх навчальних закладів з організованим інклюзивним навчанням було у Житомирській (18,0%), Київській (19,8%), Волинській (19%), Кіровоградській (16,3%), Полтавській (15,1%), Рівненській (14,5%) областях.

	Завдання 4.1. Забезпечити доступністю якісного дошкільного розвитку для всіх дітей											
	4.1.1. Чистий показник охоплення дошкільними навчальними закладами дітей віком до 5 років,%									відхилення від середнього по Україні, 2016		
	Всього	міські поселення	сільська місцевість	Всього	міські поселення	сільська місцевість	Всього	міські поселення	сільська місцевість	Всього	міські поселення	сільська місцевість
Україна	70,3	79,3	52,1	70,6	77,4	57,4	70,5	77,5	56,8	-	-	-
Вінницька	65,6	79,9	49,3	81,3	100,0	59,4	82,6	100,0	60,8	12,1	22,5	4,0
Волинська	64	75,2	52,8	70,8	82,9	59,6	70,2	83,7	57,7	-0,3	6,2	0,9
Дніпропетровська	68,9	74,7	39,8	75,8	81,9	48,4	74,5	80,5	47,5	4,0	3,0	-9,3
Донецька ¹	70,3	73,1	44,2	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Житомирська	90,1	100	74,2	84,6	100,0	62,8	87,2	100,0	63,8	16,7	22,5	7,0
Закарпатська	81	86,1	77,8	86,6	97,6	80,2	84,8	93,7	79,7	14,3	16,2	22,9
Запорізька	71,1	81,1	40,2	75,6	84,7	49,0	75,5	84,9	48,0	5,0	7,4	-8,8
Івано-Франківська	50,1	80	27,8	55,3	88,4	34,2	56,0	90,8	33,8	-14,5	13,3	-23,0
Київська	82,9	93,9	64,2	86,6	96,1	71,0	88,6	97,8	73,7	18,1	20,3	16,9
Кіровоградська	70,1	80,4	54,0	74,6	84,5	59,5	74,7	84,6	59,6	4,2	7,1	2,8
Луганська ¹	62,1	66,6	31,2	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Львівська	58,8	72,6	38,9	67,7	81,1	49,8	68,0	83,0	47,9	-2,5	5,5	-8,9
Миколаївська	67	76,5	50,7	81,5	87,9	70,6	80,7	86,8	70,3	10,2	9,3	13,5
Одеська	59	69,1	43,6	63,0	72,2	48,9	64,0	74,5	48,1	-6,5	-3,0	-8,7
Полтавська	70,4	82,8	49,7	79,8	97,1	54,2	78,2	94,3	54,5	7,7	16,8	-2,3
Рівненська	65,2	81	53,8	71,4	90,2	58,1	73,8	91,3	61,3	3,3	13,8	4,5
Сумська	82,6	91,2	62,9	84,9	94,7	62,5	84,3	93,6	62,9	13,8	16,1	6,1
Тернопільська	67,8	83,6	54,1	74,2	94,5	57,7	72,2	92,8	55,5	1,7	15,3	-1,3
Харківська	75,7	83,5	43,5	81,1	89,3	50,6	81,4	90,2	49,0	10,9	12,7	-7,8
Херсонська	68,9	75,7	58,9	72,7	78,9	63,9	69,6	76,7	59,4	-0,9	-0,8	2,6
Хмельницька	80,9	90,4	67,9	93,0	100,0	75,4	86,7	99,6	68,1	16,2	22,1	11,3
Черкаська	79,6	88,6	67,1	82,0	92,9	67,5	81,8	92,3	67,8	11,3	14,8	11,0
Чернівецька	72,8	86,5	64,1	76,6	91,8	67,0	74,9	90,5	64,9	4,4	13,0	8,1
Чернігівська	62,1	78	31,6	80,9	95,8	51,1	74,7	86,9	50,3	4,2	9,4	-6,5
м. Київ	80,6	80,6	-	86,5	86,5	-	88,7	88,7	-	18,2	11,2	-

	Завдання 4.2. Збільшити поширеність серед населення знань, навичок, необхідних для отримання гідної роботи та підприємницької діяльності								Завдання 4.3. Ліквідувати гендерну нерівність серед шкільних учителів			
	2.4.1. Частка учнів слухачів ПТУ серед населення 14-70 років			відхилення від середнього по Україні, 2016	4.2.2. Частка населення (домогосподарств), що має доступ до послуг інтернет вдома, %			відхилення від середнього по Україні, 2016	4.3.1. Частка чоловіків серед шкільних вчителів, %			відхилення від середнього по Україні, 2016
	2011	2015	2016		2011	2015	2016		2011	2015	2016	
Україна ¹	1,99	1,48	1,41	-	22,9	50,7	54,0	-	15,8	15,3	14,9	-
Вінницька	4,95	2,70	2,58	1,17	12,9	42,9	45,8	-8,2	19,6	18,0	17,6	2,7
Волинська	2,64	2,53	2,42	1,01	13,9	40,2	47,1	-6,9	20,3	18,6	18,3	3,4
Дніпропетровська	1,66	1,31	1,28	-0,13	24,2	53,2	59,4	5,4	10,7	11,3	10,4	-4,5
Донецька	1,54	0,49	0,48	-0,93	20,1	51,1	51,0	-3,0	9,7	11,1	10,9	-4,0
Житомирська	2,18	1,89	1,81	0,40	13,9	42,0	43,3	-10,7	20,0	18,2	17,8	2,9
Закарпатська	2,96	2,08	1,99	0,58	9,7	51,8	64,5	10,5	16,5	14,3	14,0	-0,9
Запорізька	2,00	1,62	1,53	0,12	27,0	54,8	62,8	8,8	14,2	13,6	13,4	-1,5
Івано-Франківська	3,02	2,53	2,39	0,98	12,6	52,2	54,9	0,9	20,3	17,4	17,7	2,8
Київська	1,55	1,23	1,18	-0,23	17,5	46,5	45,3	-8,7	14,7	14,3	13,7	-1,2
Кіровоградська	2,24	1,91	1,86	0,45	18,0	43,4	47,7	-6,3	17,3	17,2	16,7	1,8
Луганська	2,11	0,44	0,45	-0,96	23,3	41,0	50,6	-3,4	11,1	13,7	13,8	-1,1
Львівська	3,16	2,70	2,52	1,11	18,6	44,6	53,7	-0,3	16,2	14,9	14,4	-0,5
Миколаївська	2,60	1,99	1,89	0,48	23,1	56,8	59,7	5,7	15,3	14,5	14,4	-0,5
Одеська	1,72	1,60	1,45	0,04	32,1	45,4	51,3	-2,7	12,3	11,7	11,4	-3,5
Полтавська	2,34	1,87	1,77	0,36	18,0	46,9	46,2	-7,8	18,5	17,7	17,9	3,0
Рівненська	3,45	3,13	3,11	1,70	14,5	28,9	42,3	-11,7	21,6	18,0	17,4	2,5
Сумська	2,37	1,91	1,91	0,50	17,4	51,4	47,4	-6,6	17,1	16,5	15,6	0,7
Тернопільська	3,80	3,07	2,85	1,44	18,0	46,6	49,8	-4,2	19,1	17,1	16,4	1,5
Харківська	1,20	0,97	0,92	-0,49	21,2	54,6	53,3	-0,7	13,4	12,9	12,4	-2,5
Херсонська	2,33	1,90	1,81	0,40	20,4	45,5	54,3	0,3	16,2	16,7	15,3	0,4
Хмельницька	2,94	2,32	2,14	0,73	21,7	45,7	37,8	-16,2	18,9	17,0	16,6	1,7
Черкаська	2,05	1,85	1,68	0,27	23,3	37,8	42,7	-11,3	18,6	17,7	17,4	2,5
Чернівецька	2,95	2,47	2,41	1,00	18,8	45,7	61,0	7,0	20,7	18,3	17,9	3,0
Чернігівська	1,66	1,30	1,25	-0,16	14,3	42,3	46,0	-8,0	17,6	16,9	16,5	1,6
м. Київ	1,03	0,80	0,73	-0,68	59,4	68,5	72,2	18,2	10,7	10,5	10,6	-4,3

	Завдання 4.4. Створити у школах сучасні умови навчання, включаючи інклюзивне, на основі інноваційних підходів									
	4.4.1. Частка сільських ЗНЗ, що мають доступ до інтернету, %			відхилення від середнього по Україні, 2016	4.4.2. Частка сільських ЗНЗ, що мають комп'ютерні програмні засоби навчання, %			відхилення від середнього по Україні, 2016	4.4.3. Частка денних загальноосвітніх навчальних закладів в яких організовано інклюзивне навчання	відхилення від середнього по Україні, 2016
	2011	2015	2016		2011	2015	2016		2016	
Україна	45,4	81,6	85,7	-	54,6	60,5	59,0	-	8,8	-
Вінницька	35,0	80,6	82,3	-3,4	52,1	60,9	57,8	-1,2	7,0	-1,8
Волинська	44,5	70,9	75,1	-10,6	41,6	47,6	48,5	-10,5	19,0	10,2
Дніпропетровська	68,5	96,1	89,8	4,1	89,3	94,6	80,7	21,7	7,6	-1,2
Донецька ¹	75,2	82,1	87,0	1,3	84,0	76,4	71,6	12,6	2,5	-6,3
Житомирська	30,4	54,2	88,9	3,2	38,4	40,6	41,4	-17,6	18,0	9,2
Закарпатська	43,0	71,1	74,3	-11,4	38,5	43,3	41,1	-17,9	12,3	3,5
Запорізька	76,1	99,7	99,0	13,3	85,1	82,1	82,5	23,5	7,5	-1,3
Івано-Франківська	34,6	78,5	82,6	-3,1	46,2	53,1	50,4	-8,6	5,7	-3,1
Київська	61,1	100,0	99,8	14,1	68,8	74,9	77,2	18,2	19,8	11,0
Кіровоградська	34,4	95,2	98,4	12,7	65,1	66,6	60,7	1,7	16,3	7,5
Луганська ¹	35,0	92,6	91,1	5,4	56,9	70,5	69,8	10,8	4,5	-4,3
Львівська	28,2	48,6	61,2	-24,5	26,5	30,4	28,9	-30,1	3,8	-5,0
Миколаївська	59,8	92,4	93,8	8,1	67,8	67,6	65,1	6,1	3,1	-5,7
Одеська	22,5	71,6	78,2	-7,5	48,0	48,8	48,0	-11,0	4,3	-4,5
Полтавська	39,9	82,6	88,2	2,5	52,0	72,4	70,9	11,9	15,1	6,3
Рівненська	58,3	91,4	92,8	7,1	71,4	80,9	82,5	23,5	14,5	5,7
Сумська	53,2	89,5	90,2	4,5	56,2	63,2	64,0	5,0	4,5	-4,3
Тернопільська	15,1	71,9	74,2	-11,5	34,2	44,8	42,1	-16,9	2,5	-6,3
Харківська	59,4	99,8	100,0	14,3	75,7	78,0	78,7	19,7	1,0	-7,8
Херсонська	63,3	92,1	100,0	14,3	70,6	85,2	81,5	22,5	10,9	2,1
Хмельницька	59,1	99,2	91,1	5,4	49,0	69,3	77,1	18,1	7,3	-1,5
Черкаська	60,0	97,8	95,4	9,7	68,8	69,7	67,2	8,2	11,3	2,5
Чернівецька	74,0	90,4	99,4	13,7	57,2	62,7	56,9	-2,1	7,2	-1,6
Чернігівська	24,5	91,3	98,0	12,3	44,2	61,3	60,4	1,4	10,5	1,7

Ціль 5. Гендерна рівність

Завдання	Індикатори
5.1. Знизити рівень гендерно зумовленого та домашнього насильства, забезпечити ефективне запобігання його проявам та своєчасну допомогу постраждалим	5.1.1. Кількість звернень щодо насильства в сім'ї, тис.
5.2. Забезпечити рівні можливості представництва на вищих рівнях прийняття рішень у політичному та суспільному житті	5.2.1. Частка жінок серед депутатів обласних рад, %
5.3. Розширити доступ населення до послуг з планування сім'ї та знизити рівень підліткової народжуваності	5.3.1. Коефіцієнт народжуваності жінок вікової групи 15–19 років (кількість живонароджених на 1000 жінок відповідного віку)
5.4. Розширити економічні можливості жінок	5.4.1. Співвідношення середньої заробітної плати жінок і чоловіків, %

Впродовж багатьох років регіональний рівень гендерної проблематики в Україні не знаходив належного відображення у вітчизняних наукових дослідженнях. Згідно з Глобальним індексом гендерного розриву у 2016 р. Україна зайняла доволі низьке 69-е місце у рейтингу, при цьому найбільші гендерні розриви мали місце в економічних можливостях та рівні політичної участі жінок. Поряд з цим Україна досягла певних успіхів у формуванні законодавства та інституційного середовища, які визначають головні принципи гендерної рівності та недопущення дискримінації. Країна ратифікувала основні міжнародні документи, що стосуються гендерної рівності.

Знизити рівень гендерно зумовленого та домашнього насильства, забезпечити ефективне запобігання його проявам та своєчасну допомогу постраждалим. Одним з головних порушень прав людини є гендерне насильство. У 2016 році органами Міністерства соціальної політики України зафіксовано 96 143 звернення щодо насильства в сім'ї. Це менше, ніж попереднього року (102 561 випадок) та суттєво менше, ніж у 2011 р. (126 495 звернень). Однак фіксуються далеко не всі випадки насильства у сім'ї, оскільки частина постраждалих не звертається по допомогу, що пояснюється як внаслідок дії соціально-культурних бар'єрів, так і через прогалини законодавчого та інституційного забезпечення. В абсолютному відношенні найбільше звернень про насильство у сім'ї у 2016 р. надійшло від мешканців Києва (9 980), Вінницької (7 133), Харківської (5 726), Чернівецької (5 455) та Дніпропетровської (5 289) областей. Найменше випадків насильства зафіксовано у Сумській (1 736), Хмельницькій (1950), Закарпатській (2 446) та Миколаївській (2 502) областях. Суттєве зменшення таких звернень у порівнянні з 2015 р. мало місце у Львівській, Одеській та Дніпропетровській областях, збільшення – у Чернівецькій та Волинській. Складна економічна ситуація, суспільна напруга у зв'язку з військовими діями на сході країни, окремі проблеми реадaptaції демобілізованих учасників АТО, наявність великої кількості внутрішньо переміщених осіб, – ці та інші чинники значно збільшують ризики виникнення гендерного

насильства. Це вимагає зміни існуючих моделей виявлення подібних випадків та вчасного й адекватного реагування на них.

Забезпечити рівні можливості представництва на вищих рівнях прийняття рішень у політичному та суспільному житті. Вагомим індикатором гендерної рівності є політична участь. Запровадження гендерних квот у виборчому процесі (мінімум 30% жінок у списках кандидатів у депутати) розширило можливості участі жінок у прийнятті управлінських рішень. Однак станом на 2016 р. жінки становлять лише 12% депутатів Верховної Ради України. Дещо вищою є частка жінок серед депутатів обласних рад в Україні – 14,9%. Найбільше жінок має у своєму складі Київська міська рада (22,0%), а також Чернігівська (20,3%), Харківська (19,3%), Дніпропетровська (19,2%) та Сумська (18,8%) обласні ради. Найнижчим є рівень участі жінок у прийнятті управлінських рішень на обласному рівні в Одеській (частка жінок серед депутатів обласної ради 8,3%), Донецькій, Вінницькій (по 9,5%), Житомирській (10,3%), Рівненській та Тернопільській (10,9%) областях.

Розширити доступ населення до послуг з планування сім'ї та знизити рівень підліткової народжуваності. Зниження рівня підліткової народжуваності в якості одного із завдань щодо забезпечення гендерної рівності пов'язане з тим, що раннє материнство значно обмежує можливості подальшої реалізації жінок в плані здобуття освіти, професійному, кар'єрному аспекті, ускладнює їхнє становище на ринку праці. Відзначаючи загалом позитивну тенденцію зменшення випадків підліткової народжуваності в Україні (від 32,1 живонароджень на 1000 жінок віком 15-19 років у 2000 р. до 25,3‰ у 2016 р.), цей показник є достатньо високим в окремих регіонах. Зокрема, традиційно багато народжують у ромських громадах Закарпатської області, що зумовлює значення коефіцієнта народжуваності жінок вікової групи 15–19 років на рівні 52,8‰ та 49,4‰ у 2015 та 2016 роках відповідно. Різко вирізняються також Кіровоградська (41,5‰, 34,1‰), Житомирська (33,6‰ і 33,1‰) області та південні регіони України – Одеська (30,0‰, 30,2‰), Миколаївська (35,8‰, 32,8‰) та Херсонська (34,4‰, 32,0‰) області. Найменший рівень підліткової народжуваності у Києві (8,2‰, 7,6‰), Львівській (18,7‰, 17,5‰), та північно-східних регіонах: Харківській (20,8‰, 19,6‰), Сумській (25,0‰, 22,0‰) і Чернігівській (25,6‰, 22,5‰) областях.

Розширити економічні можливості жінок. Найбільш репрезентативним показником гендерної нерівності в економічній сфері є співвідношення середньої заробітної плати жінок і чоловіків. Цей показник часто зумовлений об'єктивною сегрегацією зайнятості чоловіків у окремих секторах економіки з високим рівнем заробітної плати, однак, нерівності у її розподілі у багатьох випадках пов'язані також із зайнятістю жінок в режимі неповного робочого часу, відмінностями у трудовому стажі та, як підтверджують окремі дослідження, із упередженнями роботодавців стосовно працевлаштування жінок та встановлення для них нижчого у порівнянні з чоловіками рівня заробітної плати. Крім цього, жінки переважають серед зайнятих у бюджетних секторах економіки (освіта, охорона здоров'я, надання соціальних послуг тощо) з невисоким рівнем заробітної плати, хоча їхня зайнятість виявляється більш захищеною з точки зору соціальних гарантій та ризиків безробіття.

Регіональний вимір гендерних розривів у зарплаті вказує на промислові Донецьку (розмір заробітної плати у жінок становить лише 60,2% від зарплати чоловіків), Запорізьку (70,0%), Дніпропетровську (71,4%) області, а також Миколаївську (68,1%), Рівненську (68,8%), Київську (71,2%) та Полтавську (71,7%) області. Близькими до середньоєвропейського рівня гендерного розриву (83,6%) у заробітній платі є Чернівецька (88,7%), Черкаська (81,8%), Закарпатська (81,5%) області, Київ та Херсонська область (по 81,1%), Тернопільська область (80,2%).

	5.1. Знизити рівень гендерно зумовленого та домашнього насильства, забезпечити ефективне запобігання його проявам та своєчасну допомогу постраждалим				5.2. Забезпечити рівні можливості представництва на вищих рівнях прийняття рішень у політичному та суспільному житті		5.3. Розширити доступ населення до послуг з планування сім'ї та знизити рівень підліткової народжуваності				5.4. Розширити економічні можливості жінок		
	5.1.1. Кількість звернень щодо насильства в сім'ї, тис.				5.2.1. Частка жінок серед депутатів обласних рад, %		5.3.1. Коефіцієнт народжуваності жінок вікової групи 15–19 років (кількість живонароджених на 1000 жінок відповідного віку)				5.4.1. Співвідношення середньої заробітної плати чоловіків та жінок, %		
	2011р.	2015р.	2016р.	частка від усіх звернень по країні, %, 2016 р.	з 2015 р.	відхилення від середньо-українського значення, 2016 р.	2011р.	2015р.	2016р.	відхилення від середньо-українського значення, 2016 р.	2015р.	2016р.	відхилення від середньо-українського значення, 2016 р.
Україна	126495*	102561	96143	-	14,6	-	28,1	27,3	25,3	-	74,9	74,6	-
Вінницька	6555	6559	7133	7,4	9,5	-5,1	30,9	29,7	27	1,7	78,8	76,6	2,0
Волинська	2285	2498	3529	3,7	12,5	-2,1	28,7	27,1	25,1	-0,2	79	77,3	2,7
Дніпропетровська	7455	7219	5289	5,5	19,2	4,5	29	27,3	24,6	-0,7	67,3	71,4	-3,2
Донецька ¹	8657	4379	2927	3,0	9,5	-5,2	26,2	-	-	-	58,9	60,2	-14,4
Житомирська	5263	2728	3260	3,4	10,3	-4,3	32,6	33,6	31,1	5,8	80,1	77	2,4
Закарпатська	2497	2123	2446	2,5	14,0	-0,6	53,3	52,8	49,4	24,1	83,6	81,5	6,9
Запорізька	3748	5019	4998	5,2	16,7	2,0	28	26,4	23,9	-1,4	68,7	70	-4,6
Івано-Франківська	4636	2403	3863	4,0	14,3	-0,4	31,1	30,1	26,8	1,5	75,4	73,8	-0,8
Київська	6340	4610	3493	3,6	15,9	1,2	29,2	28,5	27,7	2,4	73,4	71,2	-3,4
Кіровоградська	3518	4708	4724	4,9	17,7	3,1	39,6	41,5	34,1	8,8	78,8	77,4	2,8
Луганська ¹	8928	622	930	1,0	-	-	28,9	-	-	-	77,7	75,1	0,5
Львівська	4357	5896	3396	3,5	16,7	2,0	20,2	18,7	17,5	-7,8	77,2	76,8	2,2
Миколаївська	3254	2525	2502	2,6	14,1	-0,6	36	35,8	32,8	7,5	69,7	68,1	-6,5
Одеська	4952	5757	3456	3,6	8,3	-6,3	32,7	30	30,2	4,9	76,4	76,5	1,9
Полтавська	4316	2391	2835	2,9	12,0	-2,6	28	26	26,5	1,2	72,2	71,7	-2,9
Рівненська	4689	2830	2708	2,8	10,9	-3,7	29,3	26,2	25,9	0,6	72,7	68,8	-5,8
Сумська	4196	2080	1736	1,8	18,8	4,1	25,9	25	22	-3,3	75	76,3	1,7
Тернопільська	3177	2820	2727	2,8	10,9	-3,7	28,6	25,1	23,7	-1,6	85,9	80,2	5,6
Харківська	6877	5615	5726	6,0	19,3	4,7	21,4	20,8	19,6	-5,7	77,6	76,5	1,9
Херсонська	4011	3616	3670	3,8	15,6	1,0	35,2	34,4	32	6,7	87	81,1	6,5
Хмельницька	3427	2774	1950	2,0	16,7	2,0	31,9	34,1	28,9	3,6	77,5	75,9	1,3
Черкаська	2432	4718	3995	4,2	11,9	-2,7	30,1	29,9	27,9	2,6	82,7	81,8	7,2
Чернівецька	8786	3660	5455	5,7	12,5	-2,1	32,8	27,3	23,8	-1,5	89,1	88,7	14,1
Чернігівська	2259	3812	3415	3,6	20,3	5,7	26,2	25,6	22,5	-2,8	77,1	75,5	0,9
м.Київ	5890	11099	9980	10,4	22,0	7,4	8,6	8,2	7,6	-17,7	82,9	81,1	6,5

Ціль 6. Чиста вода та належні санітарні умови

Завдання	Індикатори
6.3. Зменшити обсяги скидання неочищених стічних вод, у першу чергу з використанням інноваційних технологій водоочищення на державному та індивідуальному рівнях	6.3.1. Обсяги скидів забруднених (забруднених без очистки та недостатньо очищених) стічних вод у водні об'єкти, млн куб. м
	6.3.2. Частка скидів забруднених (забруднених без очистки та недостатньо очищених) стічних вод у водні об'єкти у загальному обсязі скидів, %
6.4. Підвищити ефективність водокористування	6.4.1. Водоемність ВВП (ВРП), куб. м на 1000 грн/1000 дол. США
	6.4.2. Поточна водоемність ВВП/ВРП, % до 2015 року

Зменшити обсяги скидання неочищених стічних вод, у першу чергу з використанням інноваційних технологій водоочищення на державному та індивідуальному рівнях. Національна доповідь «Цілі Сталого Розвитку: Україна» орієнтує на зменшення у 2015 – 2020 рр. обсягів скидів забруднених стічних вод у водні об'єкти з 875 до 725 млн куб. м., а у перспективі до 2030 р. – до 279 млн куб. м. Фактично уже в 2016 р. в Україні обсяг скидів забруднених стічних вод зменшено до 698 млн куб. м. Протягом року в повному обсязі припинили скидання забруднених стоків Вінницька, Волинська, Хмельницька області. У 10 регіонах в 2016 р. досягнуто зменшення обсягів скидів забруднених стічних вод (найбільше у Дніпропетровській, Донецькій, Луганській, Одеській областях). Ще у 6 регіонах обсяги скидів за 2016 р. були на рівні 2015 р.

Приріст скидів забруднених стічних вод на 1-3 млн куб. м мав місце тільки у Закарпатській, Київській, Львівській, Сумській, Херсонській, Черкаській та Чернігівській областях. Значними лишаються обсяги скидів забруднених стоків у Дніпропетровській (244 млн куб. м), Донецькій (180 млн куб. м), Запорізькій (64 млн куб. м) та Львівській (46 млн куб. м) областях.

Загалом за період з 2011 р. в Україні та її регіонах обсяги скидів забруднених стічних вод зменшуються. Це пов'язано переважно зі зменшенням скидів промислових й комунальних стічних вод при зменшенні водоспоживання у промисловому й комунальному секторах. Загальне водовідведення у 2011-2016 рр. зменшилося на 30,1%, з 7725 до 5399 млн куб. м. За цей період зменшено обсяги скидів забруднених стічних вод у 20 регіонах. Тільки у Закарпатській та Сумській областях вони зросли. Разом з тим, без інвестиційних вкладень у реконструкцію, розширення потужності наявних та будівництво нових водоочисних споруд досягнути встановлених цілей зі зменшення обсягів скидів забруднених стічних вод у водні об'єкти до 2030 р. більше як у 2,5 разу буде неможливо.

Цілями сталого розвитку було передбачено у 2015 р. досягнути показника частки скидів забруднених (забруднених без очистки та недостатньо очищених) стічних вод у водні об'єкти у загальному обсязі скидів на рівні 15,7%, у 2020 р. – 13,0%. Фактичне значення показника у 2015 р. склало 16,4%, у 2016 р. – 12,9%.

У порівнянні з 2015 р. частка забруднених стоків у загальному обсязі скидів зменшилася у 10 регіонах (у найбільшій мірі в Луганській, Дніпропетровській, Донецькій областях); у порівнянні з 2011 р. – у 17 регіонах. Збільшилася у 2016 р. до попереднього періоду частка забруднених стоків у Житомирській, Закарпатській, Київській, Львівській, Миколаївській, Сумській, Тернопільській, Черкаській та Чернігівській областях. В усіх цих областях (крім Миколаївської та Тернопільської) у 2016 р. мало місце зростання обсягів скидів забруднених стічних вод. При цьому наявні потужності з їх очищення не відповідали зростанню обсягів скидів.

У 7 регіонах в 2016 р. частка забруднених стоків у загальному обсязі скидів перевищувала загальноукраїнський показник (Дніпропетровська, Донецька, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська і Сумська області). Враховуючи, що на ці області припадає понад 80% загальноукраїнського обсягу скидів забруднених стічних вод, вирішення завдань з досягнення цільового показника зі зменшення обсягів скидів забруднених стічних вод у водні об'єкти до 2030 р. має забезпечуватися насамперед у цих регіонах з відповідною державною підтримкою.

Підвищити ефективність водокористування. Цілі сталого розвитку орієнтують на зменшення показника водоемності ВВП України, який запропоновано визначати у куб. м використаної води на 1000 грн ВВП у фактичних цінах, з 3,6 куб. м у 2015р. до 3,2 куб. м у 2020 р. і 2,5 куб. м у 2030 р. Наведені в таблиці дані демонструють динаміку показника водоемності по регіонах України стосовно їх валового регіонального продукту (ВРП) у двох вимірах: на 1000 грн у фактичних цінах, а також на 1000 дол. США за показниками паритету купівельної спроможності національної грошової одиниці (ПКС), що дозволяє відстежувати динаміку показника водоемності ВВП/ВРП з урахуванням інфляційних чинників.

За період з 2011 р. по 2016 р. фізичні обсяги використання свіжої води в Україні зменшилися з 10086 млн куб. м до 7169 млн куб. м, тобто на 28,9%. При цьому показники водоемності ВВП України у фактичних цінах знизилися у 2016 р. порівняно з 2011 р. майже на 60%, склавши у 2016 р. 3,1 куб. м на 1000 грн. Зниження водоемності в такому виразі демонстрували усі регіони України. Однак аналіз динаміки водоемності ВВП України та ВРП регіонів, вираженого через паритет купівельної спроможності національної грошової одиниці, показує, що реальне зменшення водоемності ВВП в Україні за період з 2011 р. по 2015 р. склало 32%, а у 2016 р. водоемність ВВП зросла з 20,9 до 21,2 куб. м / 1000 дол. США за ПКС. У 2016 р. порівняно з 2011 р. збільшилася водоемність ВРП у Донецькій та Луганській областях, а до попереднього року – у 14 областях.

Надвисокою лишається водоемність ВРП Херсонської області, що зумовлено значними витратами води на зрошення. Вищою за середню по Україні у 2016 р. була водоемність ВРП ще 5 регіонів – Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Київської та Миколаївської областей

«Цілями Сталого Розвитку: Україна» встановлено також цільові значення індикатора поточної водоемності ВВП до рівня 2015 р.: 90,0% – 2020 р., 80,0% –

2025 р., 70,0% – 2030 р. У 2016 р. показник поточної водоємності ВВП у фактичних цінах зменшився і становив до попереднього року 88,0%. Однак водоємність ВВП, обчисленого через ПКС, в Україні зросла і склала 102,0% до показника 2015 р., що, при незначному збільшенні обсягів використання свіжої води (на 0,6%), було зумовлене насамперед зменшенням реального ВВП/ВРП, розрахованого за паритетом купівельної спроможності. Якщо у 2016 р. збільшення водоємності номінального ВРП спостерігалось тільки у Дніпропетровській області, то водоємність ВВП, обчисленого через ПКС, фактично зросла у 14 регіонах (найбільше у Дніпропетровській, Хмельницькій, Кіровоградській, Харківській, Чернівецькій областях). У Донецькій області та м. Києві поточна водоємність у 2016 р. лишалася на рівні попереднього року, а у 9 регіонах зменшилася (найсуттєвіше у Волинській та Вінницькій областях).

	Завдання 6.3. Зменшити обсяги скидання неочищених стічних вод, у першу чергу з використанням інноваційних технологій водоочищення на державному та індивідуальному рівнях								Завдання 6.4. Підвищити ефективність водокористування									
	6.3.1. Обсяги скидів забруднених (забруднених без очистки та недостатньо очищених) стічних вод у водні об'єкти, млн куб. м				6.3.2. Частка скидів забруднених (забруднених без очистки та недостатньо очищених) стічних вод у водні об'єкти у загальному обсязі скидів, %				6.4.1. Водоемність ВВП (ВРП), куб. м на 1000 грн/1000дол. США								6.4.2. Поточна водоемність ВВП/ВРП, % до 2015 року	
	2011	2015	2016	Приріст/-зменшення до попереднього року, 2016	2011	2015	2016	Відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011		2015		2016		Відхилення від середньо-українського значення, 2016		Номінального ВВП /ВРП у грн. (у фактичних цінах)	ВВП/ВРП за показником паритету купівельної спроможності грн.
у фактичних цінах									за ПКС (на 1000 дол. США)	у фактичних цінах	за ПКС (на 1000 дол. США)	у фактичних цінах	за ПКС(на 1000дол. США)	у фактичних цінах	за ПКС (на 1000 дол. США)			
Україна	1612	875	698	-177	20,9	16,4	12,9	-	7,7	30,7	3,6	20,9	3,1	21,2	-	-	88	102
АР Крим	98	-	-	-	45,2	-	-	-	20,7	82,6	-	-	-	-	-	-	-	-
Вінницька	2	1	0	-1	2,5	1,6	0	-12,9	4,0	16,0	1,7	9,8	1,3	8,8	-1,8	-12,4	76	90
Волинська	1	1	0	-1	2,3	0	0	-12,9	4,1	16,4	1,7	12,0	1,3	9,0	-1,8	-12,2	76	75
Дніпропетровська	472	312	244	-68	39,0	39,1	28,5	15,6	10,1	40,3	4,1	23,7	4,4	29,6	1,3	8,4	107	125
Донецька	554	296	180	-116	36,3	31,3	21,9	9,0	9,2	36,7	8,1	47,3	7,0	47,5	3,9	26,3	86	100
Житомирська	3	3	3	0	1,9	4,4	4,7	-8,2	7,6	30,3	1,7	10,0	1,4	9,4	-1,7	-11,8	82	94
Закарпатська	3	2	4	2	8,8	6,5	11,8	-1,1	1,7	6,8	1,0	6,0	0,9	6,3	-2,2	-14,9	90	105
Запорізька	70	73	64	-9	10,3	7,5	7,5	-5,4	19,0	75,8	12,9	75,2	11,0	74,3	7,9	53,1	85	99
Івано-Франківська	5	1	1	0	5,8	1,7	1,7	-11,2	3,6	14,4	1,8	10,4	1,4	9,6	-1,7	-11,6	78	92
Київська	5	2	5	3	0,6	0,6	0,8	-12,1	15,6	62,2	6,8	39,5	5,6	37,7	2,5	16,5	82	95
Кіровоградська	7	4	1	-3	10,9	13,8	2,4	-10,5	3,3	13,2	1,1	6,4	1,1	7,2	-2,0	-14,0	100	113
Луганська	87	30	19	-11	28,8	87,8	22,9	10,0	3,3	13,2	2,4	13,9	2,1	13,9	-1,0	-7,3	88	101
Львівська	53	45	46	1	23,3	21,6	22,3	9,4	3,3	13,2	1,3	7,5	1,1	7,6	-2,0	-13,6	84	102
Миколаївська	26	24	22	-2	35,1	28,4	32,8	19,9	6,8	27,1	3,6	20,9	3,2	21,4	0,1	0,2	89	102
Одеська	117	50	29	-21	41,5	25,0	18,2	5,3	5,3	21,1	2,5	14,5	2,0	13,8	-1,1	-7,4	80	95
Полтавська	4	3	3	0	2,2	4,3	4,3	-8,6	4,2	16,8	0,9	5,2	0,8	5,4	-2,3	-15,8	89	104
Рівненська	20	6	5	-1	17,7	10,2	4,4	-8,5	8,7	34,7	2,9	16,8	2,3	15,4	-0,9	-5,8	79	92
Сумська	7	22	24	2	13,5	44,9	46,2	33,3	4,5	18,0	1,5	8,7	1,4	9,5	-1,7	-11,7	93	109
Тернопільська	3	2	2	0	4,4	6,3	6,5	-6,4	4,1	16,4	1,4	8,1	1,3	8,6	-1,8	-12,6	93	106
Харківська	14	10	10	0	4,3	3,4	3,0	-9,9	4,3	17,2	2,0	11,8	1,9	13,1	-1,2	-8,1	95	111
Херсонська	7	0	1	1	9,9	0	1,5	-11,4	52,3	208,6	32,2	186,9	27,2	184,0	24,1	162,8	85	98
Хмельницька	1	1	0	-1	2,2	2,3	0	-12,9	4,2	16,7	1,6	9,3	1,6	11,1	-1,5	-10,1	100	119
Черкаська	8	5	7	2	3,6	4,0	5,5	-7,4	10,0	39,9	2,7	15,7	2,4	16,2	-0,7	-5,0	89	103
Чернівецька	5	2	2	0	9,8	4,8	4,8	-8,1	5,8	23,1	2,6	15,1	2,5	16,8	-0,6	-4,4	96	111
Чернігівська	17	5	6	1	14,2	5,9	6,4	-6,5	6,7	26,7	2,9	16,8	2,5	17,2	-0,6	-4,0	86	102
м. Київ	-	21	20	-1	-	3,7	3,4	-9,5	2,7	10,8	1,2	7,0	1,0	7,0	-2,1	-14,2	83	100
м. Севастополь	23	-	-	-	44,2	-	-	-	7,0	27,9	-	-	-	-	-	-	-	-

Ціль 7. Доступна та чиста енергія

Завдання	Індикатори
7.1. Розширити інфраструктуру та модернізувати мережі для забезпечення надійного та сталого енергопостачання на основі впровадження інноваційних технологій	7.1.1. Виробництво електроенергії, млн. кВт-год 7.1.2. Технологічні витрати електричної енергії в розподільчих електромережах, %
7.3. Збільшити частку енергії з відновлюваних джерел у національному енергетичному балансі, зокрема за рахунок введення додаткових потужностей об'єктів, що виробляють енергію з відновлюваних джерел	7.3.1. Обсяги електроренергії, виробленої суб'єктами альтернативної енергетики, яким встановлено «зелений» тариф, млн. кВт-год
7.4. Підвищити енергоефективність економіки	7.4.1. Енергоемність ВВП/ВРП (витрат первинної енергії на одиницю ВВП/ВРП, кг н.е. на 1 доллар США за ПКС

Розширити інфраструктуру та модернізувати мережі для забезпечення надійного та сталого енергопостачання на основі впровадження інноваційних технологій. На 2015 р. цільове значення індикатора 7.1.1. «Виробництво електроенергії» по Україні встановлювалося на рівні 157,7 млрд кВт-год, на 2020 р. – 163,8 млрд кВт-год з досягненням у 2030 р. 182,0 млрд кВт-год. У 2015-2016 рр. фактичне виробництво електроенергії перевищило встановлені цільові значення на 2020 р.

За період 2011-2016 рр. в Україні зменшилось виробництво електроенергії з незначним зростанням у 2016 р. порівняно з попереднім періодом. Зменшення виробництва електроенергії у 2014-2015 рр. зумовлювалося зниженням внутрішніх потреб в електричній енергії при обмежених можливостях її експорту. Реально експорт електроенергії до країн ЄС технічно можливий тільки від Добротвірської ТЕС (Львівська обл.) та Бурштинської ТЕС (Івано-Франківська обл.). Україна в 2016 році збільшила експорт електроенергії в порівнянні з 2015 роком на 10,9% – до 4,014 млрд кВт-год. Понад 78,0% експортних поставок електроенергії було здійснено в Угорщину, більше 21,0% припало на Польщу і близько 1,0% – на Молдову.

Найбільші виробники електроенергії – переважно потужні АЕС і ТЕС - розташовані на території Запорізької, Донецької, Миколаївської, Рівненської, Хмельницької, Дніпропетровської та Івано-Франківської областей. Сумарно ними вироблено майже 75% електроенергії, генерованої у 2016 р. За 2016 р. виробництво електроенергії тепловими електростанціями і теплоелектроцентралями у порівнянні з 2015 р. зросло на 7,4%. Виробництво електроенергії атомними електростанціями в річному обчисленні дещо зменшилося - на 0,6%.

У 2016 р. порівняно з попереднім роком збільшилося виробництво електроенергії у 17 регіонах (порівняно з 2011 р. – у 7 регіонах: Вінницькій, Закарпатській, Львівській, Миколаївській, Одеській, Хмельницькій, Чернівецькій областях). Найбільшого збільшення виробництва електроенергії у 2016 р. досягнули Дніпропетровська, Донецька, Миколаївська й Хмельницька області.

Цільові значення індикатора 7.1.2. «Технологічні витрати електричної енергії в розподільчих електромережах» в цілому по Україні встановлені на рівні 11,5% у 2015 р., 11,0% у 2020 р. з досягненням значення у 9% в 2030 р. У 2015 р. фактичний показник відповідав встановленому цільовому значенню, однак у 2016 р. він зріс до 11,7%. Зростання спостерігалось у 15 регіонах. Найвищими є показники витрат електроенергії в електричних мережах у Донецькій, Закарпатській, Київській, Тернопільській та Чернівецькій областях. Зниження витрат електроенергії у розподільчих мережах досягли 10 регіонів (найсуттєвіше - у Дніпропетровській, Запорізькій, Сумській, Львівській областях, що пов'язано з проведеною модернізацією електромереж в цих регіонах впродовж останніх років).

У 2016 р. показники витрат електроенергії у розподільчих мережах тільки у Дніпропетровській, Запорізькій, Полтавській, Сумській областях та м. Києві були у межах встановленого для України цільового значення на 2020 р. В інших регіонах необхідно провести значну роботу з модернізації розподільчих електромереж.

Збільшити частку енергії з відновлюваних джерел у національному енергетичному балансі, зокрема за рахунок введення додаткових потужностей об'єктів, що виробляють енергію з відновлюваних джерел. Встановлено цільові завдання збільшити в Україні частку енергії, виробленої з відновлюваних джерел, з 4,9% у 2015 р. до 11% у 2020 р. та 17,1% у 2030 р. Загалом частка енергії, вироблена з відновлюваних джерел, у валовому кінцевому енергоспоживанні, розрахована за правилами Директиви 2009/28/ЄС, збільшилась з 2,9% у 2011 р. до 5,8% у 2016 р., зокрема в електроенергетиці з 6,5% до 7,8%; у системах опалення з 2,4% до 6,2%; у транспортному секторі з 1,1% до 2,1%.

У 2016 році найбільші обсяги електричної енергії, виробленої з відновлюваних джерел, припадали на енергію вітроелектростанцій (ВЕС) – 924,5 млн кВт-год. Сонячними електростанціями вироблено 492,2 млн кВт-год, малими гідроелектростанціями (МГЕС) – 189,3 млн кВт-год.

Серед регіонів України за виробництвом електроенергії з відновлюваних джерел лідирують Запорізька (620,7), Одеська (297,5), Миколаївська (199,3), Херсонська (143,9), Вінницька (111,2 млн кВт-год/рік) області. У Запорізькій та Миколаївській областях «зелену» електроенергію отримують переважно на ВЕС, в Одеській, Херсонській областях на СЕС, у Вінницькій обл. – на СЕС та МГЕС. Не виробляється електроенергія за «зеленим» тарифом у Волинській області, а у 2016 р. припинилося її виробництво у Луганській області. У незначних обсягах виробляється «зелена» електроенергія практично у всіх північних областях України, а також у Чернівецькій та Полтавській обл.

Протягом 2016 р. регіони України в цілому збільшили виробництво електроенергії з відновлюваних джерел. Разом з тим, у Запорізькій, Івано-Франківській, Луганській, Одеській, Черкаській та Чернівецькій областях виробництво «зеленої» електроенергії знизилось з природніх причин (менш сприятливі вітровий,

інсоляційний та гідрологічний режими), а також через нестабільну роботу об'єктів відновлюваної енергетики в зоні АТО.

В Україні встановлена потужність об'єктів відновлюваної енергетики, які діють за «зеленим» тарифом, у 2016 р. досягла майже 1,8 млрд кВт, а річний приріст встановлених потужностей склав 108 млн кВт (в основному за рахунок введення в дію потужностей сонячних та, у меншій мірі, вітроелектростанцій). Загальмувалося використання значного потенціалу малої гідроенергетики через насторожене ставлення населення до ризику виникнення екологічних проблем на фоні мінімуму природного циклу у гідрологічному режимі поверхневих і підземних вод.

Найактивніше у 2016 р. вводилися потужності відновлюваної електроенергетики у Вінницькій, Львівській, Херсонській, Закарпатській областях.

На розвиток відновлюваної енергетики продовжує чинити негативний вплив несприятливий інвестиційний клімат України в умовах зовнішньої військової агресії, що призвело до збільшення кредитних відсотків для інвесторів, зростання витрат зі страхування ризиків тощо.

Підвищити енергоефективність економіки. Цільові значення енергоємності ВВП на 2015 р. встановлювалися на рівні 0,28 кг нафтового еквіваленту на 1 долар США за ПКС 2011 (міжнародний долар) зі зниженням до 0,20 у 2020 р. та 0,14 кг н.е. на 1 долар у 2030 р.

Аналіз показників енергоємності валового регіонального продукту у кг нафтового еквіваленту на 1 долар США за паритетом купівельної спроможності національної грошової одиниці (міжнародний долар) здійснено у розрізі регіонів України згідно з наявними даними за 2014 і 2015 роки. За цей період спостерігалось як загальне зниження витрат первинної енергії в Україні з 74870,7 до 66575,8 тис. т н.е., так і зменшення валового внутрішнього продукту з 370,8 до 341,0 млрд міжнародних доларів, і загалом по Україні енергоємність ВВП лишилася без змін – 0,20 кг н.е. на 1 долар США за ПКС.

Енергоємність ВРП при цьому суттєво диференціюється по регіонах. У 6 областях в 2015 р. вона перевищувала середній показник по Україні. Найвищою була енергоємність ВРП у Донецькій області – 0,90 кг н.е. на 1 долар, найнижчою – в Одеській, Чернівецькій областях та м. Києві – 0,04 кг н.е. на 1 долар. Високою енергоємністю ВРП відзначаються також Луганська, Івано-Франківська, Запорізька, Дніпропетровська області, що об'єктивно зумовлюється структурою економіки цих регіонів. Разом з тим, роль відіграє технологічна відсталість й енергозатратність розміщених тут виробництв. Слід зазначити, що у 2015 р. 14 регіонів знизили енергоємність ВРП. Ще у 4 регіонах енергоємність зберіглася на попередньому рівні.

При зростанні показників ВРП після 2015 р., а також враховуючи тенденції до підвищення енергоефективності практично у всіх секторах господарства, можна очікувати подальшого зниження енергоємності ВРП, що забезпечуватиме досягнення встановлених перспективних цілей.

	Завдання 7.1. Розширити інфраструктуру та модернізувати мережі для забезпечення надійного та сталого енергопостачання на основі впровадження інноваційних технологій								Завдання 7.3. Збільшити частку енергії з відновлюваних джерел у національному енергетичному балансі, зокрема за рахунок введення додаткових потужностей об'єктів				Завдання 7.4. Підвищити енергоефективність економіки			
	7.1.1. Виробництво електроенергії, млн. кВт-год				7.1.2. Технологічні витрати електричної енергії в розподільчих електромережах, %				7.3.1. Обсяги електроренергії, виробленої суб'єктами альтернативної енергетики, яким встановлено «зелений» тариф, млн. кВт-год				7.4.1. Енергоемність ВВП/ВРП (витрати первинної енергії на одиницю ВВП/ВРП, (міжнародний долар)			
	2011	2015	2016	Приріст/зменшення до попереднього року, 2016	2011	2015	2016	Відхилення від середньо-українського значення, 2016	2015	2016	Приріст/зменшення до попереднього року, 2016	Приріст встановленої потужності (МВт), 2016	2014	2015	Приріст/зменшення до попереднього року, 2015	Відхилення від середньо-українського значення, 2015
Україна	194947	163682	164573	891	-	11,50	11,74	-	1755,128	1772,84	17,712	107,828	0,20	0,20	0	-
АР Крим	913	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Вінницька	3720	5471	4263	-1208	-	14,02	13,78	2,04	100,598	111,185	10,587	42,898	0,24	0,24	0	0,04
Волинська	116	54	63	9	-	12,44	12,54	0,80	0	0	0	0	0,05	0,06	0,01	-0,14
Дніпропетровська	14467	5304	9321	4017	-	4,57	4,67	-7,07	39,453	45,595	6,142	0,994	0,38	0,34	-0,04	0,14
Донецька	28618	21749	23672	1923	-	18,35	15,14	3,40	29,245	33,915	4,670	0	0,61	0,90	0,29	0,70
Житомирська	17	19	-	-19	-	14,33	13,82	2,08	9,040	11,729	2,689	0,861	0,07	0,06	-0,01	-0,14
Закарпатська	118	132	146	14	-	17,05	17,69	5,95	32,701	46,932	14,231	7,800	0,16	0,19	0,03	-0,01
Запорізька	49295	47706	39688	-8018	-	8,19	8,52	-3,22	646,744	620,689	-26,055	0,045	0,40	0,41	0,01	0,21
Івано-Франківська	9002	10039	8901	-1138	-	12,60	12,25	0,51	18,496	13,834	-4,662	4,127	0,52	0,56	0,04	0,36
Київська	6243	4263	4324	61	-	16,09	16,92	5,18	49,315	62,296	12,981	0,499	0,14	0,12	-0,02	-0,08
Кіровоградська	1521	761	1159	398	-	13,39	12,23	0,49	30,245	38,786	8,541	3,860	0,10	0,09	-0,01	-0,11
Луганська	5965	3099	3751	652	-	15,00	15,75	4,01	48,666	0	-48,666	0	0,68	0,59	-0,09	0,39
Львівська	2086	2929	3018	90	-	12,88	13,34	1,60	20,094	29,385	9,291	17,936	0,18	0,13	-0,05	-0,07
Миколаївська	18008	16527	18128	1601	-	12,04	13,56	1,82	179,739	199,297	19,558	5,052	0,11	0,11	0	-0,09
Одеська	148	464	449	-15	-	11,75	13,81	2,07	309,291	297,750	-11,541	4,030	0,04	0,04	0	-0,16
Полтавська	1265	849	851	2	-	7,93	8,35	-3,39	6,220	7,587	1,367	0,460	0,15	0,13	-0,02	-0,07
Рівненська	17669	19060	17553	-1507	-	13,08	13,91	2,17	2,815	3,082	0,267	0,011	0,09	0,10	0,01	-0,10
Сумська	438	276	346	70	-	11,59	10,53	-1,21	2,573	2,706	0,133	0	0,11	0,10	-0,01	-0,10
Тернопільська	86	42	36	-6	-	16,90	16,63	4,89	13,275	15,952	2,677	0,015	0,06	0,05	-0,01	-0,15
Харківська	8965	2925	4273	1348	-	12,44	12,15	0,41	15,682	21,193	5,511	0	0,20	0,13	-0,07	-0,07
Херсонська	1453	880	1286	406	-	15,42	15,84	4,10	136,720	143,899	7,179	10,275	0,06	0,05	-0,01	-0,15
Хмельницька	14585	13552	15067	1515	-	15,02	15,32	3,58	15,302	18,946	3,644	5,365	0,09	0,08	-0,01	-0,12
Черкаська	1885	1433	1629	196	-	12,42	12,39	0,65	45,686	42,434	-3,252	0,100	0,16	0,17	0,01	-0,03
Чернівецька	1067	1856	1792	-64	-	16,26	17,67	5,93	2,341	2,239	-0,102	0	0,04	0,04	0	-0,14
Чернігівська	1128	820	960	140	-	13,89	13,18	1,44	0,887	3,429	2,542	3,500	0,13	0,11	-0,02	-0,09
м. Київ	6083	3473	4023	550	-	7,07	7,48	-4,26	0	0	0	0	0,05	0,04	-0,01	-0,16
м. Севастополь	88	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Ціль 8. Гідна праця та економічне зростання

Завдання	Індикатори
8.1. Забезпечити стійке зростання ВРП на основі модернізації виробництва, розвитку інновацій, підвищення експортного потенціалу, виводу на зовнішні ринки продукції з високою часткою доданої вартості	8.1.1. Індекс фізичного обсягу ВРП, % 8.1.2. Частка регіону у ВДВ, % 8.1.3. Частка експорту інноваційної продукції у загальних обсягах експорту товарів та послуг в регіоні, %
8.2. Підвищувати ефективність виробництва на засадах сталого розвитку та розвитку високотехнологічних конкурентних виробництв	8.2.1. Темп зростання продуктивності праці, % 8.2.2. Частка проміжного споживання у ВРП (заміна)
8.3. Підвищити рівень зайнятості населення	8.3.1. Рівень зайнятості населення віком 20-64 роки за статтю, % 8.3.2. Рівень зайнятості населення віком 20-64 роки за типом місцевості проживання (міське/сільське), %
8.4. Скоротити частку молоді, яка не працює, не навчається і не набуває професійних навичок на засадах сталого розвитку та розвитку високотехнологічних конкурентних виробництв	8.4.1. Кількість економічно неактивної молоді, тис. осіб
8.5. Сприяти забезпеченню надійних та безпечних умов праці для всіх працюючих, зокрема шляхом застосовування інноваційних технологій у сфері охорони праці та промислової безпеки на засадах сталого розвитку та розвитку високотехнологічних конкурентних виробництв	8.5.1. Кількість потерпілих від нещасних випадків на виробництві, які призвели до втрати працездатності на 1 робочий день чи більше 8.5.2. Частка працівників, зайнятих на роботах зі шкідливими умовами праці, у загальнообліковій кількості штатних працівників, %
8.6. Створити інституційні та фінансові можливості для самореалізації потенціалу економічно активної частини населення та розвитку креативної економіки	8.6.1. Кількість зайнятих працівників у суб'єктів середнього та малого підприємництва, млн осіб 8.6.2. Структура загального обсягу реалізованої продукції (товарів, послуг) підприємств регіонів України, %

Забезпечити стійке зростання ВРП на основі модернізації виробництва, розвитку інновацій, підвищення експортного потенціалу, виводу на зовнішні ринки продукції з високою часткою доданої вартості. Економічне зростання регіонів є загально визнаним стратегічним пріоритетом державної регіональної політики, який відображає результативність обраного вектору політичних впливів та позитивну економічну динаміку.

Індикатором економічного зростання регіонів України є індекс фізичного обсягу ВРП. Динаміка цього індексу протягом останніх п'яти років демонструє низхідні

тенденції. Так, у 2015 році середньоукраїнське значення цього показника у порівнянні з 2011 роком зменшилось на 15%, а у 2016 році на 2,3%. За темпами економічного зростання у 2016 році лише третина регіонів України продемонструвала позитивну динаміку, тоді як у 2011 році економічне зростання спостерігалось у всіх без винятку регіонах. При цьому у 14 регіонах темпи зростання були нижчими за середньоукраїнське значення. Найвищі темпи економічного зростання у 2016 році зафіксовано у Луганській області, де цей показник був вищим від середньоукраїнського значення показника на 23,1 в.п., а найнижчі – у Закарпатській (-6,2 в.п.). Групу лідерів за темпами економічного зростання у 2016 році очолили Волинська та Кіровоградська області.

Аналіз динаміки внесків регіонів у формування ВДВ України засвідчує їх сталу динаміку. Майже четверта частина ВДВ країни у 2016 році припадала на м. Київ (23,4%), десята – на Дніпропетровську область (9,8%). Незмінно третє місце посідає Харківська область (2,6%), а найменший внесок у ВДВ України традиційно мала Чернівецька область (1,0%).

Важливим чинником забезпечення стійкого зростання ВРП упродовж 2011-2015 років є зростання обсягів експортоорієнтованої інноваційної продукції. Якщо у 2011 році ці обсяги становили 29,5%, то вже у 2016 році зросли до 47%. Активними учасниками інноваційних процесів стали 11 регіонів країни, серед яких Луганська область, де обсяги експортоорієнтованої інноваційної продукції за період 2011-2016 років зросли з 36,3% до 96,6%, а також Донецька (з 33,0% до 71,9%), Полтавська (з 1,0% до 25,7%) та Хмельницька (з 1,1% до 25,5%) області. Найменша частка експортоорієнтованої інноваційної продукції виробляється у Вінницькій (1,3%) та Тернопільській (8,6%) областях.

Індикатором **підвищення ефективності виробництва на засадах сталого розвитку та розвитку високотехнологічних конкурентних виробництв** є продуктивність праці. Позитивною тенденцією для України впродовж 2011-2016 років стало зростання цього показника майже в усіх регіонах країни за виключенням Тернопільської області. Вище за середнє значення продуктивності праці у 2016 році спостерігалось в 11 областях. Якщо в середньому по Україні темп зростання продуктивності праці становив 22,3%, то значення цього показника у Житомирській області склало 47,7%. До регіонів, у яких спостерігалось зниження показника продуктивності праці у 2015 році відносились Луганська область (-6,7%), а у 2016 році – Тернопільська (-30,3%).

Індикатором оцінки якості відтворювальної структури економіки України є показник обсягів проміжного споживання, оскільки він свідчить про матеріало-, ресурсовитратність та енергоємність ВРП, тобто про переважання в економіці регіонів низькотехнологічних сфер економічної діяльності та випуску товарів з низькою доданою вартістю. На жаль, в Україні цей показник є вищим від країн членів ЄС у 3,8 рази. Так, у 2011 та 2015 роках в середньому по Україні частка проміжного споживання у ВРП становила 60,0%, а підвищення цього показника спостерігалось у 14 регіонах країни. У 13 областях частка проміжного споживання у 2016 році була нижчою від середньоукраїнського значення цього показника, що є позитивною тенденцією. Збільшення частки проміжного споживання спостерігались у Вінницькій

(на 3,9 в.п.), Чернівецькій – на 2,9 в.п., Одеській та Івано-Франківській (на 2,5% в.п.) областях.

Підвищення рівня зайнятості населення як обов'язкова передумова ефективності функціонування ринку праці є стратегічно важливим завданням. Аналіз гендерних особливостей ринку праці регіонів України засвідчує вищий рівень зайнятості чоловіків. Так, у 2016 році в середньому по країні рівень зайнятості чоловіків становив 61,6%, а жінок – 51,6%. Відзначимо, що рівень зайнятості як чоловіків, так і жінок впродовж 2011-2016 років зменшився. Найвищі показники зменшення рівня зайнятості жінок зафіксовані у Закарпатській області (на 4,2 в.п.), а найнижчі – у Хмельницькій області (0,6 в.п.).

Наявність просторових диспропорцій у сфері зайнятості населення у віці 20-64 роки засвідчують вищий рівень зайнятості міського населення порівняно з сільським. На фоні загального спаду рівня зайнятості населення в усіх регіонах, зайнятість сільського населення зменшується більш інтенсивно, ніж міського. Так, якщо частка зайнятого сільського населення упродовж 2011-2016 років зменшилась на 12,5% (з 67,5% до 54,9%), то міського на 9,1% (з 66,1% до 57,0%). У 2016 році найвищий рівень зайнятості міського населення зафіксовано у Тернопільській області (61,1%), а найнижчий – у Чернівецькій (48,4%). Натомість найвищий рівень зайнятості сільського населення спостерігався у Луганській області (69,0%), а найнижчий – у Тернопільській області (44,2%).

Серед пріоритетних завдань забезпечення гідної праці та економічного зростання **є скорочення частки молоді, яка не працює, не навчається і не набуває професійних навиків**. Позитивною тенденцією слід вважати зменшення кількості економічно неактивної молоді. За період 2011-2016 рр. відбулось скорочення кількості економічно неактивної молоді з 3 509,9 тис. осіб до 2747,9 тис. осіб, або на 22%. Міжрегіональний розподіл економічно неактивної молоді свідчить, що найбільша їх частка сконцентрована у Харківській (8,3% від загальної кількості по Україні), Дніпропетровській (7,9%) та Львівській (7,2%) областях, а найменша - у Луганській (1,4%) та Чернігівській (2,4%) областях.

Лише в одному регіоні, зокрема у Харківській області кількість економічно неактивної молоді зросла за цей період з 221,4 тис. осіб до 228,3 тис. осіб (на 3,1%). Найкращою була ситуація щодо працевлаштування молоді у Чернігівській та Закарпатській областях, де кількість економічно неактивної молоді зменшилась в середньому на 20,0%.

Про рівень забезпечення надійних та безпечних умов праці для всіх працюючих свідчать показники: кількість нещасних випадків на виробництві та частка працівників зайнятих на роботах зі шкідливими умовами праці. Упродовж 2011-2016 років відбулося зменшення кількості потерпілих від нещасних випадків на виробництві в Україні у 2,4 рази (з 10657 до 4428). Значною мірою це обумовлено відсутністю інформації по підприємствах на окупованих територіях Донецької та Луганської областей. Найбільше таких працівників традиційно було зареєстровано у промислово розвинених регіонах - у Дніпропетровській та Донецькій областях, на які припадало відповідно 16,4 та 15,0% від загальної кількості потерпілих в Україні. Найменші значення цього показника зафіксовано у Закарпатській та Чернівецькій областях (0,8%).

У шкідливих умовах працює майже кожен четвертий працівник в Україні. Найбільш небезпечні умови праці характерні для промислових підприємств Донецької (46,9% від загальної кількості працюючих зайнято на підприємствах зі шкідливими умовами), Луганської (39,0%) та Дніпропетровської (36,1%) областей. У 2015 році у 13 регіонах ситуація покращилась у порівнянні з 2011 роком, водночас у Донецькій, Житомирській, Закарпатській, Київській, Миколаївській, Одеській, Тернопільській, Харківській, Черкаській, Чернігівській та Чернівецькій областях кількість таких працівників зростає.

Ефективність **створення інституційних та фінансових можливостей для самореалізації потенціалу економічно активної частини населення та розвитку креативної економіки** відображають показники: кількості зайнятих у суб'єктів середнього та малого підприємництва та обсяги реалізованої продукції (робіт, послуг). Найбільша кількість зайнятих на середніх і малих підприємствах спостерігалась у Дніпропетровській (242,8 млн. осіб та 130,0 млн. осіб) та Харківській (204, 6 млн. осіб та 111,2 млн. осіб області) областях. Найбільше зростання кількості зайнятих на середніх підприємствах відбулось у Київській та Львівській областях (відповідно на 9,9 та 9,7 млн. осіб). В семи регіонах (Вінницька, Донецька, Запорізька, Харківська, Хмельницька, Черкаська та м Київ) зменшилась кількість зайнятих на середніх підприємствах.

Зростання кількості зайнятих на малих підприємствах спостерігалось у 9-ти регіонах, серед яких лідируючі позиції займали м. Київ (15,4 млн. осіб), Дніпропетровськ (на 3,1 млн. осіб), Київська (2,5 млн. осіб) та Черкаська (2,2 млн. осіб) області.

У 2016 році найбільша питома вага у загальних обсягах продукції (робіт, послуг) України припадала на підприємства м. Києва (40,2% від загального обсягу), Дніпропетровської (10,8%) області. Менше 1,0% у загальних обсягах реалізованої продукції мали п'ять областей України. Таким був внесок Закарпатської, Луганської, Тернопільської, Херсонської та Чернівецької областей.

За період 2011-2016 років лише в п'яти регіонах відбулось зменшення внеску у загальні обсяги реалізованої продукції України. Найбільш суттєве зменшення цього показника зафіксоване у Донецькій (11,7 в.п.) та Луганській (2,4 в.п.) областях.

	Завдання 8.1. Забезпечити стійке зростання ВРП на основі модернізації виробництва, розвитку інновацій, підвищення експортного потенціалу, виводу на зовнішні ринки продукції з високою часткою доданої вартості										
	8.1.1. Індекс фізичного обсягу ВРП, %				8.1.2. Частка регіону у ВДВ, %				8.1.3. Частка експорту інноваційної продукції у загальних обсягах експорту товарів та послуг в регіоні, %		
	2011	2015	2016	Відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	Зміна показника, 2016/2011, в.п.	2011	2015*	Зміна показника, 2015/2011, в.п.
Україна	105,2	90,2	102,3	-	100,0	100,0	100,0	-	29,8	47,0	17,2
АР Крим	102,7	-	-	-	3,0	-	-	-	47,6	-	-
Вінницька	107,2	97,1	104,9	2,6	2,3	3,1	3,1	0,8	10,2	1,3	-8,9
Волинська	105,3	95,3	109,0	6,7	1,4	1,6	1,8	0,4	40,1	43,8	3,7
Дніпропетровська	103,4	90,3	99,5	-2,8	10,3	10,1	9,8	-0,5	60,5	67,3	6,8
Донецька ¹	111,4	61,3	101,8	-0,5	11,9	5,3	5,3	-6,6	33,0	71,9	38,9
Житомирська	102,7	98,1	104,5	2,2	1,7	2,0	2,0	0,3	35,3	17,3	-18,0
Закарпатська	104,7	93,5	96,1	-6,2	1,4	1,5	1,5	0,1	94,0	72,8	-21,2
Запорізька	102,9	94,7	98,1	-4,2	3,6	4,2	4,0	0,4	63,0	42,7	-20,3
Івано-Франківська	106,5	92,0	101,2	-1,1	2,0	2,4	2,4	0,4	29,3	33,2	3,9
Київська	111,7	94,0	101,8	-0,5	4,4	5,2	5,2	0,8	30,9	22,2	-8,7
Кіровоградська	109,2	91,7	108,7	6,4	1,6	2,1	2,1	0,5	39,2	16,8	-22,4
Луганська ¹	109,1	47,7	125,4	23,1	4,1	1,2	1,4	-2,7	36,3	96,7	60,4
Львівська	108,7	95,2	99,3	-3,0	4,0	4,9	4,8	0,8	18,1	10,3	-7,8
Миколаївська	102,7	95,3	104,0	1,7	2,2	2,5	2,5	0,3	88,5	21,0	-67,5
Одеська	102,1	95,8	106,2	3,9	4,9	5,2	5,3	0,4	16,3	18,0	1,7
Полтавська	101,8	93,8	100,3	-2,0	3,7	4,7	4,6	0,9	1,0	25,7	24,7
Рівненська	104,6	93,4	98,5	-3,8	1,5	1,8	1,8	0,3	21,5	32,4	10,9
Сумська	107,8	96,7	97,1	-5,2	1,8	2,1	2,0	0,2	82,9	70,6	-12,3
Тернопільська	111,3	93,7	97,1	-5,2	1,3	1,4	1,3	0,0	65,3	8,6	-56,7
Харківська	104,5	90,9	103,7	1,4	6,0	6,3	6,4	0,4	51,7	64,3	12,6
Херсонська	103,8	98,7	100,3	-2,0	1,5	1,7	1,7	0,2	13,5	10,2	-3,3
Хмельницька	108,0	92,2	101,3	-1,0	1,8	2,1	2,1	0,3	1,1	25,5	24,4
Черкаська	106,4	95,0	103,6	1,3	2,1	2,5	2,6	0,5	81,8	30,1	-51,7
Чернівецька	104,0	94,7	100,3	-2	1,0	1,0	1,0	0,0	29,9	22,3	-7,6
Чернігівська	107,8	93,4	103,0	0,7	1,7	1,9	2,0	0,3	37,3	42,8	5,5
м. Київ	100,7	93,3	103,3	1,0	18,0	23,2	23,4	5,4	21,8	8,5	-13,3
м. Сімферополь	103,1	-	-	-	0,8	-	-	-	72,2	-	-

* З 2016 року дані не подаються

	Завдання 8.2. Підвищувати ефективність виробництва на засадах сталого розвитку та розвитку високотехнологічних конкурентних виробництв						
	8.2.1. Темп зростання продуктивності праці, %				8.2.2. Частка проміжного споживання у ВРП (заміна)		
	2011	2015	2016	Відхилення від середньоукраїнського значення, 2016	2011	2015	Зміна показника, 2015/2011, в.п.
Україна	125,7	124,6	122,3	-	59,7	59,7	0,0
АР Крим	122,2	-	-	-	55	-	-
Вінницька	119,8	155,5	122,4	0,1	57,9	61,8	3,9
Волинська	107,7	139,7	123,8	1,5	58,7	58,4	-0,3
Дніпропетровська	124,7	132,8	123,7	1,4	61,9	64,3	2,4
Донецька ¹	142,7	101,6	133,8	11,5	65,6	66,3	0,7
Житомирська	122,6	133,7	147,7	25,4	55,8	57,7	1,9
Закарпатська	129,6	123,5	106,2	-16,1	57,0	53,9	-3,1
Запорізька	121,0	143,5	121,1	-1,2	67,6	66,4	-1,2
Івано-Франківська	120,1	137,1	120,4	-1,9	56,0	58,5	2,5
Київська	128,8	135,7	117,0	-5,3	61,4	61,3	-0,1
Кіровоградська	126,5	130,5	114,4	-7,9	56,0	57,1	1,1
Луганська ¹	125,6	93,3	144,3	22,0	68,1	60,2	-7,9
Львівська	130,7	130,3	124,7	2,4	56,8	56,3	-0,5
Миколаївська	118,7	163,1	125,5	3,2	59,4	59,0	-0,4
Одеська	111,5	143,2	143,2	20,9	54,8	57,3	2,5
Полтавська	111,8	150,1	111,6	-10,7	63,6	58,5	-5,1
Рівненська	132,0	122,3	117,1	-5,2	59,8	59,1	-0,7
Сумська	133,5	159,7	119,4	-2,9	59,0	57,8	-1,2
Тернопільська	166,5	134,0	69,7	-52,6	56,8	57,5	0,7
Харківська	119,8	146,3	125,1	2,8	58,2	59,4	1,2
Херсонська	112,0	154,1	122,2	-0,1	55,2	56,9	1,7
Хмельницька	129,1	140,8	119,8	-2,5	58,1	59,8	1,7
Черкаська	120,0	152,7	113,4	-8,9	65,3	63,3	-2,0
Чернівецька	123,9	131,0	117,0	-5,3	51,5	54,4	2,9
Чернігівська	126,2	155,7	128,3	6,0	55,6	56,6	1,0
м. Київ	114,5	133,6	113,7	-8,6	53,0	56,1	3,1
м. Сімферополь	93,6	-	-	-	48,8	-	-

* 2016 рік дані відсутні

	Завдання 8.3. Підвищити рівень зайнятості населення															
	8.3.1. Рівень зайнятості населення віком 20-64 роки за статтю, %								8.3.2. Рівень зайнятості населення віком 20–64 роки за типом місцевості проживання (міське/сільське), %							
	2011		2015		2016		Відхилення від середньо-українського значення, 2016		2011		2015		2016		Відхилення від середньо-українського значення, 2016	
	жінки	чоловіки	жінки	чоловіки	жінки	чоловіки	жінки	чоловіки	міське	сільське	міське	сільське	міське	сільське	міське	сільське
Україна	54,5	64,4	51,7	62,2	51,6	61,6	-	10,0	66,1	67,5	57,4	55,1	57,0	54,9	-0,4	-0,2
Вінницька	56,1	60,9	51,4	64,6	51,4	62,4	-0,2	0,8	60,7	68,3	57,5	58,0	56,4	57,0	-0,6	2,1
Волинська	56,8	61,3	49,0	57,4	47,0	55,3	-4,6	-6,3	59,6	69,0	54,3	51,6	52,9	48,9	-4,1	-6,0
Донецька	54,2	65,7	44,6	56,6	45,8	54,8	-5,8	-6,8	68,9	71,9	50,5	49,1	50,4	48,2	-6,6	-6,7
Дніпропетровська	55,5	66,7	56,8	65,4	54,9	63,8	3,3	2,2	70,9	66,1	62,0	54,7	60,4	51,8	3,4	-3,1
Житомирська	56,8	61,9	52,6	58,6	52,6	59,6	1,0	-2,0	59,9	70,1	54,9	56,4	55,1	57,1	-1,9	2,2
Закарпатська	51,4	62,1	51,3	61,4	47,1	62,9	-4,5	1,3	72,0	57,3	60,6	53,6	60,0	51,7	3,0	-3,2
Запорізька	55,9	65,5	50,8	62,8	50,7	62,0	-0,9	0,4	67,6	70,0	56,5	55,9	56,0	55,8	-1,0	0,9
Івано-Франківська	49,6	54,9	47,2	63,0	47,2	62,7	-4,4	1,1	55,7	59,7	55,3	54,4	56,1	53,6	-0,9	-1,3
Київська	53,5	64,8	52,5	64,2	52,7	63,4	1,1	1,8	65,8	68,0	60,0	54,7	59,1	55,4	2,1	0,5
Кіровоградська	53,9	62,3	49,1	59,5	48,5	57,8	-3,1	-3,8	68,0	64,0	56,5	49,5	54,6	49,8	-2,4	-5,1
Луганська	51,3	64,1	51,6	57,9	53,7	57,7	2,1	-3,9	64,6	71,1	48,8	69,8	50,4	69,0	-6,6	14,1
Львівська	54,5	62,2	50,0	61,4	50,5	61,7	-1,1	0,1	63,7	66,3	57,7	52,1	57,5	53,5	0,5	-1,4
Миколаївська	54,8	65,4	53,3	64,0	51,9	63,7	0,3	2,1	65,4	72,0	56,6	62,2	56,4	60,0	-0,6	5,1
Одеська	51,3	65,7	49,9	65,4	49,6	64,4	-2,0	2,8	65,9	67,1	57,0	57,8	56,7	56,6	-0,3	1,7
Полтавська	54,2	64,0	49,2	59,9	48,8	58,3	-2,8	-3,3	67,2	66,9	56,5	50,4	54,7	50,8	-2,3	-4,1
Рівненська	57,3	60,3	56,2	61,0	54,2	59,8	2,6	-1,8	55,5	69,1	54,3	62,8	53,7	60,1	-3,3	5,2
Сумська	55,7	63,1	50,9	60,8	53,1	61,0	1,5	-0,6	64,5	67,6	53,9	59,4	54,7	61,8	-2,3	6,9
Тернопільська	51,9	57,6	49,3	54,2	51,8	52,2	0,2	-9,4	54,0	64,1	58,6	45,7	61,1	44,2	4,1	-10,7
Харківська	53,8	68,1	52,7	66,6	54,8	65,2	3,2	3,6	69,3	67,1	60,5	54,1	60,2	57,8	3,2	2,9
Херсонська	50,7	67,2	50,5	62,3	49,8	62,4	-1,8	0,8	59,9	76,1	52,1	62,4	52,1	61,5	-4,9	6,6
Хмельницька	55,8	61,9	48,9	56,7	48,3	60,0	-3,3	-1,6	64,8	65,4	55,8	48,1	55,1	52,2	-1,9	-2,7
Черкаська	56,2	62,8	52,8	60,7	51,9	61,2	0,3	-0,4	65,1	73,1	56,8	56,1	57,4	54,7	0,4	-0,2
Чернівецька	53,1	62,9	48,0	62,4	49,2	63,8	-2,4	2,2	45,8	68,7	50,8	58,1	48,4	62,5	-8,6	7,6
Чернігівська	57,8	61,4	53,1	59,6	52,8	58,7	1,2	-2,9	61,0	71,3	55,1	58,5	54,9	57,0	-2,1	2,1

	Завдання 8.4. Скоротити частку молоді, яка не працює, не навчається і не набуває професійних навичок на засадах сталого розвитку та розвитку високотехнологічних конкурентних виробництв				Завдання 8.5. Сприяти забезпеченню надійних та безпечних умов праці для всіх працюючих, зокрема шляхом застосовування інноваційних технологій у сфері охорони праці та промислової безпеки засадах сталого розвитку та розвитку високотехнологічних конкурентних виробництв						
	8.4.1. Кількість економічно неактивної молоді, тис. осіб				8.5.1. Кількість потерпілих від нещасних випадків на виробництві, які призвели до втрати працездатності на 1 робочий день чи більше				8.5.2. Частка працівників, зайнятих на роботах зі шкідливими умовами праці, у загальнообліковій кількості штатних працівників, %		
	2011	2015	2016	Частка в Україні, 2016	2011	2015	2016	Частка в Україні, 2016	2011	2015	Зміна показника 2015/2011, в.п.
Україна	3 509,90	2 836,40	2747,9	-	10657,0	4260,0	4428,0	-	28,9	26,0	-2,9
АР Крим	136,8	--	-	-	236,0	-	-	-	22,3	-	-22,3
Вінницька	114,6	117,3	114,1	4,2	288,0	177,0	193,0	4,4	22,1	19,0	-3,1
Волинська	82,9	82,9	80,8	2,9	225,0	178,0	163,0	3,7	26,7	20,0	-6,7
Дніпропетровська	244,6	219,6	218,3	7,9	836,0	608,0	725,0	16,4	39,1	36,1	-3,0
Донецька ¹	276,2	109,8	103,3	3,8	3707,0	672,0	666,0	15,0	42,8	46,9	4,1
Житомирська	90,3	84,7	74,3	2,7	192,0	102,0	129,0	2,9	20,6	20,8	0,2
Закарпатська	105,8	94,9	84,6	3,1	62,0	37,0	35,0	0,8	11,4	17,6	6,2
Запорізька	119,9	107,0	106,4	3,9	428,0	285,0	296,0	6,7	35,8	34,2	-1,6
Івано-Франківська	123,7	111,3	109,0	4,0	106,0	90,0	69,0	1,6	25,5	19,3	-6,2
Київська	127,5	113,6	111,4	4,1	180,0	167,0	91,0	2,1	21,3	23,1	1,8
Кіровоградська	68,9	64,2	61,0	2,2	148,0	51,0	74,0	1,7	21,3	19,7	-1,6
Луганська ¹	164,9	38,0	38,2	1,4	1588,0	108,0	132,0	3,0	48,9	39,0	-9,9
Львівська	241,5	208,3	196,7	7,2	288,0	224,0	213,0	4,8	22,9	22,3	-0,6
Миколаївська	92,5	80,9	79,4	2,9	124,0	66,0	86,0	1,9	19,9	20,1	0,2
Одеська	199,8	188,9	180,5	6,6	201,0	125,0	125,0	2,8	15,5	20,1	4,6
Полтавська	110,1	93,8	95,3	3,5	251,0	206,0	199,0	4,5	28,6	26,6	-2,0
Рівненська	102,4	108,7	98,2	3,6	143,0	90,0	114,0	2,6	29,9	28,1	-1,8
Сумська	95,0	76,6	76,7	2,8	177,0	117,0	105,0	2,4	26,9	25,2	-1,7
Тернопільська	85,9	78,5	79,5	2,9	77,0	59,0	52,0	1,2	18,2	19,5	1,3
Харківська	221,4	223,4	228,3	8,3	307,0	143,0	184,0	4,2	21,6	21,9	0,3
Херсонська	74,3	70,8	66,7	2,4	145,0	73,0	70,0	1,6	16,6	11,7	-4,9
Хмельницька	95,6	84,7	82,6	3,0	153,0	100,0	124,0	2,8	23,0	22,1	-0,9
Черкаська	93,7	85,7	83,1	3,0	135,0	116,0	89,0	2,0	23,2	29,7	6,5
Чернівецька	89,1	89,1	81,8	3,0	54,0	30,0	36,0	0,8	11,9	18,4	6,5
Чернігівська	75,2	57,9	57,7	2,1	149	121	127,0	2,9	17,4	18,7	1,3
м. Київ	253,8	245,8	240,0	8,7	399,0	315,0	331,0	7,5	15,8	17,8	2,0
м. Сімферополь	23,5	-	-	-	58,0	-	-	-	21,2	-	-

	8.6. Створити інституційні та фінансові можливості для самореалізації потенціалу економічно активної частини населення та розвитку креативної економіки											
	8.6.1. Кількість зайнятих працівників у суб'єктів середнього та малого підприємництва, млн осіб								8.6.2. Структура загального обсягу реалізованої продукції (товарів, послуг) підприємств регіонів України, %			
	2011		2015		2016		Відхилення від середньо-українського значення, 2016		2011	2015	2016	Зміна частки, 2016/2011, %
	середні	малі	середні	малі	середні	малі	середні	малі				
Україна	-	-	-	-	-	-	-	-	100	100	100	-
АР Крим	132,1	86,3	-	-	-	-	-	-	1,6	-	-	-
Вінницька	90,9	52,1	72,5	51,2	71,0	52,1	-1,5	0,9	1,1	1,9	1,9	0,8
Волинська	63,4	33,4	61,3	29,0	61,3	28,5	0,0	-0,5	1,5	1,6	1,7	0,2
Дніпропетровська	273,7	157,8	237,5	126,9	242,8	130,0	5,3	3,1	11,5	11,3	10,8	-0,7
Донецька ¹	292,8	151,3	156,3	47,9	143,1	44,9	-13,2	-3,0	17,2	6,3	5,5	-11,7
Житомирська	77,9	44,9	67,9	36,7	71,2	35,7	3,3	-1,0	0,7	0,9	1,2	0,5
Закарпатська	52,9	32,8	47,5	26,4	50,0	26,3	2,5	-0,1	0,7	0,8	0,7	0,0
Запорізька	129,4	80,8	121,3	65,8	116,3	65,6	-5,0	-0,2	3,1	3,6	3,5	0,4
Івано-Франківська	46,6	39,4	43,7	33,3	48,7	34,2	5,0	0,9	0,9	1,0	1,1	0,2
Київська	141,8	94,7	131,3	86,6	141,2	89,1	9,9	2,5	4,6	6,4	6,1	1,5
Кіровоградська*	62,3	37,9	52,1	35,8	-	-	-	-	0,8	1,3	1,2	0,4
Луганська ¹	139,1	67,9	47,3	15,6	54,9	16,2	7,6	0,6	3,2	0,7	0,8	-2,4
Львівська	159,1	118,6	143,1	96,6	152,8	93,3	9,7	-3,3	5,0	3,5	3,3	-1,7
Миколаївська	63,9	46,4	48,3	44,0	49,0	44,0	0,7	0,0	1,2	1,9	1,9	0,7
Одеська	155,5	124,9	129,2	105,6	132,7	107,0	3,5	1,4	3,4	4,1	4,5	1,1
Полтавська	115,2	56,1	109,6	49,2	110,1	49,8	0,5	0,6	2,8	3,5	3,3	0,5
Рівненська	54,9	34,9	47,4	29,6	48,0	29,2	0,6	-0,4	0,6	0,8	0,8	0,2
Сумська	67,8	39,6	59,5	31,1	62,6	30,9	3,1	-0,2	0,8	1,2	1,1	0,3
Тернопільська*	44,9	31,2	-	-	-	27,5	-	-	0,8	1,5	0,7	-0,1
Харківська	195,0	134,7	211,3	113,6	204,6	111,2	-6,7	-2,4	4,2	4,7	4,3	0,1
Херсонська*	60,6	39,7	41,4	36,3	-	34,4	-	-	0,7	0,9	0,9	0,2
Хмельницька	68,6	46,4	59,6	37,8	59,2	37,4	-0,4	-0,4	0,7	1,1	1,1	0,4
Черкаська	87,3	47,4	73,3	40,3	69,9	42,5	-3,4	2,2	1,4	2,0	1,9	0,5
Чернівецька*	28,2	25,8	27,6	21,2	-	21,4	-	-	0,3	0,4	0,3	0,0
Чернігівська	74,3	39,8	56,7	32,3	58,5	32,1	1,8	-0,2	0,7	1,2	1,2	0,5
м. Київ	534,8	406,3	514,9	355,6	512,8	371	-2,1	15,4	32,5	37,4	40,2	7,7
м. Севастополь*	-	20,4	-	-	-	-	-	-	0,4	-	-	-

* Дані не оприлюднюються

Ціль 9. Промисловість, інновації та інфраструктура

Завдання	Індикатори
9.1. Розвинути якісну, надійну, сталу та доступну інфраструктуру, яка базується на використанні інноваційних технологій, у т.ч. екологічно чистих видів транспорту	9.1.1. Частка сільського населення, яке проживає на відстані понад 3 км від дороги з твердим покриттям, % 9.1.2. Обсяг перевезених вантажів, млн.тон 9.1.3. Кількість перевезених пасажирів, млн.осіб
9.2. Забезпечити розширення використання електротранспорту та відповідної мережі інфраструктури	9.2.1. Частка електротранспорту у внутрішньому сполученні, %
9.3. Забезпечити доступність дорожньо-транспортної інфраструктури, яка базується на використанні інноваційних технологій, зокрема через розширення форм участі держави у різних інфраструктурних проектах	9.3.2. Частка доріг загального користування з твердим покриттям I категорії, %
9.4. Сприяти прискореному розвитку високо- та середньо- високотехнологічних секторів переробної промисловості, які формуються на основі використання ланцюгів «освіта – наука – виробництво» та кластерного підходу за напрямками: розвиток інноваційної екосистеми; розвиток інформаційно-телекомунікаційних технологій (ІКТ); застосування ІКТ в АПК, енергетиці, транспорті та промисловості; високотехнологічне машинобудування; створення нових матеріалів; розвиток фармацевтичної та біоінженерної галузей	9.4.3. Частка працівників, зайнятих на підприємствах, які належать до високо- та середньовисокотехнологічних секторів переробної промисловості (зокрема, з виробництва фармацевтичних продуктів і препаратів; хімічної продукції; машинобудування; комп'ютерів, електронної та оптичної продукції; повітряних і космічних літальних апаратів, супутнього устаткування відповідно до КВЕД), у загальній кількості зайнятих працівників у промисловості, %
9.5. Створити фінансову та інституційну системи (інноваційну інфраструктуру), що забезпечуватимуть розвиток наукових досліджень та науково-технічних (експериментальних) розробок	9.5.1. Частка витрат на виконання наукових і науково-технічних робіт у ВВП, % 9.5.2. Частка реалізованої інноваційної продукції в обсязі промислової, %
9.6. Забезпечити доступність Інтернету, особливо у сільській місцевості	9.6.1. Рівень охоплення населення Інтернет-послугами, %
9.7. Забезпечити збільшення участі молоді у наукових дослідженнях	9.7.1. Частка осіб до 40 років у складі наукових працівників та викладачів ВНЗ із науковим ступенем, %

Наявність якісної, надійної та доступної інфраструктури суттєво підвищує якість життя та ділову активність. Одним із ключових індикаторів рівня розвитку такої інфраструктури є доступ сільського населення до доріг із твердим покриттям. *Частка сільського населення, яке проживає на відстані більше 3 км від доріг із твердим покриттям* в Україні у 2013 році становила 10,74%. В 11-ти регіонах значення цього показника були нижчі за середньоукраїнські, із них у 8-ми – становили менше 5,0%, тобто відповідали цільовим значенням на цей період. Найвищого рівня розвитку дорожньої інфраструктури у сільській місцевості досягнуто у Черкаській (частка сільського населення, яке проживає на відстані більше 3 км від доріг із твердим покриттям у ній становить лише 0,09%), Запорізькій (0,14%) і Дніпропетровській (0,31%) областях. Натомість у Херсонській, Одеській і Хмельницькій областях дорожня інфраструктура у сільській місцевості розвинута найменше.

Обсяг перевезених вантажів в Україні у 2016 році склав 1542,6 млн., що на 4,6% більше, ніж у 2015-му, але на 18,6% менше, ніж у 2011-му. Така динаміка значень цього показника зумовлена переорієнтуванням ринків збуту-постачання товарів і водночас значними соціально-економічними дисбалансами упродовж 2013-2015 років. У 2016 році приросту обсягу перевезених вантажів досягнуто в 11-ти з 19 аналізованих областей⁵. Найбільше зростання цього показника відбулось у Донецькій (на 53,6%), Волинській (на 16,4%) і Київській (на 15,9%) областях, а найбільше зниження – у Житомирській (на 18,0%). Найвищу частку в обсязі перевезення вантажів (із великим відривом від решти регіонів) займає Дніпропетровська область – 24,0%, а найменшу – Чернівецька (0,3%), Закарпатська (0,7%) і Волинська (0,9%).

В Україні відбувається зменшення *кількості перевезених пасажирів*. Так, у 2016 році значення цього показника склало 4853,8 млн. осіб, що на 6,1% менше, ніж у 2015-му і на 30,5% – ніж у 2011-му. Зростання кількості перевезених пасажирів у 2016 році було досягнуто лише у Донецькій (25,0%) і Миколаївській (0,38%) областях. У решти з аналізованих 19 регіонів⁶, спостерігалось зниження показника: від -23,2% в Івано-Франківській області – до -0,18% у Хмельницькій. Найвищу частку в обсязі пасажирських перевезень в Україні у 2016 році займали Харківська (12,6%), Дніпропетровська (6,9%) і Одеська (6,5%) області, а найнижчу – Івано-Франківська (1,6%), Кіровоградська (1,1%) і Закарпатська (1,0%).

Індикатором **розширення використання електротранспорту та відповідної мережі інфраструктури** є *частка електротранспорту у внутрішньому сполученні*. Значення цього показника в Україні має тенденцію до зростання. Так, у 2016 році воно становило 61,9%, що на 1,7% більше, ніж у 2015-му і на 10,9% – ніж у 2011-му. Як наслідок, у 8-ми регіонах частка електротранспорту у внутрішньому сполученні перевищила 60,0% (проти 4-х у 2011-му). Водночас у 6-ти областях (Житомирській, Запорізькій, Івано-Франківській, Херсонській, Черкаській і

⁵ З огляду на відсутність даних (закриту інформацію) щодо обсягів перевезень вантажів деякими видами транспорту упродовж 2015-2016 років у Запорізькій, Кіровоградській, Луганській, Полтавській, Черкаській і Чернігівській областях, вони не враховані при проведенні аналізу.

⁶ Окрім Запорізької, Кіровоградської, Луганської і Чернівецької областей через відсутність повної інформації.

Чернівецькій) упродовж аналізованого періоду відбулось зниження значень цього індикативного показника. Найвища частка електротранспорту у внутрішньому сполученні стабільно у Київській (93,8% у 2016 році проти 88,3% у 2011-му) і Харківській (85,4% проти 82,3%) областях, а найнижча – у Кіровоградській (15,4% проти 4,5%). У Закарпатській області електротранспорт у внутрішньому сполученні відсутній взагалі.

Індикатором **доступності дорожньо-транспортної інфраструктури, яка базується на використанні інноваційних технологій**, є частка доріг загального користування з твердим покриттям I категорії. Значення цього показника в Україні перебуває на низькому рівні. Так, у 2016 році воно становило 1,66 % (проти 1,61% у 2011-му). Лише в 9-ти регіонах значення цього показника перевищило середньоукраїнське. Найвища якість дорожньої інфраструктури у Київській області – частка доріг загального користування з твердим покриттям I категорії у ній становить 4,87%, тоді як у Сумській – лише 0,05%. Упродовж аналізованого періоду значення цього показника у всіх регіонах було відносно сталим, що свідчить про відсутність покращення якості дорожньої інфраструктури в Україні.

Прискореному розвитку високо- та середньовисокотехнологічних секторів переробної промисловості сприяє збільшення частки працівників, що зайняті у цих секторах. Названа частка в Україні у 2016 році склала 21,2% проти 21,0% у 2015-му. Найвищих значень цього показника було досягнуто у Сумській (47,2%), Закарпатській (42,4%) і Харківській (33,4%) областях. Натомість найнижчими ці значення залишаються у Вінницькій (11,0%), Чернівецькій (11,9%) і Дніпропетровській (12,1%) областях. Загалом частка працівників, зайнятих на підприємствах які належать до високо- та середньовисокотехнологічних секторів переробної промисловості, перевищила 21,0% (індикативне значення) у 9-ти регіонах України. Порівняно з 2015 роком, її зростання відбулось у 14-ти областях, а найбільше в Івано-Франківській – на 3,4 в.п. (до 16,3%).

Сприятли створенню фінансової та інституційної системи (інноваційної інфраструктури), що забезпечуватиме розвиток наукових досліджень та науково-технічних (експериментальних) розробок повинне збільшення частки витрат на виконання наукових і науково-технічних робіт у ВВП. Значення цього показника в Україні у 2015 році становило 0,64%. Вищою частка витрат на наукові і науково-технічні роботи у ВВП була лише у Харківській (1,75%), Дніпропетровській (1,10%), Миколаївській (0,82%) і Запорізькій (0,80%) областях. Найнижчий рівень фінансування наукових і науково-технічних робіт у 2015 році був у Донецькій (0,02%), Рівненській (0,03%) і Хмельницькій (0,03%) областях.

В Україні спостерігається тенденція до зменшення частки реалізованої інноваційної продукції в обсязі промислової – 1,4% у 2015 році проти 3,8% у 2011-му. У 12-ти регіонах значення цього показника були нижчими від середньоукраїнського. Зростання частки реалізованої інноваційної продукції в обсязі промислової упродовж аналізованого періоду відбулось лише у Харківській (на 1,0 в.п.) і Львівській (на 0,4 в.п.) областях, тоді як найбільше зниження – у Полтавській (-22,4 в.п.) і Закарпатській (-7,3 в.п.). Лідерами за рівнем інноваційності промислової продукції у

2015 році були Сумська (7,1%) і Закарпатська (4,6%) області, а аутсайдерами – Луганська (0,1%) і Миколаївська (0,3%).

Забезпеченість доступності Інтернету, особливо у сільській місцевості, відображає такий індикатор як *рівень охоплення населення Інтернет-послугами*. В Україні інтенсивно зростає частка абонентів Інтернет-послуг у кількості наявного населення – у 2016 році вона склала 39,3% проти 9,2% у 2011-му. Найвище зростання значень цього показника (на 25,1 в.п.) відбулось у 2016 році. Воно охопило усі без винятку області, із них найбільше – Одеську (на 39,3 в.п.), Миколаївську (на 34,6 в.п.), Київську (на 32,4 в.п.) і Львівську (32,4 в.п.). Як наслідок, саме у цих областях найвища частка абонентів Інтернет-послуг у кількості наявного населення, тоді як найнижча – у Луганській (21,0%) і Чернівецькій (22,6%).

Рівень участі молоді у наукових дослідженнях відображає частка осіб до 40 років у складі наукових працівників та викладачів ВНЗ із науковим ступенем, яка в Україні має тенденцію до зростання: 26,8% у 2016 році проти 21,5% у 2011-му. Збільшення значень цього показника упродовж аналізованого періоду відбулось в усіх областях (окрім Тернопільської, Закарпатської і Херсонської), а найбільше у Чернігівській – на 31,2 в.п. У 6-ти областях частка осіб до 40 років у складі наукових працівників та викладачів ВНЗ із науковим ступенем досягла понад 40,0%, зокрема, у Чернігівській – 48,9%. Водночас у Донецькій, Закарпатській, Київській, Одеській, Харківській і Херсонській областях значення цього показника у 2016 році було нижчим від середньоукраїнського.

	Завдання 9.1. Розвинути якісну, надійну, сталу та доступну інфраструктуру, яка базується на використанні інноваційних технологій, у т.ч. екологічно чистих видів транспорту.										Завдання 9.2. Забезпечити розширення використання електротранспорту та відповідної мережі інфраструктури.				Завдання 9.3. Забезпечити доступність ДТІ, яка базується на використанні інноваційних технологій, зокрема через розширення форм участі держави у інфраструктурних проектах			
	9.1.1. Частка сільського населення, яке проживає на відстані понад 3 км від дороги з твердим покриттям, %		9.1.2. Обсяг перевезених вантажів, млн.тон.				9.1.3. Кількість перевезених пасажирів, млн осіб				9.2.1. Частка електротранспорту у внутрішньому сполученні, %				9.3.2. Частка доріг загального користування з твердим покриттям I категорії, %			
	2013	Відхилення від середньо-українського значення, 2013	2011	2015	2016	Частка регіону в Україні за 2016, %	2011	2015	2016	Частка регіону в Україні за 2016, %	2011	2015	2016	Відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	Відхилення від середньо-українського значення, 2016
Україна	10,74	-	1886,6	1474,3	1542,6	-	6979,8	5166,8	4853,8	-	50,95	60,19	61,93	-	1,61	1,66	1,66	-
Вінницька	8,78	-1,96	39,3	35,6	35,2	2,3	227,73	242,31	231,8	4,8	65,83	70,57	71,25	9,31	1,07	1,07	1,05	-0,61
Волинська	4,83	-5,91	12,7	11,6	13,5	0,9	120,32	116,8	111,0	2,3	28,04	41,08	39,04	-22,89	0,86	0,86	0,86	-0,80
Дніпропетровська	0,31	-10,43	450,8	391,3	370,5	24,0	586,36	417,2	337,24	6,9	41,81	59,47	69,96	8,02	3,26	3,23	3,23	1,57
Донецька	19,36	8,62	269,1	77,6	119,2	7,7	915,21	234,5	295,3	6,1	43,39	58,49	65,06	3,12	3,27	3,43	3,43	1,77
Житомирська	15,19	4,45	62,8	68,2	55,9	3,6	132,9	124,6	120,0	2,5	55,80	52,32	53,38	-8,55	2,74	2,74	2,74	1,08
Закарпатська	18,31	7,57	13,1	10,8	10,5	0,7	54,5	50,7	46,3	1,0	-	-	-	-	0,56	0,56	0,56	-1,10
Запорізька	0,14	-10,60	77,8	43,2	*	-	179,73	145,43	*	-	52,63	51,28	48,53	-13,40	0,58	0,67	0,67	-0,99
Івано-Франківська	4,69	-6,05	12,6	18,6	20,6	1,3	99,2	99,9	76,7	1,6	32,31	21,24	29,17	-32,77	0,76	0,78	0,86	-0,80
Київська	11,42	0,68	45,6	44,0	51,0	3,3	157,6	112	93,4	1,9	88,29	91,84	93,79	31,86	4,79	4,87	4,87	3,21
Кіровоградська	10,95	0,21	41,2	*	46,6	3,0	107,90	*	54,5	1,1	4,52	18,91	15,38	-46,55	0,61	0,61	0,61	-1,05
Луганська	18,75	8,01	*	*	*	-	251,6	*	*	-	51,43	84,34	74,93	12,99	1,25	1,27	1,27	-0,39
Львівська	8,79	-1,95	25,70	24,42	25,15	1,6	298,9	273	251,8	5,2	29,40	47,64	51,34	-10,59	0,56	0,56	0,56	-1,10
Миколаївська	1,76	-8,98	28,1	25,2	24,6	1,6	170,7	138,8	139,3	2,9	23,50	41,90	41,20	-20,73	1,68	1,72	1,71	0,05
Одеська	26,75	16,01	60,3	54,0	56,1	3,6	337,7	332,2	317,7	6,5	42,79	60,65	60,54	-1,40	2,34	2,34	2,34	0,68
Полтавська	0,65	-10,09	*	*	*	-	110,3	*	114,4	2,4	42,55	58,39	56,00	-5,93	1,28	1,28	1,29	-0,37
Рівненська	5,05	-5,69	24,7	20,2	22,3	1,4	131,9	133,66	129,30	2,7	29,22	35,20	37,86	-24,07	2,40	2,40	2,40	0,74
Сумська	1,62	-9,12	14,2	15,2	14,9	1,0	116,73	106,32	98,33	2,0	25,41	34,44	32,09	-29,84	0,05	0,05	0,05	-1,61
Тернопільська	8,64	-2,10	13,5	18,4	19,3	1,2	96,8	94,8	84,1	1,7	30,60	44,44	44,36	-17,57	0,40	0,40	0,40	-1,26
Харківська	16,64	5,90	58,5	57,4	58,8	3,8	597,5	627,4	609,2	12,6	82,34	83,71	85,43	23,50	1,88	1,88	1,88	0,22
Херсонська	29,97	19,23	21,4	16,4	16,2	1,0	103,9	86,5	83,7	1,7	38,04	29,33	28,44	-33,49	0,90	0,96	0,99	-0,67
Хмельницька	19,77	9,03	*	27,6	29,7	1,9	145,7	112,2	112	2,3	34,01	38,89	40,35	-21,58	0,58	0,58	0,58	-1,08
Черкаська	0,09	-10,65	40,8	*	*	-	134,0	97,8	92,4	1,9	34,55	25,16	25,27	-36,67	1,86	1,86	1,86	0,20
Чернівецька	13,4	2,66	7,1	4,7	5,3	0,3	*	*	*	-	67,45	56,34	57,34	-4,59	0,64	0,64	0,64	-1,02
Чернігівська	7,88	-2,86	*	*	*	-	*	96,278	95,1	2,0	39,24	50,45	49,61	-12,32	1,64	1,64	1,64	-0,02

* — Інформація конфіденційна відповідно до Закону України "Про державну статистику"

	Завдання 9.4. Сприяти прискореному розвитку високо- та середньо-технологічних секторів ПП; розвиток інформаційно- телекомунікаційних технологій (ІКТ); застосування ІКТ в АПК, енергетиці, транспорті та промисловості; високотехнологічне машинобудування; створення нових матеріалів; розвиток фармацевтичної та біоінженерної галузей			Завдання 9.5. Створити фінансову та інституційну системи (інноваційну інфраструктуру), що забезпечуватимуть розвиток наукових досліджень та науково-технічних (експериментальних) розробок						Завдання 9.6. Забезпечити доступність Інтернету, особливо у сільській місцевості				Завдання 9.7. Забезпечити збільшення участі молоді у наукових дослідженнях			
	9.4.3. Частка працівників, зайнятих на підприємствах, які належать до високо- та середньовисокотехнологічних секторів переробної промисловості, у загальній кількості зайнятих працівників у промисловості, %			9.5.1. Частка витрат на виконання наукових і науково-технічних робіт у ВРП, %			9.5.2. Частка реалізованої інноваційної продукції в обсязі промислової, % **			9.6.1. Частка абонентів Інтернет-послуг у кількості наявного населення, %				9.7.1. Частка осіб до 40 років у складі наукових працівників та викладачів ВНЗ із науковим ступенем, %			
	2015	2016	Відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	Відхилення від середньо-українського значення, 2015	2011	2015	Відхилення від середньо-українського значення, 2015	2011	2015	2016	Відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	Відхилення від середньо-українського значення, 2016
Україна	21,02	21,17	-	0,79	0,64	-	3,8	1,4	-	9,16	14,21	39,27	-	21,52	25,07	26,81	-
Вінницька	10,79	10,99	-10,18	0,19	0,07	-0,57	2,2	0,6	-0,8	6,68	6,79	37,61	-1,66	31,71	38,37	34,12	-3,49
Волинська	26,75	27,56	6,39	0,13	0,04	-0,60	5,6	2,2	0,8	5,18	7,13	32,49	-6,78	35,00	42,11	45,83	8,22
Дніпропетровська	11,69	12,09	-9,08	0,60	1,10	0,46	0,5	0,4	-1,0	7,45	10,13	31,45	-7,82	15,23	20,72	26,88	-10,73
Донецька	14,44	13,01	-8,16	0,34	0,02	-0,62	2,1	0,5	-0,9	6,31	5,18	26,97	-12,30	19,81	31,68	23,53	-14,08
Житомирська	11,72	13,41	-7,76	0,10	0,06	-0,58	3,8	1,8	0,4	3,06	5,19	37,10	-2,17	17,50	33,33	33,57	-4,04
Закарпатська	39,05	42,43	21,26	0,18	0,16	-0,48	11,9	4,6	3,2	3,13	5,12	23,55	-15,72	26,53	18,18	20,00	-17,61
Запорізька	30,11	30,87	9,70	1,16	0,80	0,16	3,2	1,2	-0,2	7,38	9,44	35,00	-4,27	11,21	19,57	32,79	-4,82
Івано-Франківська	12,93	16,32	-4,85	0,24	0,04	-0,60	5,2	1,3	-0,1	2,96	5,88	23,49	-15,78	29,17	43,64	32,53	-5,08
Київська	12,10	13,87	-7,30	0,38	0,27	-0,37	2,3	0,8	-0,6	4,19	9,32	41,70	2,43	22,52	27,79	25,12	-12,49
Кіровоградська	15,96	16,05	-5,12	0,17	0,19	-0,45	5,3	2,1	0,7	3,34	7,74	23,01	-16,26	21,43	54,17	43,10	5,49
Луганська	20,34	20,85	-0,32	0,31	0,10	-0,54	2,7	0,1	-1,3	3,72	3,27	21,02	-18,25	15,45	0,00	39,53	1,92
Львівська	20,41	20,05	-1,12	0,59	0,28	-0,36	1,5	1,9	0,5	7,31	10,81	43,18	3,91	26,39	28,61	27,23	-10,38
Миколаївська	30,99	30,62	9,45	1,48	0,82	0,18	3,3	0,3	-1,1	6,71	9,50	44,06	4,79	15,31	25,00	27,46	-10,15
Одеська	18,07	19,29	-1,88	0,33	0,24	-0,40	2,2	2,1	0,7	29,54	55,72	95,02	55,75	18,45	22,13	24,26	-13,35
Полтавська	27,33	26,41	5,24	0,13	0,06	-0,58	24,3	1,9	0,5	6,57	8,02	27,32	-11,95	23,95	35,71	38,50	0,89
Рівненська	13,29	12,96	-8,21	0,06	0,03	-0,61	0,9	0,6	-0,8	4,57	5,35	28,06	-11,21	22,73	40,00	41,67	4,06
Сумська	47,93	47,20	26,03	0,54	0,33	-0,31	12,4	7,1	5,7	6,35	6,94	25,55	-13,72	32,46	35,34	44,23	6,62
Тернопільська	25,84	26,92	5,75	0,09	0,05	-0,59	7,6	1,4	0,0	5,85	7,51	24,52	-14,75	50,00	60,00	41,56	3,95
Харківська	35,78	33,40	12,23	2,44	1,75	1,11	2,4	3,4	2,0	9,53	8,08	35,30	-3,97	21,61	23,13	25,61	-12,00
Херсонська	20,44	19,07	-2,10	0,25	0,15	-0,49	4,9	1,4	0,0	6,43	8,25	26,86	-12,41	29,91	29,81	24,51	-13,10
Хмельницька	19,57	19,48	-1,69	0,03	0,03	-0,61	2,1	0,7	-0,7	5,61	6,69	27,33	-11,94	15,38	50,00	37,40	-0,21
Черкаська	25,75	25,10	3,93	0,20	0,24	-0,40	3,8	0,7	-0,7	4,09	6,85	38,78	-0,49	30,16	37,50	32,14	-5,47
Чернівецька	9,55	11,88	-9,29	0,34	0,33	-0,31	4,9	2,4	1,0	4,44	6,24	22,57	-16,70	34,13	41,46	35,51	-2,10
Чернігівська	11,32	13,37	-7,80	0,15	0,11	-0,53	1,7	0,5	-0,9	5,71	8,38	42,43	3,16	17,65	38,46	48,89	11,28

* У зв'язку зі змінами в організації та проведенні державного статистичного спостереження щодо інноваційної діяльності промислового підприємства безпосереднє порівняння даних за 2015р. з аналогічними даними попередніх років є некоректним.

**З 2015р. – питома вага реалізованої інноваційної продукції в загальному обсязі реалізованої продукції промислових підприємств.

Ціль 10. Скорочення нерівності

Завдання	Індикатори
10.1. Забезпечити прискорене зростання доходів найменш забезпечених 40% населення	10.1.1. Співвідношення загальних доходів 40% найбільш забезпечених і 40% найменш забезпечених домогосподарств, рази 10.1.2. Співвідношення зростання загальних доходів 40% найменш забезпечених домогосподарств до зростання загальних доходів усіх домогосподарств, рази
10.2. Забезпечити доступність послуг соціальної сфери	10.2.1. Частка домогосподарств, які потерпали від позбавлення через незабезпеченість населеного пункту своєчасними послугами швидкої медичної допомоги, % 10.2.2. Частка домогосподарств, які потерпали від позбавлення через відсутність поблизу житла медичної установи, % 10.2.3. Частка домогосподарств, які потерпали від позбавлення через відсутність регулярного щоденного транспортного сполучення з іншим населеним пунктом з розвинутою інфраструктурою, %
10.3. Проводити політику оплати праці на засадах рівності та справедливості	10.3.1. Співвідношення середньомісячної заробітної плати (доходів) десятої та першої децильних груп працівників (децильний коефіцієнт), рази
10.4. Провести реформу пенсійного страхування	10.4.1. Співвідношення середнього розміру пенсії та середньої заробітної плати в економіці, %

Другий рік поспіль вітчизняна економіка демонструє незначну, однак позитивну динаміку розвитку. Водночас, економічний розвиток країни та її регіонів повинен супроводжуватись підвищенням соціальних стандартів, рівня та якості життя населення з одночасним забезпеченням рівних можливостей його доступу до економічних ресурсів та базових послуг. Це є першочерговим завданням держави у вирішенні проблеми зменшення нерівності.

Однією із складових політики подолання нерівності є **забезпечення прискореного зростання доходів 40% найменш забезпеченого населення**. Співвідношення загальних доходів 40% найбільш забезпечених і 40% найменш забезпечених домогосподарств загалом по Україні у 2011 році склало 2 рази. У 2015 році цей показник зменшився до 1,8 разів, а в 2016 році зріс до 1,9 разів. Найменші значення зазначеного показника у 2011 році спостерігалися в Івано-Франківській, Рівненській, Закарпатській та Чернівецькій областях (1,4-1,6 разів),

найбільші – у м. Києві, Одеській, Донецькій, Кіровоградській та Чернігівській областях (2,16-2,75 разів). У 2016 році найменші значення співвідношення демонстрували Івано-Франківська, Тернопільська, Хмельницька та Черкаська області (1,2-1,6 разів), водночас аутсайдерами стали Кіровоградська, Донецька, Одеська, Чернігівська області та м. Київ (2-2,3 рази). Загалом можна констатувати про формування позитивної тенденції у більшості областей щодо зменшення значення співвідношення загальних доходів 40% найбільш забезпечених і 40% найменш забезпечених домогосподарств. Саме в областях з превалюючим розвитком промислового потенціалу та високою концентрацією фінансового капіталу спостерігаються найвищі значення розриву у зазначених показниках.

Важливим індикатором зменшення нерівності у розподілі доходів населення є прискорене зростання загальних доходів 40% найменш забезпечених домогосподарств порівняно з загальними доходами усіх домогосподарств. У 2016 році порівняно з 2011 роком середній рівень загальних доходів домогосподарств в Україні зріс на 63,8%. Водночас зростання загальних доходів 40% найменш забезпечених домогосподарств за цей же період склало 71,0%. Найбільше зростання вказаного показника відбулось у Хмельницькій (121,4%), Івано-Франківській (117,0%) та Львівській (101,7%) областях.

Тенденція щодо перевищення зростання загальних доходів 40% найменш забезпечених домогосподарств відносно зростання загальних доходів усіх домогосподарств (2011-2016 рр.), яка є характерною для країни загалом, є відмінною у розрізі регіонів. У 13 областях України спостерігається тенденція посилення нерівності у розподілі доходів населення. Зокрема, у 2016 році зростання загальних доходів 40,0% найменш забезпечених домогосподарств Кіровоградської та Закарпатської областей є практично у два рази нижчим порівняно зі зростанням загальних доходів усіх домогосподарств цих регіонів. Водночас у таких областях як Київська, Запорізька та Харківська співвідношення вказаних показників у 2016 році склало 2-3 рази, що свідчить про формування позитивних тенденцій щодо вирівнювання доходів населення цих регіонів.

Одним з індикаторів **забезпечення доступності послуг соціальної сфери** є частка домогосподарств, які потерпали від позбавлення через незабезпеченість населеного пункту своєчасними послугами швидкої медичної допомоги. У 2015 році⁷ найменше значення зазначеного показника спостерігалось в Харківській, Донецькій, Дніпропетровській та Київській областях (5,5-8,4%). Найменш забезпеченими своєчасними послугами швидкої медичної допомоги виявились мешканці Рівненської, Кіровоградської, Івано-Франківської та Вінницької областей (25,4-30,7%).

У Харківській, Житомирській, Київській та Чернівецькій областях частка домогосподарств, які потерпали від позбавлення через відсутність поблизу житла медичної установи у 2015 році коливалась в межах 4,2-6,5%, тоді як у Вінницькій, Кіровоградській та Полтавській області – 21,5-29,5%. У 13 областях значення даного показника перевищувало його середнє значення по країні.

Частка домогосподарств, які потерпали від позбавлення через відсутність регулярного щоденного транспортного сполучення з іншим населеним пунктом з

⁷ За даними вибіркового обстеження умов життя домогосподарств у 2015 році. В розрізі регіонів обстеження проводилося лише в 2015 році (лист Державної служби статистики № 15.2-20/263 від 14.02.2018 р.)

розвиненою інфраструктурою є найвищою у Кіровоградській, Луганській, Полтавській та Вінницькій областях (20,2-23,8%), відповідно найнижчою – у Чернівецькій, Харківській, Донецькій, Івано-Франківській та Київській областях (2,5-5,0%). У половині регіонів частка домогосподарств, які потерпали через неякісне транспортне сполучення, була вищою 10,0%.

Відтак можна констатувати, що за показниками доступності послуг соціальної сфери за 2015 рік найгірша ситуація спостерігається у аграрних та аграрно-індустріальних регіонах через більшу чисельність сільського населення та високу щільність його проживання.

Індикатором **проведення політики оплати праці на засадах рівності та справедливості** є *співвідношення середньомісячної заробітної плати (доходів) десятої та першої децильних груп працівників (децильний коефіцієнт)*. Загалом по Україні даний показник збільшився з 10,1 разів у 2012 році⁸ до 12,5 разів у 2016 році, що свідчить про нерівномірне зростання доходів найбагатших та найбідніших верств населення. Найкраща ситуація щодо значень цих показників у 2012 році спостерігалася у Закарпатській, Волинській, Тернопільській та Житомирській областях (7,5-8,1 разів), тоді як у Чернівецькій, Київській областях та м. Київ значення показника коливалися у межах 11,4-12,0 разів. У 2016 р. найменші значення цього показника були притаманні Чернівецькій, Херсонській, Житомирській, Івано-Франківській та Волинській областям (9-9,7 разів), водночас у Хмельницькій, Рівненській, Миколаївській та Донецькій областях і м. Київ вони становили 11,7-14,9 разів. Найбільшими є відмінності у величинах середньомісячної заробітної плати (доходів) десятої та першої децильних груп працівників у регіонах з високим рівнем соціально-економічного розвитку та у м. Києві.

Результатом **проведення реформи пенсійного страхування на засадах справедливості та прозорості** є підвищення середнього розміру пенсії відносно середньої заробітної плати в економіці. У 2011 році *співвідношення середнього розміру пенсії та середньої заробітної плати в економіці країни* становило 42,6%, тоді як у 2016 – 32,0%, що є негативною тенденцією, адже свідчить про подальше зuboжіння пенсіонерів як найменш забезпеченої верстви населення. Найвищі значення цього показника демонстрували у 2011 році Херсонська, Чернігівська, Тернопільська та Волинська області (49,4 – 50,8%); у 2015 році – Луганська, Херсонська і Чернівецька області (43,0 – 50,3%), у 2016 році – Луганська, Харківська, Кіровоградська та Житомирська області (37,2 – 39,5%). Найнижчим є значення цього показника протягом усіх років у м. Києві з огляду на його статус столичного міста та відповідно і вищі заробітні плати.

⁸ Розрахунок рівня заробітної плати за децильними (10%) групами проводиться один раз на чотири роки (лист Державної служби статистики № 15.2-20/263 від 14.02.2018 р.)

	Завдання 10.1. Забезпечити прискорене зростання доходів найменш забезпечених 40% населення								10.2. Забезпечити доступність послуг соціальної сфери					
	10.1.1. Співвідношення загальних доходів 40% найбільш забезпечених і 40% найменш забезпечених домогосподарств, рази				10.1.2. Співвідношення зростання загальних доходів 40% найменш забезпечених домогосподарств до зростання загальних доходів усіх домогосподарств, рази				10.2.1. Частка домогосподарств, які потерпали від позбавлення через незабезпеченість населеного пункту своєчасними послугами швидкої медичної допомоги, %	10.2.2. Частка домогосподарств, які потерпали від позбавлення через відсутність поблизу житла медичної установи, %		10.2.3. Частка домогосподарств, які потерпали від позбавлення через відсутність регулярного щоденного транспортного сполучення з іншим населеним пунктом розвинутою інфраструктурою, %		
	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016	2015/2011	2016/2011	2016/2015	відхилення від середньо-українського значення, 2016 / 2015	2015*	відхилення від середньо-українського значення, 2015	2015*	відхилення від середньо-українського значення, 2015	2015*	відхилення від середньо-українського значення, 2015
Україна	2,04	1,81	1,88	-	1,14	1,12	1,05	-	14,80	-	12,3	-	9,2	-
Вінницька	1,66	2,01	1,95	-0,07	0,74	0,77	0,97	-0,08	25,40	-10,6	29,5	-17,2	20,2	-11,0
Волинська	1,85	1,93	1,83	0,05	1	1,01	1,02	-0,03	23,90	-9,1	14,4	-2,1	5,1	4,1
Дніпропетровська	1,97	2,04	1,93	-0,05	0,95	1,04	1,19	0,14	7,40	7,4	9,6	2,7	5,4	3,8
Донецька ¹	2,21	2,12	1,96	-0,08	1,59	1,58	1,47	0,42	6,50	8,3	10,6	1,7	4,8	4,4
Житомирська	2,09	2,04	1,79	0,09	1	1,16	1,44	0,39	11,70	3,1	5,7	6,6	5,3	3,9
Закарпатська	1,64	1,57	1,73	0,15	1,08	0,94	0,55	-0,5	17,50	-2,7	17,50	-5,2	17,8	-8,6
Запорізька	1,83	1,95	1,75	0,13	0,86	1,10	2,44	1,39	17,50	-2,7	12,1	0,2	8,2	1
Івано-Франківська	1,41	1,45	1,20	0,68	0,91	1,18	1,66	0,61	28,20	-13,4	18,7	-6,4	4,9	4,3
Київська	2,14	2,06	1,69	0,19	0,94	1,41	2,98	1,93	8,40	6,4	6,5	5,8	5	4,2
Кіровоградська	2,19	1,89	2,25	-0,37	1,4	0,90	0,42	-0,63	30,70	-15,9	22,4	-10,1	21,2	-12
Луганська ¹	2,07	1,94	1,82	0,06	1,14	1,31	1,41	0,36	18,20	-3,4	13,1	-0,8	23,8	-14,6
Львівська	1,95	1,72	1,83	0,05	1,32	1,09	0,77	-0,28	19,00	-4,2	15,3	-3	9,7	-0,5
Миколаївська	1,95	1,51	1,68	0,20	2,01	1,12	0,67	-0,39	16,30	-1,5	6,9	5,4	7,4	1,8
Одеська	2,29	2,41	2,31	-0,43	0,98	0,94	0,89	-0,16	17,40	-2,6	15,4	-3,1	10,9	-1,7
Полтавська	1,94	1,70	1,71	0,17	1,24	1,13	0,92	-0,13	11,60	3,2	21,5	-9,2	21,3	-12,1
Рівненська	1,61	1,64	1,70	0,18	0,95	0,88	0,79	-0,26	30,70	-15,9	8,9	3,4	6,8	2,4
Сумська	1,90	1,80	1,74	0,14	1,2	1,24	1,22	0,17	13,40	1,4	11	1,3	8,7	0,5
Тернопільська	1,73	1,73	1,64	0,24	0,89	1,06	1,37	0,32	16,80	-2,0	10,6	1,7	8,7	0,5
Харківська	1,82	1,92	1,67	0,21	0,98	1,24	2,13	1,08	5,50	9,3	4,2	8,1	3,7	5,5
Херсонська	1,80	1,64	1,91	-0,03	1,14	0,97	0,78	-0,27	24,00	-9,2	18,1	-5,8	13,5	-4,3
Хмельницька	2,05	1,55	1,50	0,38	1,77	1,55	1,06	0,01	21,20	-6,4	17	-4,7	13,1	-3,9
Черкаська	1,82	1,68	1,60	0,28	1,21	1,25	1,27	0,22	21,10	-6,3	19	-6,7	14,2	-5
Чернівецька	1,55	1,74	1,67	0,21	0,82	0,89	1,02	-0,03	16,80	-2,0	6,7	5,6	2,5	6,7
Чернігівська	2,16	2,07	2,02	-0,14	1,05	1,02	0,91	-0,14	20,80	-6,0	19,2	-6,9	14,3	-5,1
м.Київ	2,75	2,22	2,20	-0,32	4,11	1,54	0,96	-0,09	-	-	-	-	-	-
АР Крим	2,00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

	Завдання 10.3. Проводити політику оплати праці на засадах рівності та справедливості			Завдання 10.4. Провести реформу пенсійного страхування			
	10.3.1. Співвідношення середньомісячної заробітної плати (доходів) десятої та першої децильних груп працівників (децильний коефіцієнт), рази			10.4.1. Співвідношення середнього розміру пенсії			
	2012*	2016	відхилення від середньоукраїнського значення, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньоукраїнського значення, 2016
Україна	10,14	12,48	-	42,60	36,61	31,96	-
Вінницька	8,35	10,92	1,56	46,97	39,58	34,86	2,90
Волинська	7,87	9,66	2,82	49,41	41,05	36,31	4,34
Дніпропетровська	9,00	10,81	1,67	43,35	38,79	35,51	3,55
Донецька ¹	9,90	12,90	-0,41	45,01	37,15	32,71	0,75
Житомирська	8,22	9,51	2,97	48,14	42,11	37,17	5,21
Закарпатська	7,47	10,21	2,27	46,22	38,76	33,11	1,14
Запорізька	9,37	11,68	0,80	44,10	39,66	34,79	2,83
Івано-Франківська	8,10	9,74	2,74	45,33	40,76	35,84	3,88
Київська	11,40	11,20	1,28	40,71	38,13	32,48	0,52
Кіровоградська	8,23	10,56	1,92	47,86	42,51	37,98	6,02
Луганська ¹	8,84	11,34	1,14	48,44	50,35	39,53	7,57
Львівська	9,69	10,72	1,76	45,82	38,88	33,76	1,80
Миколаївська	10,16	11,68	0,80	42,71	36,40	31,88	-0,08
Одеська	9,26	10,92	1,56	44,22	37,39	32,61	0,64
Полтавська	8,71	10,61	1,87	43,21	39,63	34,94	2,98
Рівненська	10,02	11,78	0,70	44,82	38,49	34,12	2,15
Сумська	9,85	10,19	2,29	46,79	41,09	37,06	5,10
Тернопільська	8,02	11,54	0,94	49,84	42,65	37,64	5,68
Харківська	8,64	10,81	1,67	45,41	42,42	38,07	6,11
Херсонська	8,40	9,54	2,94	50,77	44,04	36,58	4,62
Хмельницька	8,93	11,57	0,91	46,78	39,75	36,09	4,13
Черкаська	8,70	10,12	2,36	47,09	41,99	36,70	4,74
Чернівецька	10,95	8,98	3,50	48,38	42,99	37,23	5,26
Чернігівська	9,23	10,88	1,60	50,83	42,39	37,89	5,93
м.Київ	12,04	14,85	-2,37	36,66	30,63	25,18	-6,78
АР Крим	9,40	відсутні дані	відсутні дані	45,89	відсутні дані	відсутні дані	-

* за даними вибіркового обстеження умов життя домогосподарств, в розрізі регіонів проводилося лише в 2015 році (згідно відповіді Державної служби статистики на запит № 15.2-20/263 від 14.02.2018 р.)

Ціль 11. Сталий розвиток міст і громад

Завдання	Індикатори
11.1. Забезпечити доступність житла	11.1.1. Коефіцієнт платоспроможності покупця, Рті (співвідношення місячної опосередкованої вартості спорудження житла (вартість 1 м кв загальної площі квартир будинку, грн.*) до місячної заробітної плати (у розрахунку на одного штатного працівника, грн.)
11.2. Забезпечити розвиток поселень і територій включно на засадах комплексного планування та управління за участю громадськості	11.2.1. Кількість утворених об'єднаних територіальних громад, од.
11.3. Забезпечити збереження культурної і природної спадщини із залученням приватного сектору	11.3.1. Кількість об'єктів культурної та природної спадщини, які включені до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, одиниць 11.3.2. Кількість пам'яток національного значення, включених до Державного реєстру нерухомих пам'яток України, одиниць 11.3.3. Площа природно-заповідного фонду загальнодержавного значення, % території регіону
11.4. Зменшити негативний вплив забруднюючих речовин, у т.ч. на довкілля міст, шляхом використання інноваційних підходів	11.4.1. (а) Обсяг викидів у атмосферне повітря забруднюючих речовин від стаціонарних джерел, кг/особу 11.4.1. (б) Обсяг викидів у атмосферне повітря забруднюючих речовин від стаціонарних джерел, % до рівня 2015 року 11.4.2. Частка викидів оксиду вуглецю в атмосферне повітря від стаціонарних джерел забруднення в загальному обсязі викидів, %; 11.4.3. Питома вага міських викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел у загально регіональному показнику, %
11.5. Забезпечити розробку і реалізацію стратегій місцевого розвитку, спрямованих на економічне зростання, створення робочих місць, розвиток туризму, рекреації, місцевої культури і виробництво місцевої продукції	11.5.1. Кількість робочих місць у сфері туризму (середньооблікова кількість штатних працівників колективних засобів розміщування та суб'єктів туристичної діяльності України), тис. осіб

Забезпечення доступності житла є вагомим показником залучення населення до міста та об'єднаних територіальних громад (ОТГ), їх подальшого

розвитку. Визначальним індикатором такої доступності є *фінансова спроможність покупця житла* (співвідношення доходів та витрат на придбання житла), що залежить від доходів громадян, надання їм пільгового іпотечного кредитування для підвищення можливості придбання, або ремонту соціального житла. Результати розрахунку індикатора *коефіцієнта платоспроможності* показав, що показник платоспроможності коливався у 2011 р. у діапазоні від 1,3 у м.Києві до 2,4 у Чернівецькій області, при середньоукраїнському показнику 1,7. Тобто, чим більше значення коефіцієнту платоспроможності, тим нижчі можливості у придбанні житла існують у мешканців конкретного регіону. Попри високий попит та ціни на житло у Києві, вищий рівень доходів робить придбання житла дещо доступнішим, аніж в інших регіонах. Динаміка зниження рівня коефіцієнта платоспроможності впродовж 2011-2016 рр. в середньому по Україні з 1,71 до 1,65 за період 2011-2016 рр. не сприяла однаковому зниженню рівня регіональних показників. Лідерами за доступністю житла на 2016 р. залишаються м. Київ (1,19) , Донецька (1,39), Київська (1,60), Запорізька (1,62), Дніпропетровська (1,64) області, аутсайдерами – Тернопільська (2,21), Чернівецька (2,16), Чернігівська (2,15), Хмельницька (2,07), Волинська (2,06), Черкаська (2,02). Можливості покращення регіональних показників існують у підвищенні рівня заробітних плат та здешевлення будівельних матеріалів за рахунок ефективнішого використання місцевих ресурсів та енергоощадних технологій у будівництві житла. Варто зазначити, що суттєво впливає на величину даного показника також попит на житло, стан ринку первинного та вторинного житла, що визначає регіональну диференціацію за окремими населеними пунктами в межах однієї області. Періодичне припинення іпотечного кредитування протягом аналізованого періоду не дозволили суттєво покращити оцінюваний індикатор доступності житла.

Забезпечення розвитку поселень і територій включно на засадах комплексного планування та управління за участю громадськості тісно пов'язане із завданнями здійснюваних реформ та стратегічними цілями держави. За нашими розрахунками кількості утворених ОТГ за період 2015-2016 рр., лідерами за кількістю утворених ОТГ станом на 2016 р. були: Житомирська (6,27 % із загальної кількості ОТГ), Вінницька, Дніпропетровська, Миколаївська (по 5,18%), Рівненська та Сумська (3,54%) області. Аутсайдерами з децентралізації територіальної організації влади є Київська, Закарпатська та Луганська області – по одній ОТГ. Зазначимо, що процес децентралізації триває, моніторингові дані будуть відкориговані. Гальмує процес створення ОТГ неузгоджені законодавством приєднання територіальних сільських громад до міст обласного значення, окремі положення виборчого процесу, які потребують коригування.

Для досягнення цілей сталого розвитку ***забезпечення збереження культурної і природної спадщини із залученням приватного сектору*** має вагоме значення. Так, за *кількістю об'єктів культурної та природної спадщини, які включені до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО* протягом аналізованого періоду ситуація в Україні дещо змінилася у зв'язку із анексією Криму, у м. Севастополь знаходиться Херсонес Таврійський. На 2016 р. налічувалося 7 об'єктів, що включають 19 пам'яток (серед них 6 – культурних, 1 – природний об'єкт). У 2017 р. Уряд України виступив з ініціативою внести до переліку об'єктів Світової спадщини

ЮНЕСКО ще 16 пам'яток⁹. Можливості для зростання цього показника містяться у нормативно-правовій площині та дотриманні усіх умов ЮНЕСКО для включення нових об'єктів культурної та природної спадщини.

Позитивною динамікою зростання показників *кількості пам'яток національного значення, включених до Державного реєстру нерухомих пам'яток України* характеризуються більшість регіонів України, що зумовлено змінами у Державному реєстрі, до якого у 2012 р. та у 2017 р. були додані нові об'єкти. Так, за період 2011-2016 рр. в Україні кількість пам'яток національного значення, включених до Державного реєстру нерухомих пам'яток України зросла з 745 до 808. Існуюча регіональна диференціація, пов'язана із історичними передумовами, політичною ситуацією у Криму та зонах проведення бойових дій ставить під загрозу існування та збереження пам'яток національного значення. Збільшення аналізованого показника спостерігалось у тих областях, частка яких за даним показником є високою. Так, удвічі збільшили кількість пам'яток національного значення Чернігівська (з 42 до 80 одиниць), Луганська (з 10 до 19 од.), Івано-Франківська (з 17 до 31 од.), Львівська (з 29 до 39 од.), Сумська (з 29 до 37 од.), Київська (з 29 до 38 од.) області та місто Київ (з 152 до 165 од.). Суттєво відстають від загальноукраїнського показника Кіровоградська (6 од.) та Тернопільська (5 од.) області.

Розрахований індикатор *площі природно-заповідного фонду (ПЗФ) України* показав збільшення її з 6,3% у 2011 р. до 7,2% у 2016 р. Трендами підвищення частки ПЗФ за вказаний період відзначилися всі регіони, окрім анексованого Криму та територій воєнних дій. Зазначимо, що в регіональному розрізі виділяються області з більшою за середньоукраїнську частку ПЗФ, до них належать: Івано-Франківська (15,7 %), Хмельницька (15,2%), Закарпатська (14,0%), Чернівецька (12,8%), Вінницька (11,9%). Відстають за даним показником Волинська (2,2%), Харківська (2,4%), Дніпропетровська (2,9%), Черкаська (3,0%), Миколаївська (3,1%), Донецька (3,5%) області.

Зменшення негативного впливу забруднюючих речовин, у т.ч. на довкілля міст, шляхом використання інноваційних підходів відображають індикатори: обсяг викидів у атмосферне повітря забруднюючих речовин від стаціонарних джерел, кг/особу; обсяг викидів у атмосферне повітря забруднюючих речовин від стаціонарних джерел, % до рівня 2015 року; частка викидів оксиду вуглецю в атмосферне повітря від стаціонарних джерел забруднення в загальному обсязі викидів, %; питома вага міських викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел у загальнорегіональному показнику, %.

За *обсягами викидів у атмосферне повітря забруднюючих речовин від стаціонарних джерел* у 2016 р. в Україні зафіксовано збільшення, в порівнянні з попереднім на 5,4 кг/особу. Регіональний розподіл за даним показником дозволяє виділити регіони, у яких даний показник значно перевищує загальноукраїнський рівень: Дніпропетровська обл. – 256,9 кг/особу, Донецька обл. – 230,7 кг/особу, Івано-Франківська обл. – 142,2 кг/особу. Для більшості регіонів України властиве зменшення впродовж аналізованого періоду обсягів викидів у атмосферне повітря забруднюючих речовин від стаціонарних джерел, лише для Дніпропетровської, Донецької, Харківської, Київської, Луганської, Сумської та Полтавської областей

⁹ https://en.unesco.org/system/files/countries/Importing/ukr_facts_figures.pdf

характерне збільшення обсягів викидів. Це пояснюється як тривалістю здійснення воєнних дій, збільшенням обсягів промислового виробництва, так і зниженням ефективності природоохоронних заходів на підприємствах. Відсутність даних за обсягами викидів у атмосферне повітря у 2016 р. від пересувних джерел не дало змогу розрахувати цей показник за регіонами України, що суттєво знижує об'єктивність оцінки та розробку подальших природоохоронних заходів для зниження обсягів викидів.

За обсягами викидів у атмосферне повітря забруднюючих речовин від стаціонарних джерел, беручи обсяг викидів у 2015 р. за 100,0%, у 2016 р. загальноукраїнський показник збільшився на 7,7%. Лише у Харківській, Луганській, Київській, Хмельницькій, Дніпропетровській областях показники 2016 р. перевищували середньоукраїнські попри тенденцію зниження їх у порівнянні з 2011 р. Зменшили обсяги викидів у атмосферне повітря у 2016 р. у порівнянні з 2015 р. Кіровоградська, Запорізька, Миколаївська, Івано-Франківська, Вінницька, Черкаська та Чернівецька області.

Розрахунки *питомої частки викидів оксиду вуглецю в атмосферне повітря від стаціонарних джерел забруднення в загальному обсязі викидів* показали, що найбільшу частку оксиду вуглецю містили у 2016 р. такі регіони: Дніпропетровська (42,56%), Запорізька (31,32%), Волинська області (29,79%) попри загальноукраїнський показник 26,08 %, який демонструє тенденцію до зменшення. У той час серед регіонів за аналізований період сталої тенденції до зменшення або збільшення частки оксиду вуглецю не виявлено, хоча для 18 регіонів з 27 характерне нижче за середньоукраїнський показник значення. Така диспропорція пояснюється як технологіями виробництва, так і вживання природоохоронних заходів щодо очищення викидів у атмосферне повітря.

Питома вага міських викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел у загально регіональному показнику характеризує внесок міст у регіональні викиди в атмосферне повітря. Для аналізу бралися показники окремих міст, наведені у статистичних бюлетенях Держстату. Отримані результати показали, що вітчизняні міста у 2016 р. були головними забруднювачами, на них припадало 79,31% загальноукраїнського показника. Лише 6 високоурбанізованих областей (Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Донецька, Дніпропетровська, Луганська) та м. Київ перевищували цей показник, оскільки саме у цих містах розташовані промислові підприємства, а також застріле обладнання ЖКГ. Динаміка оцінюваного показника за регіонами показала, що на фоні зниження міських викидів на загальноукраїнському рівні за 2011-2016 рр. Тернопільська область збільшила їх більш, ніж удвічі (з 8,3% у 2011 р. – до 20,1% у 2016 р.), Закарпатська – майже у 2,3 рази (з 10,5% – 24,5% відповідно). Це засвідчує активний розвиток промислового виробництва та інших (сільськогосподарських виробництв), які забруднюють атмосферне повітря, а також необхідність модернізації ЖКГ. Значні резерви покращення даного показника містяться у екологічних податках, які на сьогодні використовуються неефективно.

Забезпечення розробки і реалізації стратегій місцевого розвитку, спрямованих на економічне зростання, створення робочих місць, розвиток туризму, рекреації, місцевої культури і виробництво місцевої продукції

полягає у розрахунку індикатора *кількості робочих місць у сфері туризму*. Результати розрахунків показали, що у 2016 р. в Україні у сфері туризму зайняті 81,2 тис. осіб, що більше, ніж у 2015 р. на 1,2 тис. осіб, але у порівняння з 2011 р. – менше на 62,3 тис. осіб. Таке суттєве скорочення важко пояснити лише кризою у розвитку туризму, можливо, це пов'язане із зміною обліку зайнятих за КВЕД:2005 (дані за 2011 р.) та КВЕД:2010 (дані за 2015-2016 рр.), а також із тінізацією туристичної сфери та трудовою міграцією. Така тенденція скорочення кількості зайнятих у туризмі притаманна практично всім регіонам, окрім Полтавської області, (тут приріст чисельності зайнятих становив за період 2011-2016 рр. майже два рази). Серед регіонів з найбільшою питомою вагою зайнятих у туризмі виділяється м.Київ – 15,64%, Львівська – 12,32%, Одеська – 10,22%, Полтавська – 7,76%, Дніпропетровська – 5,91%, Запорізька – 5,42% області.

Зазначимо, що цільове значення індикатора за 2015 р. – 88 тис. осіб не відповідає отриманому нами у 80 тис. осіб за даними Держстату. Щоб забезпечити досягнення цільового значення у 2030 році у 150 тис. осіб (майже удвічі) потрібно провести детальний аналіз та виявити потенційні резерви зростання чисельності зайнятих у туризмі.

Проведений аналіз показників-індикаторів Цілі 11 показав, що окремі показники слід адаптувати до вітчизняного статистичного супроводу за регіональними даними, які були б релевантні національним та глобальним цілям. Для ефективнішого моніторингу дані слід уніфікувати за регіонами та локалізувати на одному спеціальному сайті. Сприятиме удосконаленню моніторингу синхронізація Цілей сталого розвитку із стратегічними документами національного та регіонального рівнів.

Регіони	Завдання 11.1. Забезпечити доступність житла				Завдання 11.2. Забезпечити розвиток поселень і територій включно на засадах комплексного планування та управління за участю громадськості			
	11.1.1. Коефіцієнт платоспроможності покупця, Рті (співвідношення місячної опосередкованої вартості спорудження житла (вартість 1 м кв загальної площі квартир будинку, грн.*) до місячної заробітної плати (у розрахунку на одного штатного працівника, грн.)				11.2.1. Кількість утворених об'єднаних територіальних громад, од.			
	2011	2015	2016	відхилення від середньоукраїнського значення, 2016	2011	2015	2016	частка регіону в середньоукраїнському значенні, 2016
Україна	1,71	1,66	1,65	-	н.д.	159	367	-
Вінницька	1,96	1,92	1,96	0,31		2	19	5,18
Волинська	2,27	2,01	2,06	0,41		5	10	2,72
Дніпропетровська	1,58	1,57	1,64	-0,01		15	19	5,18
Донецька ¹	1,43	1,48	1,39	-0,26		3	3	0,82
Житомирська	2,02	1,82	1,89	0,24		9	23	6,27
Закарпатська	2,02	1,75	1,73	0,08		2	1	0,27
Запорізька	1,67	1,61	1,62	-0,03		6	10	2,72
Івано-Франківська	1,89	1,83	1,85	0,20		3	8	2,18
Київська	1,58	1,69	1,60	-0,05		1	1	0,27
Кіровоградська	1,89	1,75	1,85	0,20		2	3	0,82
Луганська ¹	1,51	1,90	1,74	0,09		2	1	0,27
Львівська	2,03	1,89	1,92	0,27		15	7	1,91
Миколаївська	1,80	1,71	1,76	0,11		1	19	5,18
Одеська	1,88	1,73	1,79	0,14		8	3	0,82
Полтавська	1,70	1,6	1,64	-0,01		12	6	1,63
Рівненська	1,98	1,95	1,97	0,32		5	13	3,54
Сумська	2,03	1,84	1,98	0,33		1	13	3,54
Тернопільська	2,36	2,16	2,21	0,56		27	9	2,45
Харківська	1,9	1,95	2,01	0,36		0	4	1,09
Херсонська	2,17	2,01	1,99	0,34		1	11	3,00
Хмельницька	2,10	1,99	2,07	0,42		22	4	1,09
Черкаська	2,08	2,03	2,02	0,37		3	3	0,82
Чернівецька	2,38	2,08	2,16	0,51		10	6	1,63
Чернігівська	2,30	2,01	2,15	0,50		5	11	3,00
м.Київ	1,26	1,25	1,19	-0,46	-	-	-	-

	Завдання 11.3. Забезпечити збереження культурної і природної спадщини із залученням приватного сектору											
	11.3.1. Кількість об'єктів культурної та природної спадщини, які включені до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, одиниць				11.3.2. Кількість пам'яток національного значення, включених до Державного реєстру нерухомих пам'яток України, одиниць				11.3.3. Площа природно-заповідного фонду загальнодержавного значення, % території регіону			
	2011	2015	2016	частка регіону в середньоукраїнському показнику, 2016, %	2011	2015	2016	частка регіону в середньоукраїнському показнику, %	2011	2015	2016	відхилення від середньоукраїнського значення, 2016
Україна	7	7	7	-	745	808	808	-	6,30	6,80	7,20	-
Вінницька	-	-	-	-	28	28	28	3,47	9,56	11,89	11,91	4,71
Волинська	-	-	-	-	23	23	23	2,85	1,95	2,24	2,24	-4,96
Дніпропетровська	-	-	-	-	23	24	24	2,97	2,15	2,90	2,93	-4,27
Донецька ¹	-	-	-	-	13	14	14	1,73	3,46	3,50	3,50	-3,70
Житомирська	-	-	-	-	16	16	16	1,98	4,20	4,40	4,50	-2,70
Закарпатська	1	1	1	14,3	15	15	15	1,86	13,92	13,94	14,00	6,80
Запорізька	-	-	-	-	15	15	15	1,86	4,47	4,57	4,59	-2,61
Івано-Франківська	1	1	1	14,3	17	31	31	3,84	15,70	15,70	15,70	8,50
Київська	-	-	-	-	29	38	38	4,70	4,01	4,00	10,30	3,10
Кіровоградська	-	-	-	-	5	6	6	0,74	1,50	4,04	4,04	-3,16
Луганська ¹	-	-	-	-	10	19	19	2,35	3,06	3,97	3,97	-3,23
Львівська	1	1	1	14,3	29	39	39	4,83	6,70	7,20	7,20	0,00
Миколаївська	-	-	-	-	30	30	30	3,71	2,90	3,07	3,07	-4,13
Одеська	-	-	-	-	24	26	26	3,22	4,40	4,50	4,50	-2,70
Полтавська	-	-	-	-	32	32	32	3,96	4,95	4,95	4,95	-2,25
Рівненська	-	-	-	-	17	17	17	2,10	9,04	9,05	9,05	1,85
Сумська	-	-	-	-	29	37	37	4,58	7,39	7,41	7,41	0,21
Тернопільська	-	-	-	-	5	5	5	0,62	8,84	8,88	8,89	1,69
Харківська	-	-	-	-	29	34	34	4,21	2,30	2,36	2,36	-4,84
Херсонська	-	-	-	-	30	34	34	4,21	7,80	7,80	10,60	3,40
Хмельницька	1	1	1	14,3	19	22	22	2,72	14,80	15,17	15,17	7,97
Черкаська	-	-	-	-	38	40	40	4,95	2,90	3,00	3,00	-4,20
Чернівецька	1	1	1	14,3	18	18	18	2,23	12,80	12,80	12,80	5,60
Чернігівська	-	-	-	-	42	80	80	9,90	7,60	7,70	7,80	0,60
м.Київ	1	1	1	14,3	152	165	165	20,42	15,37	30,30	30,30	23,10

	Завдання 11.4. Зменшити негативний вплив забруднюючих речовин, у т.ч. на довкілля міст, шляхом використання інноваційних підходів															
	11.4.1. (а) Обсяг викидів у атмосферне повітря забруднюючих речовин від стаціонарних джерел, кг/особу				11.4.1. (б) Обсяг викидів у атмосферне повітря забруднюючих речовин від стаціонарних джерел, % до рівня 2015 року				11.4.2. Частка викидів оксиду вуглецю в атмосферне повітря від стаціонарних джерел забруднення в загальному обсязі викидів, %;				11.4.3. Питома вага міських викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел у загально регіональному показнику, %			
	2011	2015	2016	Відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	Відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	Відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	Відхилення від середньо-українського значення, 2016
Україна	90,1	66,7	72,1	-	144,59	100	107,72	-	25,75	26,74	26,08	-	87,33	76,98	79,31	-
Вінницька	62,8	83,9	75,1	3,0	62,16	100	88,94	-18,78	3,88	4,16	4,01	-22,07	72,7	70,2	65,3	-14,01
Волинська	7,9	4,5	4,5	-67,6	161,7	100	97,87	-9,85	17,07	25,53	29,79	3,71	53,9	27,7	25,53	-53,78
Дніпропетровська	278,9	221,7	256,9	184,8	131,28	100	115,07	7,35	42,1	47,23	42,56	16,48	86,7	77,8	82,3	3,02
Донецька ¹	309,7	214,3	230,7	158,6	166,29	100	106,95	-0,77	27,76	27,2	27,38	1,3	99,3	83,4	87,1	7,78
Житомирська	14,3	7,2	7,5	-64,6	211,69	100	103,23	-4,49	7,07	16,67	17,2	-8,88	36,8	16,7	16,1	-63,18
Закарпатська	14,0	3,5	3,9	-68,2	390,91	100	111,36	3,64	6,32	18,18	22,45	-3,63	10,5	45,5	24,5	-54,82
Запорізька	120,4	110,1	95,6	23,5	118,38	100	86,22	-21,5	37,79	32,68	31,32	5,24	96,8	96,64	96,8	17,46
Івано-Франківська	122,6	162,0	142,4	70,3	100,95	100	88,68	-19,04	1,71	1,38	1,47	-24,61	89,8	88,6	85,9	6,56
Київська	62,1	45,1	56,7	-15,4	145,33	100	125,74	18,02	2,9	5,76	3,26	-22,82	84,8	77,85	85,0	5,72
Кіровоградська	14,6	14,5	12,2	-59,9	107,42	100	83,39	-24,33	34,46	18,31	18,64	-7,44	18,4	17,6	21,2	-58,12
Луганська ¹	222,3	52,0	70,7	-1,4	409,81	100	134,98	27,26	23,76	31,08	34,6	8,52	99,6	84,7	88,2	8,86
Львівська	44,4	40,4	40,7	-31,4	126,38	100	100,69	-7,03	4,86	7,81	6,5	-19,58	37,6	42,2	45,2	-34,11
Миколаївська	18,1	13,6	12,0	-60,1	162,7	100	87,97	-19,75	7,44	10,76	12,23	-13,85	48,6	48,7	36,0	-43,31
Одеська	12,2	10,9	11,0	-61,1	116,95	100	101,15	-6,57	16,44	18,39	18,18	-7,9	62,0	51,7	52,3	-27,04
Полтавська	48,7	38,5	39,2	-32,9	129,98	100	101,1	-6,62	17,58	21,58	20,11	-5,97	47,3	53,1	55,5	-23,79
Рівненська	11,2	8,8	7,8	-64,3	167,65	100	89,22	-18,5	27,13	18,63	18,68	-7,4	62,6	62,7	60,4	-18,87
Сумська	27,1	15,6	17,9	-54,2	205,31	100	113,2	5,48	21,14	24,57	25,76	-0,32	36,8	38,9	36,9	-42,44
Тернопільська	17,0	7,9	8,5	-63,6	240	100	105,88	-1,84	11,89	23,53	26,67	0,59	8,3	10,6	21,1	-58,2
Харківська	55,0	19,6	37,0	-35,1	325,99	100	187,64	79,92	4,34	9,93	7,98	-18,1	79,1	56,4	63,7	-15,64
Херсонська	4,8	8,3	9,1	-63,0	65,17	100	108,99	1,27	7,55	11,24	8,25	-17,83	72,4	60,7	30,9	-48,38
Хмельницька	14,4	14,1	16,9	-55,2	102,52	100	119,12	11,4	17,28	28,96	25,81	-0,27	72,7	48,6	42,4	-36,91
Черкаська	47,4	46,1	42,3	-29,8	108,17	100	90,96	-16,76	6,37	4,17	4,97	-21,11	50,8	52,5	45,9	-33,42
Чернівецька	4,2	3,6	3,3	-68,8	118,75	100	93,75	-13,97	15,76	28,13	26,67	0,59	34,2	34,3	33,3	-45,98
Чернігівська	42,9	32,3	35,7	-36,4	145,89	100	109,41	1,69	5,49	7,37	7,01	-19,07	53,1	44,8	49,9	-29,44
м. Київ	10,3	9,2	11,8	-60,3	107,12	100	128,09	20,37	9,79	7,87	6,41	-19,67	100	100	100	20,69

	Завдання 11.5. Забезпечити розробку і реалізацію стратегій місцевого розвитку, спрямованих на економічне зростання, створення робочих місць, розвиток туризму, рекреації, місцевої культури і виробництво місцевої продукції			
	11.5.1. Кількість робочих місць у сфері туризму (середньооблікова кількість штатних працівників колективних засобів розміщування та суб'єктів туристичної діяльності України), тис. осіб			
	2011	2015	2016	частка регіону в загальноукраїнському показнику, 2016
Україна	143,5	80	81,2	-
Вінницька	4,3	3,8	3,50	4,31
Волинська	1,6	1,4	1,30	1,60
Дніпропетровська	5,5	4,8	4,80	5,91
Донецька ¹	8,6	2,3	2,30	2,83
Житомирська	1,4	1,2	1,20	1,48
Закарпатська	4,6	4,1	3,90	4,80
Запорізька	5,4	4,1	4,40	5,42
Івано-Франківська	3,3	3,3	3,40	4,19
Київська	3,2	3,1	3,10	3,82
Кіровоградська	1,1	0,66	0,60	0,74
Луганська ¹	2,3	0,31	0,39	0,48
Львівська	13	10,8	10,00	12,32
Миколаївська	2,8	2	1,90	2,34
Одеська	10	8,3	8,30	10,22
Полтавська	3,6	3,3	6,30	7,76
Рівненська	1,3	1,01	0,97	1,19
Сумська	1	0,8	0,70	0,86
Тернопільська	1,9	1,04	1,00	1,23
Харківська	4,4	3,6	3,80	4,68
Херсонська	2,4	2,6	2,50	3,08
Хмельницька	1,9	1,4	1,40	1,72
Черкаська	1,6	1,3	1,30	1,60
Чернівецька	1,5	0,87	0,88	1,08
Чернігівська	1,04	0,81	0,8	0,99
м.Київ	14,4	13,3	12,70	15,64

Ціль 12. Відповідальне споживання та виробництво

Завдання	Індикатори
12.2. Зменшити втрати продовольства у виробничо-збутових ланцюжках	12.2.1. Частка післязбиральних втрат у загальному виробництві зернових культур, %
12.4. Зменшити обсяг утворення відходів і збільшити обсяг їх переробки та повторного використання на основі інноваційних технологій та виробництв	12.4.1. Обсяг утворених відходів усіх видів економічної діяльності на одиницю ВРП, кг на 1000 дол. США 12.4.2. Частка спалених та утилізованих відходів у загальному обсязі утворених відходів, % 12.4.3. Загальний обсяг відходів, накопичених протягом експлуатації, у місцях видалення відходів у розрахунку на квадратний кілометр території, т

На тлі економічного зростання матиме місце нарощування продовольчих і непродовольчих продуктів, отже, зростатиме тиск на сільськогосподарські ресурси: в останні роки збільшуються площі орних земель, обсяги споживання зернових та олійних культур для виробництва палива, зростають ціни на продукти харчування. Негативні наслідки стануть особливо відчутними для регіонів, територіальних громад зі зниженим потенціалом щодо забезпечення стабільного агровиробництва, оскільки зростатимуть витрати на екосистемні послуги, усунення конфліктних ситуацій, підвищення уразливості малих агроформувань. У вирішенні даної проблеми визначальним завданням є **зменшення втрат продовольства у виробничо-збутових ланцюжках**. Зокрема, *скорочення післязбиральних втрат у загальному виробництві основних сільськогосподарських культур* є серйозним резервом у пом'якшенні антропогенного тиску, що має місце у сільськогосподарському виробництві. Дані 2015-2016 рр. засвідчують різке зниження обсягів післязбиральних втрат у загальному виробництві зернових культур. Їх частка в розрізі регіонів України коливається в межах 0,1-3,4 %. Виходячи з наявності проблем у веденні обліку подібних показників, що мають місце на теперішній час, їх реальні значення, безумовно, є вищими. Більш показовими є дані за 2011 рік, що засвідчують особливо великі обсяги післязбиральних втрат у Хмельницькій (120,6 тис. т), Дніпропетровській (194,9 тис. т), Черкаській (158,6 тис. т) областях, тобто саме в тих регіонах, які спеціалізуються на виробництві зерна.

Економічне зростання в Україні, безсумнівно, загострить проблему поводження з відходами, оскільки їх кількість прямо пропорційно зростатиме. **Зменшити обсяг утворення відходів і збільшити обсяг їх переробки та повторного використання на основі інноваційних технологій та виробництв** – головні завдання, виконання яких дозволить мінімізувати екодеструктивний вплив відходів на довкілля, вирішити

екологічні проблеми територіального розвитку, підвищити ефективність основного виробництва. За останні роки простежується стійка тенденція до зменшення відходів I-III класів, але зростає частка відходів IV класу небезпеки. Внески кожної області України у формування відходів дуже різні, на що вказують *обсяги утворення відходів усіх видів економічної діяльності* на одиницю ВРП. Найбільшим генератором відходів позиціонується Дніпропетровська область, частка котрої у 2016 році в загальному обсязі відходів становила 69,5 % (205850,1 тис. т).

Регіонами з найвищим загальним утворенням промислових відходів I - IV класів небезпеки у 2016 році були Дніпропетровська (206 млн т), Кіровоградська (34 млн т), Донецька (20 млн т), Полтавська та Запорізька (по 5 млн т) області. До 2013 року до переліку найбільших генераторів відходів традиційно входили такі області як Донецька (53 млн т) та Луганська (18 млн т).

Найбільше відходів I – III класів небезпеки виробляється Донецькою (146,2 тис. т), Сумською (120,9 тис. т), Миколаївською (62,8 тис. т), Харківською (61,5 тис. т), Дніпропетровською (51,8 тис. т) і Полтавською (51,4 тис. т) областями. Області з найменшою загальною кількістю відходів - Закарпатська (155,6 тис. т), Чернівецька (388,5 тис. т), Херсонська (388,7 тис. т), Житомирська (550,4 тис. т) і Волинська (684,0 тис. т). У структурі загального обсягу утворення відходів за видами діяльності не відбулося суттєвих змін. Головними забруднювачами навколишнього природного середовища є підприємства добувної та переробної промисловості (у 2011 році відповідно 75,0% і 18,0%, у 2016 році – 74,0% та 18,2%).

Обсяги утилізації відходів залишаються незначними, питома вага яких у загальній кількості утворених у розрізі регіонів коливається в межах 3,8-67,3%. Лише у Запорізькій, Полтавській, Івано-Франківській та Черкаській областях частка спалених та утилізованих відходів у загальному обсязі утворених відходів значно перевищувала середнє значення в країні і усереднено становила 56,0%.

Високий рівень утворення відходів та низькі показники їх утилізації зумовили невпинне зростання обсягів накопичених відходів. Значного антропогенного тиску зазнає довкілля Дніпропетровської області, на території якої зберігається більше 10 млрд т відходів. За обсягами відходів I – III класів небезпеки, накопичених протягом експлуатації, на місцях видалення відходів передові позиції займають Запорізька (7623,8 тис. т), Сумська (2185,1 тис. т) та Луганська (860,4 тис. т) області. Дніпропетровська і Донецька області за *загальним обсягом відходів, накопичених протягом експлуатації, у місцях видалення відходів у розрахунку на квадратний кілометр території* в рази випереджають інші регіони країни.

Як зазначалося вище, простежується деяка стабільна тенденція - послідовне зниження покоління промислових відходів I – III класу небезпеки, проте спричинене не технологічними нововведеннями, а ходом економічних криз у 2008-2009 роках і, починаючи з 2013 року, погіршенням економічних відносин з Росією та конфлікту на Донбасі. Утворення небезпечних відходів I – III класів небезпеки демонструє помітне зниження на 33% у період між 2011 і 2012 роками, та після цього дуже помітний спад у 2015 році для відходів класу I – III, всього 44,0% від еквівалентного рівня у 2011 році. Вказані тенденції зумовлені й переорієнтацією структури промисловості на менш інтенсивні щодо відходів сектори. Натомість зростає частка відходів IV класу небезпеки.

	Завдання 12.2. Зменшити втрати продовольства у виробничо-збутових ланцюжках				Завдання 12.4. Зменшити обсяг утворення відходів і збільшити обсяг їх переробки та повторного використання на основі інноваційних технологій та виробництв											
	12.2.1. Частка післязбиральних втрат у загальному виробництві зернових культур, %				12.4.1. Обсяг утворених відходів усіх видів економічної діяльності на одиницю ВРП, кг на 1000 дол. США				12.4.2. Частка спалених та утилізованих відходів у загальному обсязі утворених відходів, %				12.4.3. Загальний обсяг відходів, накопичених протягом експлуатації, у місцях видалення відходів у розрахунку на квадратний кілометр території, т			
	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	співвідношення до середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	співвідношення до середньо-українського значення, 2016
Україна	2,5	0,8	0,5	-	2736,6	3429,6	3715,8	-	34,6	29,97	28,98	-	23897,9	21692,8	21495,6	-
Вінницька	2,0	0,95	0,5	0	706,9	711,4	784,1	0,21	15,04	22,5	20,6	-8,38	1009,5	1175,6	1096,2	0,05
Волинська	0,7	0,62	0,4	-0,1	316,3	440,3	506	0,14	7,2	22,8	23,1	-5,88	734,9	786,8	440,6	0,02
Дніпропетровська	5,1	1	0,7	0,2	15792,5	23044,7	24562,2	6,61	33,7	31,5	32,4	3,42	292197,3	318310,6	320717,2	14,92
Донецька	0,9	1,34	0,4	-0,1	3053,2	3204,9	4409,4	1,19	32,3	16,2	18,7	-10,28	100791,8	40200,1	32611,6	1,52
Житомирська	2,8	2,6	0,5	0	207,7	294,6	350,2	0,09	25,6	19,7	21,6	-7,38	223	156,3	169,3	0,01
Закарпатська	0,8	0	0,2	-0,3	61,7	100,9	142,9	0,04	13	5,1	4,7	-24,28	74,6	143,2	154,3	0,01
Запорізька	0,7	0,09	0,3	-0,2	1027,6	1339,7	1474,1	0,40	27,1	50,1	58,9	29,92	5578,2	5883,6	5970,2	0,28
Івано-Франківська	1	0,2	1,3	0,8	469,1	790,9	1065,6	0,29	26,5	34	41,1	12,12	2642,9	3067,9	3127,7	0,15
Київська	3	0,72	0,5	0	891,7	348,6	376,7	0,10	14,5	8,9	4,7	-24,28	1476,5	1571,9	1615,5	0,08
Кіровоградська	1,5	0,4	0,6	0,1	14471,1	18941,6	21035,8	5,66	65,6	25,9	8,9	-20,08	10123,3	13976,5	15274,9	0,71
Луганська	4,1	0,9	0,4	-0,1	2573,5	2333,7	2098,5	0,56	34,4	11,3	24,3	-4,68	54728,7	6445,6	5843,2	0,27
Львівська	1,1	0,6	0,2	-0,3	528,9	681,2	753,7	0,20	5,9	12,7	19,5	-9,48	8688	10553	10617,9	0,49
Миколаївська	3,5	0,3	0,3	-0,2	664,3	1045	1206,3	0,32	5,1	4,4	7,9	-21,08	1738,5	1995,4	2071,4	0,10
Одеська	4,4	0,9	0,2	-0,3	88,8	131,9	156,2	0,04	24,1	4,7	3,8	-25,18	15	307,3	348,9	0,02
Полтавська	1,2	0	0,3	-0,2	895,6	1009,6	1440,5	0,39	51	70	67,3	38,32	573,3	901,1	915,1	0,04
Рівненська	1,04	2,3	0,1	-0,4	318,7	522,5	524,8	0,14	35,7	20,8	19,5	-9,48	1299,2	1806,7	1222,4	0,06
Сумська	1,8	0,2	0,3	-0,2	415,1	441,4	425,8	0,11	41,1	24,3	31,6	2,62	1257,7	1423,3	1439	0,07
Тернопільська	2,1	1	1,03	0,53	539,7	662,8	851,1	0,23	11,9	17,6	10,3	-18,68	18,3	34,5	36,2	0,00
Харківська	4	0,6	0,5	0	236,7	299,4	385,4	0,10	16	19,8	24,6	-4,38	1272,9	1401,8	1330,5	0,06
Херсонська	0,4	0,3	0,2	-0,3	188,7	282	307,4	0,08	30,3	21,2	12,5	-16,48	7	38,9	41,3	0,00
Хмельницька	6,4	0,6	0,6	0,1	556,4	510,8	797,8	0,21	18,4	38,2	35,5	6,52	936	395,8	412	0,02
Черкаська	3,8	0,3	0,3	-0,2	634,9	506,5	797,8	0,21	57	61,4	57,7	28,72	206,6	311,2	297,4	0,01
Чернівецька	2	0,3	3,4	2,9	149,7	469,8	534,8	0,14	29,8	22,7	36,3	7,32	241,4	342,6	368,8	0,02
Чернігівська	3,4	0,8	1,2	0,7	202,8	512,4	483,6	0,13	18,4	16,7	16,6	-12,38	290,5	327,5	342,6	0,02

Ціль 14. Збереження морських ресурсів

Завдання	Індикатори
14.1. Скоротити забруднення морського середовища	14.1.1. Частка скидів забруднених стічних вод у загальному обсязі скидів до морського середовища, %
14.2. Забезпечити стале використання і захист морських та прибережних екосистем, підвищення їх стійкості та відновлення на основі інноваційних технологій	14.2.2. Площа територій та об'єктів природно-заповідного фонду приморських областей, % від території приморських областей 14.2.3. Площа територій та об'єктів природно-заповідного фонду в акваторії Чорного та Азовського морів, тис. га
14.3. Запровадити ефективне регулювання видобутку морських біоресурсів	14.3.1. Обсяги легального добування морських біоресурсів у виключній морській зоні України, тис. тон

Протягом останніх десятиліть у морському середовищі та прибережних екосистемах не припиняються інтенсивні евтрофікаційні процеси, забруднення морського шельфу токсичними речовинами, абразія берегів, зменшення біологічної різноманітності й рибних запасів, значні втрати рекреаційних ресурсів. Якщо ситуація в басейні Азовського моря вже давно означена екологічною катастрофою, то в басейні Чорного моря близька до цього. Тому насторожує зростання *частки скидів забруднених стічних вод* у загальному обсязі скидів до морського середовища у Запорізькій (у 2016 році забруднені скиди становили 6,222 млн м³) і Донецькій (161,9 млн м³) областях, що є визначальним індикатором **скорочення забруднення морського середовища**. Загалом було скинуто у Чорне море – 105,6 млн м³ стічних вод, з них забруднених – 11,01 млн м³: промисловість – 0,007 млн м³, житлово-комунальне господарство – 10,99 млн м³. Така ситуація спричинена впливом численних суб'єктів господарювання, що не дотримуються необхідних щодо даного регіону екологічних вимог. У південно-західній частині Чорного моря у зв'язку з розробкою підводних нафтогазових родовищ має місце інтенсивне забруднення води нафтопродуктами. Значною потенційною небезпекою вирізняються потужні припортові заводи та Південний порт поблизу Одеси. Інтенсивне будівництво на узбережжі численних пансіонатів і баз відпочинку зумовило додаткове скидання в море побутових відходів і каналізаційних стоків.

В Азовське море у 2016 році було скинуто 715, 5 млн м³ зворотних (стічних) вод, з них забруднених – 168,1 млн м³. Найбільший внесок у забруднення морського середовища вносять підприємства промислової галузі – 148,8 млн м³ та об'єкти житлово-комунального господарства – 18,92 млн м³. На стан Азовського моря суттєво впливає надходження неочищених зливових, талих та дренажних вод із забудованої території м. Бердянськ¹⁰. В межах Кирилівської оздоровчої зони за

¹⁰ Відповідно до Регіональної доповіді про стан навколишнього природного середовища у 2015 році у Запорізькій області. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://old.menr.gov.ua/dopovidi/regionalni/5560-rehionalni-dopovidi-pro-stan-navkolyshnoho-prirodnoho-seredovyshcha-u-2015-rotsi>

відсутності централізованої системи каналізування і очистки стічних вод функціонують близько 350 закладів відпочинку та оздоровлення. Неочищені господарсько-побутові стічні води вивозяться на полігон рідких побутових відходів, який розміщений у прибережній захисній смузі Молочного лиману, що має статус гідрологічного заказника загальнодержавного значення та входить до складу Приазовського національного природного парку. Тобто, постійно існує загроза забруднення Азовського моря, Утлюкського та Молочного лиманів і ґрунтових вод господарсько-побутовими стічними водами та втрати цінного природного рекреаційного ресурсу. Ці чинники, зокрема, негативно впливають на інвестиційну привабливість регіону, що стримує його соціально-культурний розвиток.

Все це є чинником надзвичайно небезпечної тенденції щодо подальшої деградації території приморських регіонів. На сьогодні внаслідок забруднення морського середовища і води відбувається прискорене змінювання складу іхтіофауни Чорного та Азовського морів, в окремих районах простежується загальний спад вилову риби, причому найбільше це стосується цінних видів. Індикатором **запровадження ефективного регулювання видобутку морських біоресурсів** є *обсяги їх легального видобування у виключній морській зоні України*. В останні два роки значно зросли обсяги легального добування морських біоресурсів в Одеській (в 2 рази) та Запорізькій (у 2,8 рази) областях, особливо в порівнянні з 2011 роком.

Приморські території, зокрема Одеської, Запорізької, Херсонської та Донецької областей, відносяться до найбільш антропогенно-змінених регіонів держави. Щоб **забезпечити стале використання і захист морських та прибережних екосистем**, необхідно більше уваги приділити розвитку природозаповідання, розширенню регіональної екологічної мережі. Незважаючи на постійне збільшення *площі природно-заповідного фонду (ПЗФ)*, його частка в загальній площі території приморських областей не відповідає міжнародним стандартам. Впродовж 2011 – 2016 рр. сукупна площа територій та об'єктів природно-заповідного фонду в приморських регіонах зростала і станом на 01.01.2017 р. становила 850,499 тис. га, проте це на 0,1 % менше у порівнянні з 2015 роком (851,222 тис. га). 41,4% від загальної площі ПЗФ приморських територій припадає на Херсонську область. Незмінною залишається впродовж 2011-2016 рр. площа територій та об'єктів природно-заповідного фонду в акваторії Чорного та Азовського морів і становить 256,095 тис. га.

АТО/показники	Завдання 14.1. Скоротити забруднення морського середовища		Завдання 14.2. Забезпечити стале використання і захист морських та прибережних екосистем, підвищення їх стійкості та відновлення на основі інноваційних технологій								Завдання 14.3. Запровадити ефективне регулювання видобутку морських біоресурсів			
	14.1.1. Частка скидів забруднених стічних вод у загальному обсязі скидів до морського середовища, %		14.2.2. Площа територій та об'єктів природно-заповідного фонду приморських областей, % від території приморських областей				14.2.3. Площа територій та об'єктів природно-заповідного фонду в акваторії Чорного та Азовського морів, тис. га				14.3.1. Обсяги легального добування морських біоресурсів у виключній морській зоні України, тис. тонн			
	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	частка регіону у загально-українському показнику, 2016	2011	2015	2016	частка регіону у загально-українському показнику, 2016
Україна	21,8	-	5,3	6,1	6,1	-	256,385	256,095	256,095	-	25,9	41,9	45,27	-
Донецька	23,8	2,0	1,7	2,4	2,4	-3,7	14,394	14,394	14,394	5,6	5,889	4,255	2,59	5,7
Запорізька	52,5	30,7	3,5	3,5	3,5	-2,6	94,883	94,883	94,883	37,0	9,993	21,121	26,59	58,7
Миколаївська	0	-21,8	0,3	1,9	1,9	-4,2	25	25	25	9,8	1,175	0,226	0,354	0,8
Одеська	10,1	-11,7	3,0	3,1	3,1	-3,0	3,059	3,059	3,059	1,2	4,64	17,168	11,314	25,0
Херсонська	0	-21,8	6,8	10,2	10,2	4,1	119,049	118,759	118,759	46,4	4,087	2,069	4,422	9,8

Ціль 15. Захист та відновлення екосистем суші

Завдання	Індикатори
15.1. Забезпечити збереження, відновлення та стале використання наземних і внутрішніх прісноводних екосистем	15.1.1. Площа територій та об'єктів природно-заповідного фонду, тис. га
	15.1.2. Частка площі територій та об'єктів природно-заповідного фонду у загальній території регіону, %
	15.1.3. Частка площі територій національної екологічної мережі у загальній території регіону, %
15.2. Сприяти сталому управлінню лісами	15.2.1. Лісистість території регіону, %
	15.2.2. Запаси деревини в лісах, млн куб. м
15.3. Відновити деградовані землі та ґрунти з використанням інноваційних технологій	15.3.2. Площа орних земель (ріллі), тис. га
	15.3.3. Частка площі орних земель (ріллі) у загальній території регіону, %
	15.3.5. Площа сільськогосподарських угідь екстенсивного використання (сіножатей, пасовищ), тис. га
	15.3.6. Частка площі сільськогосподарських угідь екстенсивного використання (сіножатей, пасовищ) у загальній території регіону, %
15.4. Забезпечити збереження гірських екосистем	15.4.1. Площа територій природно-заповідного фонду в гірських регіонах, тис. га
	15.4.2. Частка площі територій природно-заповідного фонду в гірських регіонах, %

Для сталого розвитку територій важливе значення має збалансоване комплексне землекористування. Індикатором **забезпечення збереження, відновлення та сталого використання наземних і внутрішніх прісноводних екосистем** є *частка площі територій та об'єктів природно-заповідного фонду (ПЗФ) у загальній території регіонів*. Частка природно-заповідного фонду в Україні у 2016 році становить 6,1%, але зі значними коливаннями у розрізі адміністративних регіонів – від 2,24% (Вінницька область) до 15,9% (Хмельницька область). Найскладніша ситуація через малу частку «заповіданості» склалась у Вінницькій, Дніпропетровській, Харківській, Донецькій, Черкаській областях. Усереднене значення відсотку «заповіданості» загалом в Україні становить 7,2, що не відповідає стратегічним цілям, які були прийняті Законом України "Про основні засади

(стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року" (2011 р.), зокрема щодо розширення площ ПЗФ до 10% у 2015 році та до 15,0% у 2020 р.

Частка площі територій національної екологічної мережі у загальній території регіону протягом останніх двох років у 13-ти областях була нижчою від середньоукраїнського значення. Найнижчі показники притаманні Харківській (7,0%), Вінницькій (15,7%), Чернівецькій (12,8%) та приморським областям. Найбільші площі мають місце у Рівненській (91,3%), Закарпатській (77,1%) та Волинській (75,1%) областях.

Вагоме значення у відновленні екосистем суші **має стале управління лісами**. В розрізі регіонів показник *лісистості* вирізняється значною диференціацією: від 56,8% у Закарпатській області до 2,42% у Дніпропетровській. Найбільший відсоток лісів і лісовкритих площ має місце у Закарпатській, Івано-Франківській (40,5%), Рівненській (36,0%) областях, а найменше – в Дніпропетровській, Миколаївській і Херсонській (по 4,1%), Запорізькій (4,31%).

Найбільш продуктивними є ліси Карпатського регіону та Житомирщини, що засвідчують значні запаси деревини. Закарпатська, Івано-Франківська, Львівська, Чернівецька області за запасом стовбурної деревини на 1 га випереджають інші регіони країни. Попри наявного зниження запасів деревини у 2016 році проти 2011 р. передові позиції займає Житомирська область (211,3 млн м³), частка котрої у загальноукраїнському показнику становить 11,9%.

Проблеми землекористування мають місце у всіх без виключення регіонах країни, зокрема щодо зменшення розораності земель, підвищення родючості ґрунтів, проведення рекультивації порушених земель, зменшення площі еродованих земель тощо. У структурі землекористування спостерігаються значні диспропорції, поглиблення яких може загрожувати як навколишньому природному середовищу, так і ефективності господарської діяльності. Тож не втрачає своєї актуальності завдання щодо **відновлення деградованих земель та ґрунтів** за використанням інноваційних технологій. Протягом останніх років площа сільськогосподарських угідь істотно не змінилась як загалом в Україні, так і її регіонах зокрема. У структурі використання земель сільськогосподарського призначення переважає *частка орних земель*, яка коливається в межах 15,7-71,8% (2015 р.). Найвища частка ріллі у структурі сільськогосподарського землекористування Кіровоградської (71,8%), Миколаївської (69,1%), Дніпропетровської (66,6%) та Вінницької (65,13%) областей, що сприяє подальшій деградації ґрунтів, зниженню економічного потенціалу території.

Найменш розораними є гірські території, зокрема Закарпатська (15,7%) та Івано-Франківська (28,5%) області і за станом екологічності належать до одних з найбезпечніших в Україні, але водночас і до надзвичайно екологічно вразливих. У решті регіонів має місце високий рівень сільськогосподарської освоєності та розораності території, що значно перевищує екологічно допустимі межі (40,0-45,0%). 13 областей країни перевищують гранично допустимий рівень розораності (60,0%), що спричинює деградаційні процеси у сфері землекористування.

Важливим індикатором сталого землекористування є *частка площі сільськогосподарських угідь екстенсивного використання (сіножатей, пасовищ)* у загальній території регіону. За даними 2015 року, лише Харківська область майже

вдвічі збільшила площі постійних пасовищ і сіножатей проти 2011 року, які становлять 839,3 тис. га (26,7% від загальної площі території). У Чернігівській та Сумській областях цей показник є також значним у порівнянні з іншими регіонами (відповідно 7,9% і 6,0% від загальноукраїнського показника), проте тут спостерігається спадна тенденція впродовж останніх років. У більшості областей країни площі під пасовищами і сіножатями нестабільні і/або щороку зменшуються, що засвідчує зниження темпів розвитку тваринництва.

Належної уваги потребує розвиток гірських регіонів, зважаючи на їх важливість для екологічного, економічного, соціального, культурного та сільськогосподарського секторів. На сьогодні гірські райони характеризуються високим рівнем освоєння життєвого простору, який не відповідає критеріальним значенням показників навантаження на гірські території, що актуалізує необхідність **забезпечити збереження гірських екосистем**. *Площа територій природно-заповідного фонду в гірських регіонах* залишається усталеною впродовж 2011-2016 років і становить 664,1 тис. га (11,7% від загальної площі Карпатського регіону). У розрізі областей частка площі територій природно-заповідного фонду є порівняно високою і вдвічі перевищує середнє значення в країні (за винятком Львівської області), а саме: Закарпатська область – 14,02%, Івано-Франківська – 15,7%, Чернівецька – 13,7%.

	Завдання 15.1.Забезпечити збереження, відновлення та стале використання наземних і внутрішніх прісноводних екосистем											
	15.1.1. Площа територій та об'єктів природно-заповідного фонду, тис. га				15.1.2. Частка площі територій та об'єктів природно-заповідного фонду у загальній території регіону, %				15.1.3. Частка площі територій національної екологічної мережі у загальній території регіону, %			
	2011	2015	2016	Частка регіону у загально-українському показнику, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньоукраїнського значення, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньоукраїнського значення, 2016
Україна	3512,759	3696,303	3695,272	100	5,8	6,1	6,1	-	34,6	40,7	40,7	-
Вінницька	51,7	59,4	59,4	1,6	1,95	2,24	2,24	-3,9	15,6	15,7	15,7	-25
Волинська	237,4	239,1	239,5	6,5	11,8	11,9	11,9	5,8	60,2	75,1	75,1	34,4
Дніпропетровська	68,8	93,6	93,6	2,5	2,2	2,93	2,93	-3,17	19,8	26,6	26,6	-14,1
Донецька	91,759	109,653	109,653	3	3,46	3,5	3,5	-2,6	0	31,7	31,7	-9
Житомирська	135,303	136,581	136,581	3,7	4,5	4,5	4,5	-1,6	55,8	61,6	61,6	20,9
Закарпатська	176,749	178,566	178,845	4,80	13,86	14	14,02	7,9	77,2	77,1	77,1	36,4
Запорізька	150,185	152,837	153,15	4,2	4,49	4,59	4,59	-1,51	0	23,1	23,1	-17,6
Івано-Франківська	218,82	218,83	218,828	5,9	15,7	15,7	15,7	9,6	68	68	68	27,3
Київська	112,548	114,437	114,437	3,1	4	4,1	4,1	-2,0	44,8	46,1	46,1	5,4
Кіровоградська	98,245	100,348	100,402	2,7	3,99	4,08	4,08	-2,0	24,1	27	27,1	-13,6
Луганська	85,021	75,186	75,186	2	3,18	4,04	4,04	-2,0	54,3	64,5	64,5	23,8
Львівська	148,572	157,51	155,891	4,2	6,8	7,2	7,2	1,1	62,8	62,8	62,8	22,1
Миколаївська	72,1	75,45	75,45	2,1	2,9	3,07	3,07	-3,0	18,27	18,2	18,2	-22,5
Одеська	154,577	159,974	159,974	4,3	4,6	4,8	4,8	-1,3	33,5	28,43	28,43	-12,27
Полтавська	142,427	142,412	142,446	3,9	4,95	4,95	4,95	-1,15	36,1	40,4	40,4	-0,3
Рівненська	181,401	181,53	181,542	4,9	9,05	9,05	9,05	2,95	69,9	91,9	91,3	50,6
Сумська	176,445	176,509	176,699	4,8	7,4	7,4	7,41	1,31	43,1	63,9	63,9	23,2
Тернопільська	122,568	122,865	123,177	3,3	8,9	8,9	8,9	2,8	31,7	30,1	30,1	-10,6
Харківська	72,858	74,151	74,151	2,0	2,32	2,36	2,36	-3,74	7,0	7,0	7,0	-33,7
Херсонська	272,7	353,308	352,272	9,5	9,6	12,4	12,4	6,3	34,7	20,2	20,1	-20,6
Хмельницька	306,477	328,467	328,493	8,9	14,9	15,9	15,9	9,8	49,4	49,4	49,4	8,7
Черкаська	72,107	74,312	74,312	2,0	3,4	3,6	3,6	-2,5	36,6	36,2	36,2	-4,5
Чернівецька	110,594	110,556	110,556	3,0	13,7	13,7	13,7	7,6	12,8	12,8	12,8	-27,9
Чернігівська	253,403	260,721	260,727	7,1	7,9	8,17	8,17	2,1	56,4	78,3	78,3	37,6

	Завдання 15.2. Сприяти сталому управлінню лісами								Завдання 15.3. Відновити деградовані землі та ґрунти з використанням інноваційних технологій			
	15.2.1. Лісистість території регіону, %				15.2.2. Запаси деревини в лісах, млн куб. м				15.3.2. Площа орних земель (ріплі), тис. г			
	2011	2015	2016	відхилення від середньоукраїнського значення, 2016	2011	2015	2016	частка регіону у загальноукраїнському показнику, 2016	2011	2015	2016	частка регіону у загальноукраїнському показнику, 2016
Україна	15,9	15,9	15,9	-	1901,273	1817,835	1769,12	100	32209,74	31929,8	31929,8	100
Вінницька	13,8	13,8	13,8	-2,1	48,66	71,795	71,795	4,1	1727,9	1725,5	1725,5	5,4
Волинська	34,7	34,6	34,9	19	128,744	128,276	128,276	7,3	674,3	672,6	672,6	2,1
Дніпропетровська	2,36	2,41	2,41	-13,5	13,48	14,178	14,178	0,8	2162,2	2127,1	2127,1	6,7
Донецька	7,69	7,15	7,15	-8,8	32,232	0	0	0	1652,4	1652,9	1652,9	5,2
Житомирська	34,1	34,1	34,1	18,2	220	211,204	211,2	11,9	1098,8	1112,7	1112,7	3,5
Закарпатська	57	56,8	56,8	40,9	207,5	161,758	177,294	10	199,8	200,2	200,2	0,6
Запорізька	3,92	4,37	4,31	-11,6	31,2	35,22	30,887	1,7	1905,143	1903,8	1903,8	6,0
Івано-Франківська	40,8	40,3	40,5	24,6	152,779	161,502	165,513	9,4	383,6	396,1	396,1	1,2
Київська	21,1	23	23	7,1	154,913	90,806	90,806	5,1	1355,5	1353,7	1353,7	4,2
Кіровоградська	7,2	7,6	7,7	-8,2	5,262	20,14	20,14	1,1	1763,3	1764,6	1764,6	5,5
Луганська	11,6	13,7	13,7	-2,2	36,768	27,703	27,703	1,6	1279,7	981,5	981,5	3,1
Львівська	31,8	31,8	31,8	15,9	132,338	156,417	156,417	8,8	1763,3	1764,6	1764,6	5,5
Миколаївська	4,1	4,17	4,17	-11,7	0	0	0	0	1698,1	1699,2	1699,2	5,3
Одеська	6	6,1	6,1	-9,8	18,542	18,542	18,542	1	2071,9	2075,5	2075,5	6,5
Полтавська	8,9	8,9	8,9	-7	42,68	52,666	52,666	3	1770,5	1774,7	1774,7	5,6
Рівненська	36	36	36	20,1	135,056	147,408	133,098	7,5	657,3	656,8	656,8	2,1
Сумська	17,84	17,8	17,8	1,9	102,086	104,497	104,497	5,9	1226,7	1226,3	1226,3	3,8
Тернопільська	13,3	14,6	14,6	-1,3	31,078	0	0	0	854,3	856,4	856,4	2,7
Харківська	12,1	12	12	-3,9	65,4	0	0	0	1927	1933,2	1933,2	6,1
Херсонська	4,1	4,1	4,1	-11,8	8,686	20,819	20,819	1,2	1777	1777,9	1777,9	5,6
Хмельницька	12,8	12,8	12,8	-3,1	39,79	91,397	41,73	2,4	1252,7	1252,5	1252,5	3,9
Черкаська	15,6	15,41	15,42	-0,5	63,5	65,207	64,159	3,6	1271,6	1272	1272	4,0
Чернівецька	29,9	29,6	29,6	13,7	62,9	62,9	62,9	3,6	331,7	330,8	330,8	1,0
Чернігівська	20,7	20,7	20,9	5	167,679	175,4	176,5	10	1405	1419,2	1419,2	4,4

	Завдання 15.3. Відновити деградовані землі та ґрунти з використанням інноваційних технологій											
	15.3.3. Частка площі орних земель(ріллі) у загальній території регіону, %				15.3.5. Площа сільськогосподарських угідь екстенсивного використання (сіножатей, пасовищ), тис. га				15.3.6. Частка площі сільськогосподарських угідь екстенсивного використання (сіножатей, пасовищ) у загальній території регіону, %			
	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016	2011	2015	2016	частка регіону у загально-українському показнику, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньо-українського значення, 2016
Україна	53,4	53,9	53,9	-	7246,948	7457,29	7457,29	100	12	12,4	12,4	-
Вінницька	65,2	65,13	65,13	11,2	237,2	236,3	236,3	3,2	8,95	8,92	8,92	-3,5
Волинська	33,47	33,4	33,4	-20,5	364,5	363,7	363,7	4,9	18,095	18	18	5,6
Дніпропетровська	66,6	66,6	66,6	12,7	334,1	332,5	332,5	4,5	10,5	10,4	10,4	-2
Донецька	62,3	62,3	62,3	8,4	330,2	329,9	329,9	4,4	12,5	12,4	12,4	0
Житомирська	36,83	37,3	37,3	-16,6	315	311,9	311,9	4,2	10,56	10,4	10,4	-2
Закарпатська	15,7	15,7	15,7	-38,2	225,1	223,5	223,5	3,0	17,7	17,5	17,5	5,1
Запорізька	70,09	70	70	16,1	299,548	299,4	299,4	4,0	11,02	11	11	-1,4
Івано-Франківська	27,54	28,5	28,5	-25,4	213	210,9	210,9	2,8	15,29	15,14	15,14	2,7
Київська	48,2	48,1	48,1	-5,8	251,6	247,29	247,29	3,3	8,9	8,8	8,8	-3,6
Кіровоградська	71,7	71,8	71,8	17,9	248,1	242,1	242,1	3,2	10,1	9,84	9,84	12,4
Луганська	48	53,58	53,58	-0,32	550,3	397,9	397,9	5,3	20,6	21,72	21,72	34,1
Львівська	71,7	71,8	71,8	17,9	248,1	242,1	242,1	3,2	10,1	9,84	9,84	-2,6
Миколаївська	69	69,1	69,1	15,2	271,1	267,9	267,9	3,6	11	10,9	10,9	-1,5
Одеська	62,2	62,3	62,3	8,4	403,8	402,5	402,5	5,4	12,1	12,08	12,08	-0,3
Полтавська	61,6	61,7	61,7	7,8	363,8	359,5	359,5	4,8	12,7	12,5	12,5	0,1
Рівненська	32,8	32,8	32,8	-21,1	258,3	254,2	254,2	3,4	12,9	12,7	12,7	0,3
Сумська	71,3	51,4	51,4	-2,5	448,3	447,2	447,2	6,0	18,8	18,7	18,7	12,4
Тернопільська	61,8	62	62	8,1	172,6	171,7	171,7	2,3	12,5	12	12	-0,4
Харківська	61,3	61,5	61,5	7,6	428,2	839,3	839,3	11,3	13,6	26,7	26,7	14,3
Херсонська	62,4	62,5	62,5	8,6	166,1	165,6	165,6	2,2	5,8	5,8	5,8	-6,6
Хмельницька	60,8	60,7	60,7	6,8	272,4	271	271	3,6	13,2	13,1	13,1	0,7
Черкаська	69,4	60,81	60,81	6,91	143,6	143,2	143,2	1,9	6,87	6,85	6,85	-5,6
Чернівецька	41	40,9	40,9	-13	109,3	108,7	108,7	1,5	13,5	13,4	13,4	1
Чернігівська	44	44,5	44,5	-9,4	592,7	589	589	7,9	18,6	18,5	18,5	6,1

	Завдання 15.4. Забезпечити збереження гірських екосистем							
	15.4.1. Площа територій природно-заповідного фонду в гірських регіонах, тис. га				15.4.2. Частка площі територій природно-заповідного фонду в гірських регіонах, %			
	2011	2015	2016	частка регіону у загальноукраїнському показнику, 2016	2011	2015	2016	відхилення від середньоукраїнського значення, 2016
Україна	3512,759	3696,303	3695,272	100	5,8	6,1	6,1	-
Вінницька	-	-	-	-	-	-	-	-
Волинська	-	-	-	-	-	-	-	-
Дніпропетровська	-	-	-	-	-	-	-	-
Донецька	-	-	-	-	-	-	-	-
Житомирська	-	-	-	-	-	-	-	-
Закарпатська	176,749	178,566	178,845	4,8	13,9	14	14,02	7,92
Запорізька	-	-	-	-	-	-	-	-
Івано-Франківська	218,82	218,83	218,828	5,9	15,7	15,7	15,7	9,6
Київська	-	-	-	-	-	-	-	-
Кіровоградська	-	-	-	-	-	-	-	-
Луганська	-	-	-	-	-	-	-	-
Львівська	148,572	157,51	155,891	4,2	6,8	7,2	7,1	1
Миколаївська	-	-	-	-	-	-	-	-
Одеська	-	-	-	-	-	-	-	-
Полтавська	-	-	-	-	-	-	-	-
Рівненська	-	-	-	-	-	-	-	-
Сумська	-	-	-	-	-	-	-	-
Тернопільська	-	-	-	-	-	-	-	-
Харківська	-	-	-	-	-	-	-	-
Херсонська	-	-	-	-	-	-	-	-
Хмельницька	-	-	-	-	-	-	-	-
Черкаська	-	-	-	-	-	-	-	-
Чернівецька	110,594	110,556	110,556	3,0	13,7	13,7	13,7	7,6
Чернігівська	-	-	-	-	-	-	-	-

Примітка

Наказом Державної служби статистики України від 19.08.2015 № 190, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 08.09.2015 за № 1084/27529, наказ Державного комітету статистики України від 05.11.1998 №377 «Про затвердження форм державної статистичної звітності з земельних ресурсів та Інструкції з заповнення державної статистичної звітності з кількісного обліку земель (форми №№ 6-зем, ба-зем, 6б-зем, 2-зем)» визнано таким, що з 01 січня 2016 року втратив чинність. Тобто останнім звітним періодом кількісного обліку земель за формою 6-зем є 2015 рік. Відповідно до наказу Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово - комунального господарства від 30.12.2015 року № 337 затверджено форми адміністративної звітності з кількісного обліку земель (форми №№ 11-зем, 12-зем, 15-зем, 16-зем) та Інструкцію щодо їх заповнення, які формуються шляхом узагальнення відомостей за допомогою програмного забезпечення Державного земельного кадастру. Станом на 21.06.2017 відомості з Державного земельного кадастру про землі та земельні ділянки в межах областей не узагальнювалися у відповідності до вищевказаного наказу за допомогою згаданого програмного забезпечення Державного земельного кадастру.

Джерела інформації

Ціль 1

1.1.1. Частка населення, чиї середньодушові еквівалентні загальні доходи є нижчими за фактичний (розрахунковий) прожитковий мінімум, %

1.3.2. Частка витрат на харчування в сукупних витратах, %

Витрати і ресурси домогосподарств України(за даними вибіркового обстеження умов життя домогосподарств України):статистичний збірник / Офіційний сайт Державної служби статистики України.: [Електронний ресурс] – Режим доступу:http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2017/zb/07/zb_vrdu2016pdf.zip

1.3.1. Співвідношення рівнів бідності домогосподарств з дітьми та домогосподарств без дітей, рази (за загальними доходами)

Державна служба Статистики України – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publdomogosp_u.htm.

Витрати і ресурси домогосподарств України у 2016 році (за даними вибіркового обстеження умов життя домогосподарств України): статистичний збірник.– Частина II. Області та місто Київ./ Офіційний сайт Державної служби статистики України. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publdomogosp_u.htm

Ціль 2

2.1.1. Споживання м'яса в розрахунку на одну особу, кг/рік

2.1.2. Споживання молока в розрахунку на одну особу, кг/рік

2.1.3. Споживання фруктів у розрахунку на одну особу, кг/рік

2.2.1. Продуктивність праці в сільському господарстві на одного зайнятого

2.2.2. Індекс сільськогосподарської продукції

а) за видами діяльності сільського господарства (рослинництво, тваринництво);

б) за категоріями виробників (підприємства, у т.ч. фермерські господарства; домогосподарства)

2.3.1. Індекс виробництва харчових продуктів, % (за видами економічної діяльності з виробництва харчових продуктів)

2.3.2. Частка продукції харчової промисловості та переробки сільськогосподарської сировини в експорті груп 1-24 УКТЗЕД, % (за окремими групами Українського класифікатора товарів (01-24 УКТЗЕД))

2.3.3. Частка сільськогосподарських угідь під органічним виробництвом у загальній площі сільськогосподарських угідь (за розміром (площею угідь) господарств)

2.4.1. Індекс споживчих цін на продукти харчування (середньорічний) за основними групами продуктів, %

Видання та Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Ціль 3

3.3.1. Кількість хворих з уперше в житті встановленим діагнозом ВІЛ, на 100000 населення

3.3.2. Кількість хворих з уперше в житті встановленим діагнозом активного туберкульозу, на 100000 населення

Заклади охорони здоров'я та Державна служба статистики України захворюваність населення України у 2016 році. Статистичний бюлетень [Електронний ресурс]/ Офіційний сайт Державної служби статистики України. – Режим доступу:http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2017/bl/06/bl_zoz_2016.zip

Заклади охорони здоров'я та Державна служба статистики України захворюваність населення України у 2015 році. Статистичний бюлетень [Електронний ресурс]/ Офіційний сайт Державної служби статистики України. – Режим доступу:http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2016/bl/06/bl_zoz_15pdf.zip

Заклади охорони здоров'я та Державна служба статистики України захворюваність населення України у 2015 році. Статистичний бюлетень [Електронний ресурс]/ Офіційний сайт Державної служби статистики України. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2012/06_2012/bl_zoz_11.zip

3.4.1. Кількість смертей чоловіків від цереброваскулярних хвороб, на 100000 чоловіків

3.4.2. Кількість смертей жінок від цереброваскулярних хвороб, на 100000 жінок

3.4.3. Кількість смертей чоловіків від злоякісних новоутворень, на 100000 чоловіків

3.4.4. Кількість смертей жінок від злоякісних новоутворень, на 100000 жінок

3.5.1. Середня очікувана тривалість життя чоловіків при досягненні 15 років, років

3.5.2. Середня очікувана тривалість життя жінок при досягненні 15 років, років

3.6.1. Кількість смертей унаслідок транспортних нещасних випадків, на 100000 населення

Таблиці народжуваності, смертності та очікуваної тривалості життя. Статистичний бюлетень [Електронний ресурс]/ Офіційний сайт Державної служби статистики України. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2017/bl/08/bl_tabl_narod_2016.zip

3.8.1. Частка осіб у віці 12 років і старшому, які курять, у загальній кількості населення у віці 12 років і старшому

Розподіл населення у віці 12 років і старшому, яке курить, за регіонами у 2010-2016 роках. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

Ціль 4

4.1.1. Чистий показник охоплення дошкільними навчальними закладами дітей віком 5 років, %

Дошкільна освіта України. Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

4.2.1. Частка учнів слухачів ПТУ серед населення 14-70 років

Продовження навчання та здобуття професії. Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

4.2.2. Частка населення (домогосподарств), що має доступ до послуг інтернету вдома, %

Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

4.3.1. Частка чоловіків серед шкільних вчителів, %

Звіт про чисельність і склад педагогічних працівників загальноосвітніх навчальних закладів. Інститут освітньої аналітики (згідно запиту на отримання публічної інформації)

4.4.1. Частка сільських ЗНЗ, що мають доступ до інтернету, %

Відомості про матеріальну базу денних загальноосвітніх навчальних закладів. Інститут освітньої аналітики (згідно запиту на отримання публічної інформації)

Ціль 5

5.4.2. Частка жінок серед депутатів обласних рад, %

Даними офіційних сайтів обласних державних адміністрацій України та Київської міської державної адміністрації.

5.5.2. Коефіцієнт народжуваності жінок вікової групи 15–19 років (кількість живонароджених на 1000 жінок відповідного віку)

Населення України. Офіційний веб-портал / Державна служба статистики України. Інститут демографії та соціальних досліджень імені М.В. Птухи НАН України. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://database.ukrcensus.gov.ua/MULT/Dialog/statfile_c.asp

5.6.1. Співвідношення середньої заробітної плати жінок і чоловіків, %

Діти, жінки та сім'я в Україні: статистичний збірник / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2016/zb/10/zb_djs_2015_pdf.zip

Ціль 6

6.3.1. Обсяги скидів забруднених (забруднених без очистки та недостатньо очищених) стічних вод у водні об'єкти, млн куб. м

6.3.2. Частка скидів забруднених (забруднених без очистки та недостатньо очищених) стічних вод у водні об'єкти у загальному обсязі скидів, %

Статистичний збірник «Регіони України» / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: 2016http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/Arhiv_u/Arch_reg.htm;

Статистичний збірник «Довкілля України» / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/Arhiv_u/07/Arch_dov_zb.htm

6.4.1. Водоемність ВВП (ВРП), куб. м на 1000 грн/1000дол. США

6.4.2. Поточна водоемність ВВП/ВРП, % до 2015 року

Статистичний збірник «Регіони України» / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: 2016http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/Arhiv_u/Arch_reg.htm;

Статистичний збірник «Довкілля України» / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/Arhiv_u/07/Arch_dov_zb.htm;

Валовий регіональний продукт: статистичний збірник / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/Arhiv_u/03/Arch_vrp.htm

Ціль 7

7.1.1. Виробництво електроенергії, млн. кВт-год

7.1.2. Технологічні витрати електричної енергії в розподільчих електромережах, %

Статистичний збірник «Регіони України» / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: 2016http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/Arhiv_u/Arch_reg.htm;

Технологічні витрати електроенергії (ТВЕ) на передачу електричними мережами 0,38-800 кВ / Офіційний сайт Міністерства енергетики та вугільного господарства України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://mpe.kmu.gov.ua/minugol/control/uk/publish/article?art_id=245183641&cat_id=245183225

Індикатор. Обсяги електроренергії, виробленої суб'єктами альтернативної енергетики, яким встановлено «зелений» тариф, млн. кВт-год

Інформацією щодо суб'єктів альтернативної енергетики, яким встановлено «зелений» тариф (станом на 01.01.2016 та 01.01.2017), наданою Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕКП)

7.4.1. Енергоемність ВВП/ВРП (витрати первинної енергії на одиницю ВВП/ВРП, (міжнародний долар)

Енергоефективність регіонів України: проблеми оцінки та наявний стан: [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/energoefekt-5secc.pdf>;

Валовий регіональний продукт: статистичний збірник / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/Arhiv_u/03/Arch_vrp.htm

Ціль 8

8.1.1. Індекс фізичного обсягу ВРП, %

8.1.2. Частка регіону у ВДВ, %

Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

8.1.3. Часка експорту інноваційної продукції у загальних обсягах експорту товарів та послуг в регіоні, %

Наукова та інноваційна діяльність в Україні: статистичний збірник / Державна служба статистики України. – К., 2012. – 305 с.;

Наукова та інноваційна діяльність в Україні: статистичний збірник / Державна служба статистики України. – К., 2016. – 257 с.

8.2.1. Темп зростання продуктивності праці, %

Регіони України 2016. Частина 1: статистичний збірник / Державна служба статистики України. – К., 2016 – 299 с.;

Регіони України 2016. Частина 2: статистичний збірник / Державна служба статистики України. - К., 2016 - 692 с.

8.2.2. Частка проміжного споживання у ВРП (заміна)

Валовий регіональний продукт за 2011 рік: статистичний збірник / Державна служба статистики України. – К., 2013 – 167 с.;

Валовий регіональний продукт у 2015 році: статистичний збірник / Державна служба статистики України. – К., 2017 – 137 с.

8.3.1. Рівень зайнятості населення віком 20-64 роки за статтю, %

8.3.2. Рівень зайнятості населення віком 20-64 роки за типом місцевості проживання (міське/сільське), %

Економічна активність населення України 2011: статистичний збірник / Державна служба статистики України. – К., 2012 – 203 с.;

Економічна активність населення України 2015: статистичний збірник / Державна служба статистики України. – К., 2016 – 201 с.;

Економічна активність населення України 2016: статистичний збірник / Державна служба статистики України. – К., 2017 – 205 с.

8.4.1. Кількість економічно неактивної молоді, тис.осіб

Економічна активність населення України 2011: статистичний збірник / Державна служба статистики України. – К., 2012 – 203 с.;

Економічна активність населення України 2015: статистичний збірник / Державна служба статистики України. – К., 2016 – 201 с.;

Економічна активність населення України 2016: статистичний збірник / Державна служба статистики України. – К., 2017 – 205 с.

8.5.1. Кількість потерпілих від нещасних випадків на виробництві, які призвели до втрати працездатності на 1 робочий день чи більше

8.5.2. Частка працівників, зайнятих на роботах зі шкідливими умовами праці, у загальнообліковій кількості штатних працівників, %

Стан та умови праці найманих працівників у 2011 році: статистичний бюлетень / Державна служба статистики України. – К., 2012 – 27 с.;

Умови праці найманих працівників у 2015 році: статистичний бюлетень / Державна служба статистики України. – К., 2016 – 33 с.;

Офіційні дані на запит Державної служби статистики України

8.6.1. Кількість зайнятих працівників у суб'єктів середнього та малого підприємництва, млн осіб

8.6.2. Структура загального обсягу реалізованої продукції (товарів, послуг) підприємств регіонів України, %

Регіони України 2016. Частина 1: статистичний збірник / Державна служба статистики України. – К., 2016 – 299 с.;

Регіони України 2016. Частина 2: статистичний збірник / Державна служба статистики України. – К., 2016 – 692 с.

Ціль 9

9.1.1. Частка сільського населення, яке проживає на відстані понад 3 км від дороги з твердим покриттям, %

Соціально-економічне становище сільських населених пунктів України: статистичний збірник / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2014/zb/09/zb_sesp_13_.zip

9.1.2. Обсяг перевезених вантажів, млн.тон.

9.1.3. Кількість перевезених пасажирів, млн осіб

9.2.1. Частка електротранспорту у внутрішньому сполученні, %

9.3.2. Частка доріг загального користування з твердим покриттям I категорії

Транспорт і зв'язок України: статистичний збірник / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/Arhiv_u/08/Arch_tr_zb.htm

9.4.3. Частка працівників, зайнятих на підприємствах, які належать до високо-та середньовисокотехнологічних секторів переробної промисловості (зокрема, з виробництва фармацевтичних продуктів і препаратів; хімічної продукції; машинобудування; комп'ютерів, електронної та оптичної продукції; повітряних і космічних літальних апаратів, супутнього устаткування відповідно до КВЕД), у загальній кількості зайнятих працівників у промисловості.

Праця України: статистичний збірник / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/Arhiv_u/11/Arch_pu_zb.htm

9.5.1. Частка витрат на виконання наукових і науково-технічних робіт у ВРП, %

Наукова та інноваційна діяльність в Україні / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/Arhiv_u/16/Arch_nay_zb.htm.

Валовий регіональний продукт у 2015 році: статистичний збірник / Офіційний сайт Державної служби статистики України : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publ2_u.htm

9.5.2. Частка реалізованої інноваційної продукції в обсязі промислової, %

Інноваційна активність промислових підприємств: / статистична інформація / офіційні сайти Головних управлінь статистики 24-ох областей України

9.6.1. Частка абонентів Інтернет-послуг у кількості наявного населення, %

Стан і розвиток зв'язку в Україні: статистичний бюлетень / Офіційний сайт Державної служби статистики України : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2017/bl/03/bl_srzu2016_w.zip

Чисельність наявного населення України статистичний збірник / Офіційний сайт Державної служби статистики України : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2017/zb/06/zb_chnn_0117pdf.zip

9.7.1. Частка осіб до 40 років у складі наукових працівників та викладачів ВНЗ із науковим ступенем, %

Наукова та інноваційна діяльність в Україні / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/Arhiv_u/16/Arch_nay_zb.htm

Ціль 10

10.1.1. Співвідношення доходів 40% найбільш забезпечених і 40% найменш забезпечених осіб, рази

Лист-відповідь Державної служби статистики України на запит № 15.2-20/263 від 14.02.2018 р.)

10.1.2. Співвідношення зростання загальних доходів 40% найменш забезпечених домогосподарств до зростання загальних доходів усіх домогосподарств, рази

Лист-відповідь Державної служби статистики України на запит № 15.2-20/263 від 14.02.2018 р.)

10.2.1. Частка домогосподарств, які потерпали від позбавлення через незабезпеченість населеного пункту своєчасними послугами швидкої медичної допомоги, %

Самооцінка домогосподарствами доступності окремих товарів та послуг / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2016/gdn/sdrsd/arh_sddtp.htm

10.2.2. Частка домогосподарств, які потерпали від позбавлення через відсутність поблизу житла медичної установи, %

Самооцінка домогосподарствами доступності окремих товарів та послуг / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2016/gdn/sdrsd/arh_sddtp.htm

10.2.3. Частка домогосподарств, які потерпали від позбавлення через відсутність регулярного щоденного транспортного сполучення з іншим населеним пунктом з розвинутою інфраструктурою, %

Самооцінка домогосподарствами доступності окремих товарів та послуг / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2016/gdn/sdrsd/arh_sddtp.htm

10.3.1. Співвідношення середньомісячної заробітної плати (доходів) десятої та першої децильних груп працівників (децильний коефіцієнт), рази

Рівень заробітної плати працівників за статтю, віком, освітою та професійними групами: статистичний збірник / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publ11_u.htm

10.4.1. Співвідношення середнього розміру пенсії та середньої заробітної плати в економіці, %

Соціальний захист населення України: статистичний збірник / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/Arhiv_u/15/Arch_szn_zb.htm

Рівень заробітної плати працівників за статтю, віком, освітою та професійними групами: статистичний збірник / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publ11_u.htm

Ціль 11

11.1.1. Коефіцієнт платоспроможності покупця, PmI

Ціноутворення. / Офіційний сайт Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.minregion.gov.ua/napryamki-diyalnosti/building/pricing/tsinoutvorennya/page/3/>;

Середня заробітна плата за регіонами за місяць у 2016 році / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2016/gdn/reg_zp_m/reg_zpm16_u.htm

11.2.1. Кількість утворених об'єднаних територіальних громад, одиниць

Перелік об'єднаних територіальних громад, що утворилися у 2015-2016 роках / Офіційний сайт Асоціації міст України <http://www.auc.org.ua/novyna/perelik-obyednanyh-terytorialnyh-gromad-shcho-utvorylysia-u-2015-2016-rokah>

11.3.1. Кількість об'єктів культурної та природної спадщини, які включені до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, одиниць

Українські об'єкти світової спадщини ЮНЕСКО / Офіційний сайт ЮНЕСКО Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://tsdea.archives.gov.ua/exhibitions/unesco/?page=ukrainian-object>

11.3.2. Кількість пам'яток національного значення, включених до Державного реєстру нерухомих пам'яток України», одиниць

Державний реєстр нерухомих пам'яток України (національного значення) станом на 15 березня 2016 року / Офіційний сайт Міністерства культури України http://mincult.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=245082570&cat_id=245037959.

11.3.3. Площа природно-заповідного фонду загальнодержавного значення, % території регіону

Довкілля України: статистичний збірник / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publnav_ser_u.htm

11.4.1. (а) Обсяг викидів у атмосферне повітря забруднюючих речовин від стаціонарних джерел, кг/особу

11.4.1. (б) Обсяг викидів у атмосферне повітря забруднюючих речовин від стаціонарних джерел, % до рівня 2015 року

Викиди забруднюючих речовин та парникових газів у атмосферне повітря від стаціонарних джерел забруднення: статистичний бюлетень / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publnav_ser_u.htm

11.4.2. Частка викидів оксиду вуглецю в атмосферне повітря від стаціонарних джерел забруднення в загальному обсязі викидів, %

Викиди забруднюючих речовин та парникових газів у атмосферне повітря від стаціонарних джерел забруднення: статистичний бюлетень / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publnav_ser_u.htm

11.4.3. Питома вага міських викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел у загальнодержавному показнику, %

Викиди забруднюючих речовин та парникових газів у атмосферне повітря від стаціонарних джерел забруднення: статистичний бюлетень / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publnav_ser_u.htm

11.5.1. Кількість робочих місць у сфері туризму (середньооблікова кількість штатних працівників колективних засобів розміщування та суб'єктів туристичної діяльності України), тис. осіб

Розраховано за:

Туристична діяльність в Україні: статистичний бюлетень / Офіційний сайт Державної служби статистики України: [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>;

Колективні засоби розміщування в Україні: статистичний бюлетень [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

Ціль 12

12.2.1. Частка післязбиральних втрат у загальному виробництві зернових культур, %

12.4.1. Обсяг утворених відходів усіх видів економічної діяльності на одиницю ВРП, кг на 1000 дол. США

12.4.2. Частка спалених та утилізованих відходів у загальному обсязі утворених відходів, %

12.4.3. Загальний обсяг відходів, накопичених протягом експлуатації, у місцях видалення відходів у розрахунку на квадратний кілометр території, т

Статистичний збірник "Рослинництво України" [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Статистичний збірник "Довкілля України" [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Статистичний збірник "Сільське господарство України" [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Ціль 14

14.1.1. Частка скидів забруднених стічних вод у загальному обсязі скидів до морського середовища, %

14.2.2. Площа територій та об'єктів природно-заповідного фонду приморських областей, % від території приморських областей

14.2.3. Площа територій та об'єктів природно-заповідного фонду в акваторії Чорного та Азовського морів, тис. га

14.3.1. Обсяги легального добування морських біоресурсів у виключній морській зоні України, тис. тон

Статистичний бюлетень «Добування водних біоресурсів» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Екологічні паспорти областей України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://menr.gov.ua/content/ekologichni-pasporti-regioniv.html>

Державний облік водокористування [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://davr.gov.ua/derzhavnij-oblik-vodokoristuvannya>

Ціль 15

15.1.1. Площа територій та об'єктів природно-заповідного фонду, тис. га

15.1.2. Частка площі територій та об'єктів природно-заповідного фонду у загальній території регіону, %

15.1.3. Частка площі територій національної екологічної мережі у загальній території регіону, %

- 15.2.1. Лісистість території регіону, %**
- 15.2.2. Запаси деревини в лісах, млн куб. м**
- 15.3.2. Площа орних земель (ріллі), тис. га**
- 15.3.3. Частка площі орних земель(ріллі) у загальній території регіону, %**
- 15.3.5. Площа сільськогосподарських угідь екстенсивного використання (сіножатей, пасовищ), тис. га**
- 15.3.6. Частка площі сільськогосподарських угідь екстенсивного використання (сіножатей, пасовищ) у загальній території регіону, %**
- 15.4.1. Площа територій природно-заповідного фонду в гірських регіонах, тис. га**
- 15.4.2. Частка площі територій природно-заповідного фонду в гірських регіонах, %**

Екологічні паспорти областей України за 2011, 2015, 2016 роки [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <https://menr.gov.ua/content/ekologichni-pasporti-regioniv.html>

Підписано до друку 22.05.2018р.
Папір ксерокс ний. Друк на різнографі.
Гарнітура "Arial" Умов. друк. арк. 11,4.
Наклад 100 прим. Зам.№7
Друк: ПП "Арал" Свідоцтво: серія А01 №21230 від 18.06.2007 р.
Державна реєстрація 09.09.1998 р.

м.Львів, вул. Козельницька, 4 Тел: (050) 371-62-80